Lad os stå vagt om skil-lingerne

Nørresundby Bank

-den lokale bank på begge sider af fjorden!

Trænposten

JYSKE MEDDELELSER

NR. 1 FEBRUAR 1980 19. ÅRGANG

Da Jyske Trænregiment var kgl. hofleverandør for en dag

TRÆNPOSTEN
udgives af
JYSKE TRÆNREGIMENT/
HÆRENS TRÆN- OG MP-SKOLE

ADRESSE:
Velfærdstjenesten, Hvorup kaserne,
9400 Nørresundby,
tlf. (08) 17 02 44, lok. 231

REDAKTION:
MAJ S. A. Skytt (ansvarshavende)
KN O. F. Larsen
MG S. Wormslev

SATS:
Aalborg Stiftsbogtrykkeri

TRYK
UMAK/JTRR/HTMS/
SSG I. Marcussen

Eftertryk – også i uddrag – tilladt med kildeangivelse

Næste nummer udsendes i april. Stif hertil må være redaktionen i hænde senest 18. marts.

Chefskifte

Der skiftes chef to steder 1. juni.

Oberstløjtnant F. Riemer, der hidtil har været chef for regimentets tjenestegrensspeciale, fratræder med udgangen af maj denne stilling for at overga til tjeneste ved forsvarskommandoen. Hans afløser bliver oberstløjtnant B. M. R. Christensen, der dermed forlader posten som chef for Uddannelsestrænbataljon II.

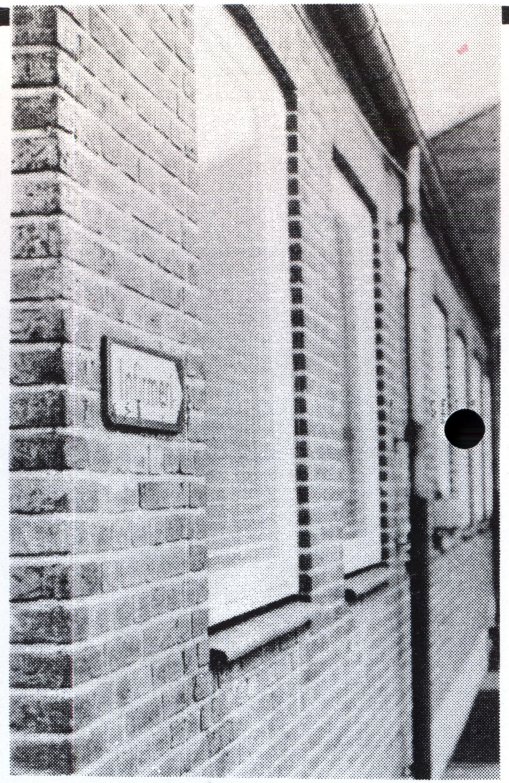

Infirmeriet – hård kritik

Trods problem:

– Vi er klar over, at et par mindre pligtopfyldende sygepassere har fø sømt deres virke, og de pågældende er blevet straffet med bl. a. bøder. En del af ansvaret for episoderne har imidlertid Forsvarets Lægekorps, fordi sygepasserne herfra ikke altid har en tilstrækkelig uddannelse.

Det siger overlæge P. Fischer, Hvorup kasernes infirmeri, i en kommen-

Siden sidst..

. . . har fritids- og velfærdsudvalget med glæde noteret, at det hidtidige musikanlæg i gymnastiksalen vil kunne flyttes til TUTTEN, når et nyt anlæg til gymnastiksalen er klar til opsætning. Flytningen sker formentlig inden længe.

. . . er forårssæsonen i regimentets filmklub startet. 10. januar lagde man ud med den engelske farce »Plyds og papegøjer«, og siden er fem-seks underholdnings- og spændingsfilm gået over lærredet i UMAK, hvor filmene vises. Medlemskort til klubben sælges fortsat ved indgangen og ved kompagniernes repræsentant i fritids- og velfærdsudvalget. Programmet for de næste ca. ti film i forårsprogrammet – som bl. a. omfatter Dirch Passer- og Alfred Hitchcock-film – kan ses ved hovedvagten og i TUTTEN.

. . . har man, på foranledning af kontaktudvalget, gennemført en undersøgelse hos Uddannelsestrænbataljon II om de meniges ønsker om bedre bybusbetjening. Når svarskemaerne er bearbejdet, vil de sandsynligvis munde ud i en officiel henvendelse fra regimentet til Aalborg Omnibus Selskab.

. . . har 16 sergenter, oversergenter og seniorsergenter fra hele landet deltaget i et forsyningsbefalingsmandskursus ved regimentets kursuselement. Kurset, som fandt sted i den første uge af februar, var af teoretisk art. Deltagerne var indstillet af deres respektive regimenter til kurset, fordi de i den kommende tid skal påbegynde tjeneste som forsyningsbefalingsmænd.

. . . har kontaktudvalget efter en længere debat besluttet at meddele Forsvarets Oplysnings- og Velfærdstjeneste, at man mener, at »Soldaten« ikke længer bør udkomme som et talerør for de menige. De menige skriver samtidig, at tilskudet til udgivelsen af bladet bør overflyttes til bladet »Kanonen«.

. . . er en vaskemaskine opstillet på kasernen, efter at menige gennem ca. fire år jævnligt har udtrykt ønske om, at der blev mulighed for at vaske på kasernen. Vaskemaskinen findes i den tidligere pressestue, umiddelbart til venstre for indgangen til TUTTEN, og der er ved maskinen opsat en brugsanvisning. Poletter og vaskemiddel sælges i TUTTEN.

Reserveofficerer . . .
Fortsat fra forrige side

Formandens fyldige og dækkende beretning blev ensstemmigt godkendt. Premierløjtnant B. Schade og kaptajn C. H. Thomsen genvalgtes til OFRU, mens kaptajn S. Ladefoged blev genvalgt som suppleant til samme.

Fra resten af søndagsprogrammet kan nævnes orientering om OF-kursus I og II, tilbudslisten 1980, mulige konsekvenser af forsvarsforligsforhandlingerne, ønskeseddel/bedømmelse vedr. OF-R, A-rådighedstjeneste samt en glimrende demonstration af den ny kampuniform, T 78.

Samtidig berettede kaptajn J. Rasmussen og kaptajn T. Ludvigsen levende om deres besøg ved en skotsk reserveenhed i fjor, og de overrakte et skjold til regimentet og en vimpel til løjtnantsforeningen.

Alt i alt et godt tilrettelagt og velgennemført kursus, som der er god grund til at sige tak for. Det være hermed gjort! Også – og ikke mindst – til holdfører og elever fra grundkurset, der stod for den praktiske side af sagen.

c.h.t.

NYT fra JYSKE TRÆNREGIMENTS SOLDATERFORENING

3000 kr. ekstra

Samtidig med den ordinære kontingentbetaling har mange af soldaterforeningens medlemmer fulgt opfordringen om at betale et ekstra beløb.

– Indtil nu har vi på denne måde fået ca. 3.000 kr. ekstra, og det er vi meget glade for, siger soldaterforeningens formand, Ole Hansen.

Han tilføjer, at de, som eventuelt endnu ikke har betalt kontingent for i år, snarest bør få dette bragt i orden hos foreningens kasserer.

EFTERLYSNING – Har du 25 års soldaterjubilæum i år, eller kender du en, der har det, så giv besked herom til Jyske Trænregiments Soldaterforening. Foreningen søger at samle så mange som muligt af 25 års jubilarerne til jubilæumsstævne på Hvorup kaserne 31. maj. Har du samtidig gamle adressebøger fra din soldatertid, vil foreningen gerne låne disse for på den måde at søge at finde endnu flere jubilarer. Al henvendelse om jubilarstævnet sker til foreningens kasserer, telefon 08 – 38 16 76.

Hård kritik af infirmeriet

Er forholdene på Hvorup kasernes infirmeri »meget kritisable«?

Det hævder sygeplejerske Erik Viereck, Aalborg, der i sin værnepligtstid sidste år virkede som sygepasser på infirmeriet. Han har nu i bladet »Sygeplejersken« skrevet et særdeles kritisk indlæg om sine oplevelser.

I artiklen nævnes det bl. a., at en sygepasser under sin vagt har ladet en tilfældig patient passe telefonen, mens han selv gik i TUTTEN for at drikke øl, ligesom det omtales, at fem patienter er blevet indlagt på infirmeriet med temperaturstigning, uden at læge er tilkaldt.

Det fortælles også, at da en sygepasser på infirmeriet blev præsenteret for ordinationen »Rigeligt at drikke« til en patient med temperaturstigning, var svaret: Han kan s'gu da bare stikke snotten ind under vandhanen, hvis han er tørstig . . .

Hovedpunktet i Erik Vierecks kritik er, at sygepassere på infirmeriet med en efter hans mening utilstrækkelig uddannelse overlades et for stort ansvar. Samtidig med at han nævner en række konkrete episoder fra Hvorup kasernes infirmeri, kritiserer han mere generelt, at sygepassere med en tre måneders uddannelse hos Forsvarets Lægekorps i vid udstrækning overlades udleveringen af stærkt smertestillende medicin.

Efter Erik Vierecks opfattelse kunne de »meget kritisable« forhold f. eks. undgåes ved, at forsvarets lægetjenester udbygges med uddannet arbejdskraft som civilt ansatte sygeplejersker og sygehjælpere.

– Ingen behandlet uforsvarligt!

tar til artiklen i »Sygeplejersken« om forholdene på infirmeriet.

Han oplyser, at man et par gange har fået tildelt sygepassere, som på grund af bl. a. mange forsømmelser ikke har bestået sygepasser-eksamen fra skolen. Alligevel fordeles disse til landets infirmerier, hvor de skal gøre tjeneste på lige fod med eksaminerede sygepassere.

Og denne ordning er overlægen på ingen måde tilfreds med . . .

P. Fischer:

– For næsten et år siden sendte vi ad kommandovejen en skrivelse til Forsvarets Lægekorps, hvori vi stærkt beklagede, at man uden videre sendte os folk, som ikke på nogen måde havde bevist, at de kunne varetage denne funktion. Når kritikken fra Erik Viereck kommer nu, må vi derfor melde hus forbi og sige, at vi

Fortsættes næste side

TRODS PROBLEMER . . .
Fortsat fra forrige side

har gjort opmærksom på sagen.

– Vil det sige, at man som følge af en utilfredsstillende sygepasseruddannelse har måttet acceptere, at patienter er blevet behandlet uforsvarligt?

– Nej. For mens de mindre pligtopfyldende sygepassere har været her, har vi sørget for, at der var ekstra opsyn af bl. a. reservelægerne.

– Hvordan kunne det så ske, at en sygepasser uden videre kunne forlade en vagt og gå i TUTTEN, mens han lod en patient høre efter telefonen?

– Selv om det med jævne mellemrum kontrolleres, at alt er i orden, kan en sygepasser – ligesom en soldat på vagt andetsteds – forlade vagten. En så stærk kontrol kan vi ikke føre med sygepasserne.

– I indlægget kritiseres det også mere generelt, at sygepassere har adgang til stærk medicin. Er det også tilfældet her på stedet?

– Nej, kun reservelæger og afdelingssygeplejersken har nøgle til medicinskabet.

Overlægen tilføjer, at »sagen« omkring artiklen ikke har givet anledning til reaktioner på regimentsplan. Chefen for administrationselementet og obersten er orienteret, men da infirmeriet tidligere har rejst problemet overfor højere myndighed, finder man ikke anledning til at foretage sig videre, fortæller P. Fischer til TRÆNPOSTEN.

Efter overlægens opfattelse kunne en mulig løsning på problemet med den svingende kvalitet af sygepassere f. eks. være, at kommende sygepassere startede som sygehjælpere i sanitetskompagniet. Når de havde bevist, at de havde interesse og ansvarsbevidsthed for arbejdet, kunne de få en sygepasseruddannelse, der var mere intensiv end den nuværende, hvorefter de påbegyndte tjenesten på infirmeriet.

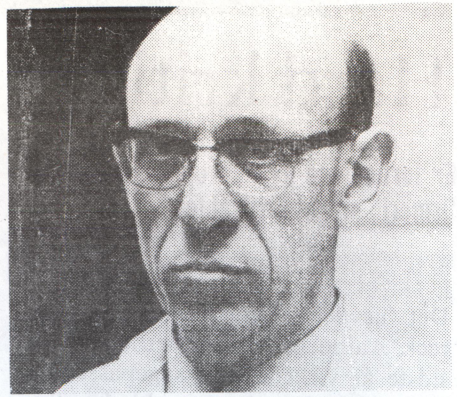

Overlæge P. Fischer

En sådan ordning har uofficielt været drøftet med sanitetskompagniet.

P. Fischer:

– Sagens kerne er kort og godt, at man ved en administrativ udvælgelse af kommende sygepassere som nu ikke kan undgå, at der udtages folk, som ikke har den tilstrækkelige ansvarsbevidsthed overfor arbejdet på et infirmeri. Man kan måske endd spørge sig selv, om der i det hele taget *er* principper for denne udvælgelse.

Hvis infirmeriet og den kommende sygepasser kunne se hinanden an i en kortere periode, inden man blev udtaget til sygepasseruddannelsen, fik vi kun interesserede folk – og så er jeg næsten sikker på, at episoder som de her nævnte ville kunne være undgået . . .

-søwo

nic and Mechanic Engineers (REME).

Alle officerer var ingeniører af forskellig art eller ingeniørstuderende, og blandt de andre grader var mange mekanikere, elektrikere eller med andre teknisk betonede uddannelser. Materiellet bestod af tunge bjærgningskøretøjer og værkstedsvogne, så enheden kunne klare en stor del af reparationsarbejdet vedrørende våben og køretøjer. Kompagniet mindede i store træk om en kombination af vedligeholdelseskompagniet i trænbataljonen og bjærgningskompagniet.

Da 245 SQN ankom, deltog vi faktisk i begge enheders virksomhed i et par dage, idet vi havde lejlighed til at overvære en bjærgningsopgave af et køretøj, der var kørt ud i et vandhul med stejle klippefyldte bredder. I 245 SQN var uddannelsen af den enkeltes personlige færdigheder i focus, og vi havde lejlighed til at lære og genopfriske nogle ting vedrørende: koreruddannelse, omskoling til special køretøjer. Bl. a. havde vi lejlighed til at prøve en terrængående gaffeltruck, skydeuddannelse, håndgranatkast, sprængningsuddannelse, eksercits og fysisk uddannelse. Sidstnævnte omfattede et 3 miles morgenløb med støvler inden morgenmaden.

Som led i enkeltmandsuddannelsen og den fysiske træning var der arrangeret en bivuaktur i Det skotske Højland. Under turen øvede man kortlægning og anvendelse af feltrationer. Bivuaklejren lå lige ned til floden Dee, hvor vi havde den oplevelse at se en flok meterlange laks stå og hvile, inden de skulle forcere en rivende fos.

I næste nummer:
Mere om besøget i Skotland

Reserve-officerer på kursus i Søgård

Med et imponerende deltagerantal – 58 – afviklede regimentets reserveofficerer årets generalforsamlings-week-end-kursus i Søgårdlejren 24. og 25. november.

Efter ankomst, tilmelding, indkvartering m. v. bød formanden for OFRU, major B. E. Sachse, velkommen og overbragte en hilsen fra regimentschefen, der meget beklagede såvel næstkommanderendes som eget nødvendige fravær.

Lørdag eftermiddag bød indledningsvis på et foredrag med titlen »Truslen mod baglandet«. Foredraget var fortroligt, men der sker vist ikke noget ved at røbe, at det var et særdeles tankevækkende foredrag. Efter en kort pause fortsattes med en grundig og interessant orienteringslektion om »Hærterminal Esbjerg«.

Lørdagen sluttede med en formidabel middag i cefateriet, reserveofficersfilmen »For en sikkerheds skyld« i auditoriet samt selskabeligt samvær i officersmessen – for de flestes vedkommende, til det forlængst var blevet søndag . . .

Med eks-formand Marott som en myndig dirigent fortsattes søndag formiddag med generalforsamling.

Fortsættes næste side

På bivuaktur i Skotland

Som et resultat af drøftelser mellem Reserveofficersforeningen og forsvarskommandoen er der åbnet mulighed for, at danske og udenlandske reserveofficerer kan komme på udvekslings-besøg i hinandens lande. To kaptajner af reserven med tilknytning til Jyske Trænregiment, J. Rasmussen og T. Ludvigsen, har været på et sådant besøg i Skotland og fortæller herom:

Netop hjemvendt fra et udvekslingsbesøg i Skotland, vil vi gerne berette om vore oplevelser. Den enhed, vi skulle besøge, var 245. SQN af 155 (WESSEX) TRANSPORT REGIMENT RCT (V), som er hjemhørende i Taunton i Sommerset i Sydengland. Den engelske hær består foruden af faste stående styrker også af reserveenheder kaldet TAVR (Territorial Army Volunteer Reserve), og det var en sådan reserveenhed, vi var gæster hos. I TAVR-enhederne er alle grader i enkadreringen besat med frivillige med civilt arbejde. Personellet rekrutteres normalt blandt personer, der ikke tidligere har deltaget i militær uddannelse.

De hyppigste årsager til at man melder sig er familietraditioner, påvirkning fra kammerater, spejderbevægelsen, oplysning i skolen samt nogle hvervningsprogrammer, der udsendes med mellemrum i radio og TV. Noget af TAVR-enhedernes personel har dog tidligere været i den frivillige stående styrke (the regular army) i kortere eller længere perioder og har så efter deres udtræden meldt sig til TAVR-enhederne.

Som frivillig i TAVR-enhederne forpligter man sig til at gøre tjeneste 14 dage samlet og 2 weekender om året, men næsten alle bruger langt mere, helt op til 3 weekender om måneden året igennem. De to uger bruges til en årlig træningslejr, hvor programmet enten kan være tilrettelagt med vægt på enkeltmandsuddannelsen eller enhedsuddannelsen. Vi deltog i en træningslejr, hvor de personlige færdigheder blev øvet og afprøvet.

Vi ankom til Barry Buddon Trg. Camp to dage før vore officielle værter indfandt sig med hovedstyrken, idet den skulle øve motormarch under den ca. 700 km lange forskydning fra Sommerset til lejren ved Dundee i Skotland. En lille fortrop ledet af en quatermaster sergent modtog og indkvarterede os. Ventetiden benyttede vi til at se nærmere på en anden TAVR-enhed, som boede i lejren, og som på det tidspunkt havde en uge tilbage af deres årlige træningslejr. Da vi havde forklaret vores tilstedeværelse, blev vi meget gæstfrit inviteret som uofficielle gæster hos 124. RECOVERY COY, som kom fra Newcastle og tilhørte Royal Electro-

Belægningsblokke forbedres

I løbet af i ar iværksættes en modernisering af tre af kasernens belægningsblokke.

Efter at regimentet i flere år har presset på for at få istandsat de ikke-moderniserede blokke, er der i år afsat 180.000 kr. til formålet. Og dette beløb skulle dække istandsættelsen af tre blokke. Istandsættelsen omfatter bl. a. udskiftning af de nuværende skabe, installering af individuelle sengebelysning, palægning af linoleum, maling m. v.

Bataljonsparade

Samtidig med at Uddannelsestrænbataljon I hjemsendte sit april-hold, blev Uddannelsestrænbataljon II ældste bataljon – og denne store begivenhed blev markeret med en parade foran gymnastiksalen i begyndelsen af januar.

Bataljonschefen, oberstløjtnant B. M. R. Christensen, talte og omtalte bl. a. de meget fine resultater, der er nået i 3200 meter løb. Oberstløjtnanten overrakte ligeledes præmier fra forskellige andre discipliner til bataljonens personel. Og som et punktum på paraden marcherede alt bataljonens personel forbi bataljonens-standeren samt bataljonens chef og O-officer.

Hjemsendelse

Efter henholdsvis 18 og ni måneders værnepligtstjeneste hjemsendte regimentet fredag 28. december 19 sergenter og 163 menige, som i de foregående maneder er blevet uddannet ved Uddannelsestrænbataljon I og MP-kompagniet.

Hjemsendelsen blev markeret med en parade i gymnastiksalen, hvor regimentskommandøren, oberstløjtnant E. E. Nørskov, bl. a. takkede de 182 mand for den »i det store og hele positive indsats«, der er blevet øvet på stedet.

Traditionen tro var der i hvert af kompagnierne af befalingsmænd og menige talsmænd udpeget en »Bedste soldat«, som fik overrak regimentsdiplom af regimentskommandøren. I stabsdelingen overraktes diplomet til MG K. V. Nielsen, søn af landmand F. Rottbøll Nielsen, Snedsted. MG P. N. Vestergaard, søn af fisker S. Nordmand Vestergaard, Skagen, fik diplomet som »Bedste soldat« i forsyningskompagniet, mens det i vedligeholdelseskompagniet blev MG J. J. Conradsen, søn af Ruth Conradsen, Frederikshavn, der fik diplomet.

Indkaldelse

– Er det her livremmen? En hånd hiver noget ud af en sæk fuld af udrustning.

– Nej, der er slipset. Svarer sergenten . . .

Så er det atter skiftedag. 180 menige møder på den anden dag i det ny år ved Uddannelsestrænbataljon I. Dagen igennem vrimler det overalt med civilister, der langsomt men sikkert forvandles til soldater.

TRÆNPOSTEN fulgte en hæsnes menige fra forsyningskompagniet på den første dag. Efter at der på depotet er udleveret udrustning, er vi nu på stuen. Sækkene ligger rundt om på sengene. Man venter bare – men så vænner man sig da i det mindste til det . . .

Efter nogen tid dukker en sergent op. Præsenterer sig og sætter folkene i gang med at pakke ud. Udpakningen resulterer i mange pudsige episoder – blandt andet den ovenfor nævnte – og mindre morsomt bliver det ikke, da uniformerne skal afprøves for første gang.

– Ved militæret er der to størrelser – for stor og alt for stor, bemærker sergenter vittigt, da en af uniformsjakkerne viser at have en længde, der kan beskrives som en mellemting mellem midi og maxi. Også de lange underbukser vækker traditionen tro stor morskab.

Mange andre formaliteter skal ordnes i dagens løb. Og også i de første par uger går megen tid med at vente – på lægeeftersyn, på fotografering, på tandlægeeftersyn, på vaccination osv. osv.

dorske øjne stod tydeligt at læse, at han var noget åndssløv. Han var en gammel bekendt på sygehuset, idet han blev sendt herind fra sin afdeling, hver gang denne skulle have præsentation eller øvelse, da man stadig var bange for, at han skulle ødelægge det hele.

Han var nu bleven så vant til at komme på sygehuset, at han fuldt og fast troede på, at han var forfærdelig syg. Hver gang han blev spurgt, hvad han fejlede, svarede han med et hjæresuk:

»Ja, je' er noet mat!«

For en forms skyld gav lægen ham et termometer for at tage hans temperatur. Hermansen lå og gned på termometret for at drive kviksølvsøjlen i vejret og så forfærdelig lidende ud, da lægen kom tilbage for at aflæse temperaturen. Lægen så meget betænkelig på Hermansen:

»Har De feber?«

»Ja, je' er no'et mat! – Og så har je' noet fieber!«

Lægen så noget mistvivlende på ham, skrev temperaturen 38,7 på tavlen og anbragte atter termometret på et vist sted, som jeg ikke så godt kan nævne. Da lægen var gået, begyndte Hermansen atter at gnide på termometret. Noget efter kom reservelægen tilbage med overlægen. Denne tog termometret.

»Hvad er det for noget, nu er det jo 39,6! Lad mig føle Deres puls, min gode mand, – hvorledes befinder De Dem, er De sløj?«

»Ja, je' er no'et mat! Og så er je' så tyk i ho'det som en tønde og je' kan sommetid' slet ikke mærke, at je' har no'et ho'de. Og de grader mig og gra-

★★★★★★★★★★★★★★★★★★

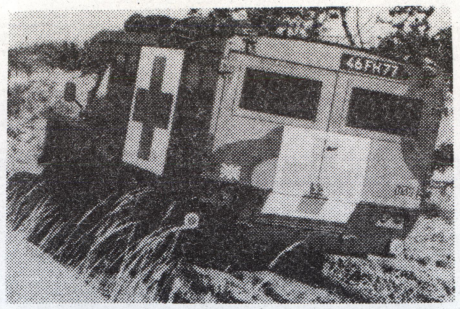

PÅ PRØVE – På britisk hær-ambulance gæstede før jul regimentet, hvor medarbejdere fra tjenestegrensspecialet og menige fra sanitetskompagniet fik lejlighed til at afprøve køretøjet. Det skete bl. a. i øvelsesområdet.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★

der mig og ta'r temperamentet fra min og gi'r mig kaninpiller, men li'meget hjælper 'et. Nej, je' har fieber, og så er je' no'et mat!«

»Ja, Hermansen, nu er det bedst De får en medicin, så er De rask i morgen!«

Overlægen hældte nogle sovedråber i Hermansen, som et øjeblik efter sov sødeligen, medens lægerne atter anbragte termometret på det unævnelige sted.

Da Hermansen atter vågnede, stod overlægen med termometret i hånden:

»Kan De se, det hjalp, Hermansen! Deres temperatur er nu kun 35,8!«

»Ja, så må det vel være koldfieber!« svarede Hermansen ufortrødent, og tilføjede efter nogen betænkning: »Ja, je' er no'et mat!«

Fortsættes i næste nummer

⋆ Soldatens glade liv ⋆

Fortsat

Resumé: I historien om et ikke helt almindeligt kompagni – skrevet i 1924 – har vi på det seneste bl. a. hørt om en stille og fredelig nattevagt, der takket været de altid uheldige soldater ikke bliver så stille og fredelig igen. Kapitlet »Grødslottet«, som der her tages hul på, beretter, at heller ikke et sygehusbesøg behøver at være nogen kedelig affære . . .

Det kunne vist aldrig falde et nogenlunde normalt – civilt – menneske ind at gøre sig anstrængelser for at komme på sygehuset, når han ikke fejlede noget.

Med soldater er det en ganske anden sag. Der kommer nemlig et tidspunkt, da man er ved at blive blød af den evindelige terpen og gentagelse af de simpleste ting, noget som måske er nødvendigt for dem, der fatter langsomt, men som er aldeles uudholdeligt og idiotiserende for alle andre. Når dette tidspunkt indtræffer, ser soldaten sig hjælpeløst omkring til alle sider i håb om at finde en lille smule afveksling. Men så langt øjet rækker, er det samme kedelige ensformige øvelsesreglement, der står på dagsordenen. – Så er der ikke anden udvej end sygehuset.

»Er der nogen, der skal til lægen?« råbte den inspicerende underofficer hver morgen ind på belægningsstuen og regelmæssig var der en eller anden, der klynkede et svagt »ja«. Det kunne hænde, at der var en snes mand fra hvert kompagni, som skulle til lægen. Det var et nydeligt optog, når de hinkende og hostende listede op ad lægens trapper, ivrigt diskuterende, hvilken sygdom der vel kunne være størst chance for, at lægen ville tro på.

Som regel blev det overvejende flertal sendt tilbage til kompagniet, men enkelte fik lov at komme på sygehuset, hvilket de var himmelhenrykte over de første dage, hvorpå de længtes efter at komme ud igen.

Jeg havde forstuvet min fod og lå nu under er par rigtig kønne og elskværdige sygeplejerskers behagelige behandling. Man mærkede meget lidt til, at det var en militær institution. Den prægtige overlæge, de dygtige og elskværdige reservelæger, de hjælpsomme sygeplejersker, – alle dannede de en velgørende modsætning til den militære barskhed. Ja man blev end ikke kaldt ved nummer, men ved navn, og blev i det hele taget behandlet som menneske.

– – –

Jeg var kommet til at ligge ved siden af en trainkonstabel. Han hed Hermansen og var fra Vanløse. På hans tavle stod *Imbecilitas* og i hans

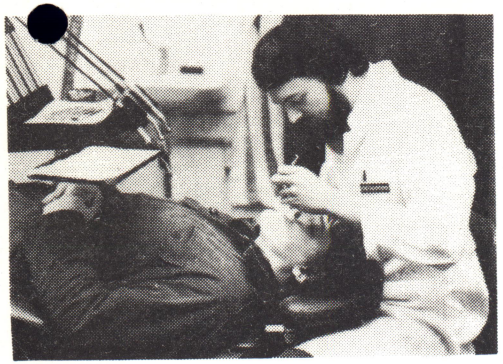

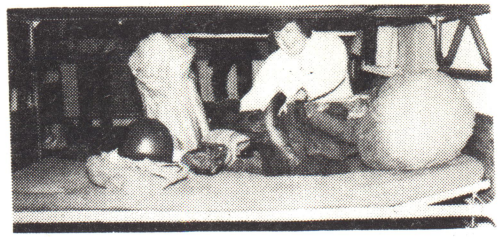

Kommentar:

Langtidsplanlægning ønskes

Gennem det sidste par år har et efterhånden ikke ringe antal officerer af B-linien og befalingsmænd af sergentgruppen med kontrakt forladt regimentet.

Trænposten har talt med nogle af dem for at få et indtryk af, hvorfor så mange rejser.

Officererne udtrykker, at der er flere årsager, bl. a. nævnes, at tjenesteforholdene er for forvirrede, man flyttes for vilkårligt rundt mellem regimentets underafdelinger, der savnes en planlægning for fremtiden, så man ved hvilke stillinger det påregnes, man skal bestride og omtrentlig hvornår – og endelig, om man skal forrette tjeneste uden for det faste tjenestested. Lønforholdene spiller selvfølgelig også ind. Efter at den automatiske dyrtidsregulering faldt bort, stiger lønnen ikke i takt med det civile arbejdsmarked, hvilket gør, at de civile lønninger lettere kan konkurrere. Ofte er der tale om betragtelige lønstigninger for de, der tager springet.

For sergentgruppen spiller nævnte forhold også ind, men derudover har de samtidig tanken om kontraktophør ved 35 eller 45 år hængende over hovedet, der skal findes noget. Især sergentgruppen har følt truslen om tjeneste uden for det faste tjenestested så belastende, at flere er søgt ud alene af den grund. Den flyttegodtgørelse forsvaret tilbyder, kan slet ikke dække de reelle udgifter, der f. eks. opstår ved køb og salg af hus. Stillet over for disse vilkår siger nogle fra og finder sig et civilt arbejde, og trods arbejdsløshed kan det åbenbart lade sig gøre.

Denne åreladning går ud over uddannelsen i delingerne, idet det hovedsagligt er befalingsmænd i gruppen DF og NK/DEL, der forlader tjenesten, hvilket medfører, at de værnepligtige i højere grad skal uddannes af helt unge sekondløjtnanter af reserven og værnepligtige sergenter, der selvsagt er ret uerfarne.

Uden at kunne anvise løsninger på de nævnte problemer, kan undertegnede ikke lade være med at pege på et par ting, som man for mig at se bliver nødt til at ændre for at tilsikre en mere hensigtsmæssig og stabil personelpolitik.

Den i forsvaret ret bekendte – men lidet populære tendens til at beordre personel bort fra det fast etablerede tjenestested – med kortere eller længere varsel – er en af de årsager, der hyppigst bevirker, at personellet »søger andre græsgange«.

Dette er naturligvis særlig udpræget for den mere etablerede familie, hvor husstandsindkomsten er afhængig af at to eller flere er arbejdstagende, og hvor trivselen i familien er baseret på de enkelte familiemedlemmers medvirken.

Hvis PFM i højere grad tog hensyn til disse problemer, og f. eks. satsede mere på en ansøgt eller lokal besæt-

Fortsættes side 13

Der bliver gået til den, når kommende MP-sergenter skal vise, hvad de duer til.

nævnte hver enkelt af de ny sergenter, overrakte han regimentsdiplomer til de to, som på henholdsvis træn- og MP-sergentkurset var blevet nr. et.

På trænsergentkurset gik diplomet til sergent Peter Møller, Broager, mens nr. et på MP-sergentkurset blev en sergent af samme navn, Peter Møller, men hjemmehørende i Brorstrup ved Arden. Sidstnævnte Peter Møller [illegible]ligeledes overrakt kursus-elementets flidspræmie, der uddeltes for første gang i en længere årrække, for, hvad der blev betegnet som en helt ekstraordinær indsats. Indstillingen herom kom fra såvel befalingsmænd som kammerater.

Kursus-elementets næste sergentkursus for træn- og MP-sergenter er allerede startet. Det skete i november, og dette hold afgår efter planen 9. maj.

Oberst C. Nielsson overrækker regimentsdiplomet til nr. et på MP-holdet

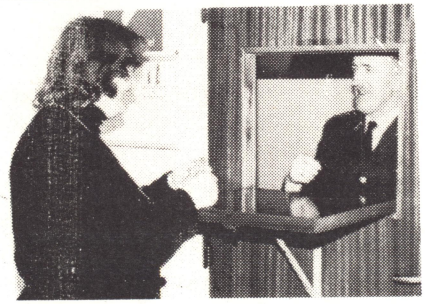

NYT POSTHUS – I forbindelse med etableringen af et såkaldt fællessekretariat er regimentets posthus blevet moderniseret og udvidet. En række ny maskiner er installeret, og de betjenes bl. a. af postmesteren, MGGT P. S. Thomsen (billedet øverst). Samtidig er betjeningen på posthuset omlagt, sa den nu foregår via en luge i døren. Pa billedet ekspederer kontorbetjent V. M. Jørgensen sekretariatsofficeren, kaptajn H. Kristensen.

LOTTERI – Traditionen tro afviklede velfærdstjenesten før jul et julelotteri med 5.000 lodder, som hurtigt blev udsolgt. Alle 110 præmier blev afhentet – ogsa nittegevinsterne.

59 TRÆN- og MP-sergenter udklækket

Regimentets kursus-element, som på trods af sit tilhørsforhold til Jyske Trænregiment holder til på Nørre Uttrup kaserne, udnævnte ved årsskiftet 59 ny sergenter, efter at disse havde gennemgået et halvt års sergent-skole.

Der var tale om dels et trænsergent-kursus, hvor 27 sergenter bestod, og dels et militærpolitisergent-kursus, hvor 32 sergenter blev udnævnt. På anden del af MP-kurset deltog også to sergenter fra søværnets MP-skole.

Ved kursets start var der tilmeldt 70 elever, men på grund af bl. a. sygdom faldt en halv snes stykker fra undervejs. Et frafald af denne størrelse er normalt på skolen.

Inden man nåede frem til den officielle udnævnelse ved en parade 21. december, havde sergent-eleverne gennemgået en længere eksamensperiode. For de vordende MP-sergenters vedkommende bl. a. i boksning, hvor der i løbet af én eksamens-dag blev slået adskillige gange på tæven. Blå øjne og en enkelt brækket næse var blandt resultaterne af dén eksamen . . .

Samtidig med at regimentschefen, oberst C. Nielsson, ved paraden ud-

Regimentsnyt

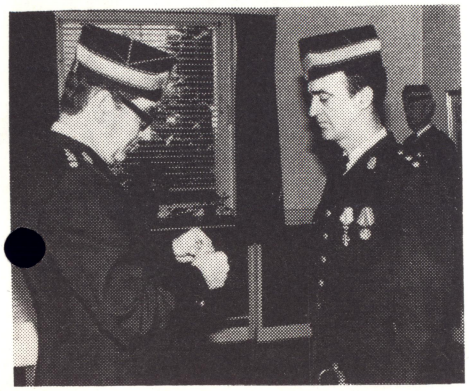

Chefen for Uddannelsestrænbataljon I, oberstløjtnant E. Nørskov, udnævntes i begyndelsen af februar til ridder af 1. grad af Dannebrogsordenen. Udnævnelsen blev foretaget af regimentschefen, oberst C. Nielsson, ved en mindre højtidelighed i administrationsbygningen.

50 ÅRS FØDSELSDAG
MAJ N. G. Krogh 23/3.

Ledige stillinger for stampersonel

Begrebet menige af garnisonstropperne (MGGT) ophører for Jyske Trænregiment/Hærens Træn- og MP-skoles vedkommende i 1980. I den anledning vil der være et antal stillinger som konstabler ledige som nedenfor anført:

01 MAR 1980: 6 KS MOTVGDEL/VLK, Hvorup Kaserne.
01 APR 1980: 1 KS MOTVGDEL/VLK, Hvorup Kaserne.
3 KS DMTPSEK/TPKMP/VLK, Fredericia.
01 MAJ 1980: 3 KS DMTPSEK/TPKMP/VLK, Fredericia.
01 JUN 1980: 2 KS MOTVGDEL/VLK, Hvorup Kaserne.
01 JUL 1980: 1 KS DMTPSEK/TPKMP/VLK, Fredericia.
1 KS MOTVGDEL/VLK, Hvorup Kaserne.
01 AUG 1980: 1 KS DMTPSEK/TPKMP/VLK, Fredericia.
Snarest: 1 SG DMTPSEK/TPKMP/VLK, Fredericia.

Skulle der blandt hjemsendt personel fra regimentet være interesserede ansøgere til besættelse af ovenfor nævnte ledige stillinger, kan henvendelser vedrørende stillingerne rettes til:

Personelkontoret: TLF (08) 17 02 44, lokal 214 eller 215.

Leder af motorvognsdelingen: TLF (08) 17 02 44, lokal 232.

Kompagnichefen MAJ K. Eklund, Tung Transportkompagni, Ryes Kaserne, Fredericia. TLF (05) 92 26 44, lokal 276.

Fortrykte ansøgningsskemaer vil kunne rekvireres ved henvendelse til Personelkontoret, eller ved nærmeste militære tjenestested.

Hanne og Henrik Ejlersen har skænket mange kopper kaffe til soldaterne

Jubilæumsfest på KFUM

Midt i marts bliver der fest på KFUMs Soldaterhjem i Hvorup. I tre dage fejres det, at soldaterhjemmet i foraret har 25 års jubilæum.

Onsdag 19. marts er der festaften for alle interesserede soldater. Lommetyven Gentleman-Jack optræder, soldaterhjemsformanden, pastor Erik Derlev, taler, og der er gratis kaffebord. Om torsdagen markeres jubilæet med en mindre reception, og fredag 21. marts holdes der festaften for alle – med bl. a. festtale af biskop Henrik Christiansen.

Ikke bare et hjem for kristne soldater, men et kristent hjem for alle soldater.

Sådan definerer lederen af KFUMs soldaterhjem i Hvorup, Henrik Ejlersen, en af grundtankerne bag hjemmet, som i foraret fejrer 25 ars jubilæum.

– Selv om vi har de samme principper og formal som det civile KFUM, er det væsentligt at understrege, at soldaterhjemmet hverken administrativt eller økonomisk har noget med det civile KFUM at gøre. Soldaterhjemmet drives som en helt selvstændig enhed med egen bestyrelse osv. Og at vi gerne vil drive hjemmet i en kristen and og tone, er bestemt ikke ensbetydende med, at vi gar og prædiker, siger Henrik Ejlerren og os selv i særdeleshed, fortsatte obersten.

Forsvarskommandoen har ganske vist i sidste halvdel af aret tilsendt forsvarsministeriet et forslag til ny forsvarsordning fra 1. april 1981, og forslaget vil komme til behandling i folketinget i begyndelsen af dette år.

– Vi er alle blevet orienteret om hovedindholdet af forslagene, der opererer med tre økonomiske niveauer. Et laveste niveau, svarende til uændret forsvarsbudget, et næsthøjeste niveau med en budgetstigning på halvanden procent og et højeste niveau, der går ud på at øge budgettet med tre procent, sagde oberst Nielsson og fortsatte:

– For at kunne fortsætte på det nuværende niveau i 80'erne, således at der bliver overensstemmelse mellem mål og midler, vil det højeste niveau være nødvendigt. Vælger man en af de to andre muligheder, vil dette betyde en reduktion i hærens mobiliseringsstyrke.

Obersten konkluderede imidlertid, at chancerne for en forøgelse af forsvarsbudgettet på tre procent var sma, og at alt snarere pegede i retning af et uændret budget med de følger, dette ville fa.

Regimentschefen omtalte også kort hærens opdeling i de tre strukturer – den operative (DIV, BDE m. v.), den uddannelsesmæssige (hvortil regimentet hører) og OFRU-strukturen. De to førstnævnte er forlængst gennemført, hvorimod den sidste, der omfatter en rationaliseringsproces omfattende personel-, materiel-, kommandantskabs- og økonomi-forvaltning, endnu ikke er gennemført.

For den personelmæssige side sker der dog den ændring, at personelkontorets mobiliseringsforvaltning overføres til et centralt mobiliseringskontor ved Vestre Landsdelskommando.

I øvrigt har der været ro om ORFU-strukturen indtil slutningen af 1979, hvor der samtidig med fremlæggelsen af forslagene til ny forsvarsordning er udkastet ny tanker i retning af at overføre disse forvaltningsmæssige funktioner til regionerne og dernæst nedlægge regimenterne.

Oberst Nielsson:

– Disse tanker er ikke nye, idet de ogsa var fremme i forbindelse med forsvarsordningen af 1973. Af mange og umiddelbart iøjnefaldende grunde fandtes de imidlertid lidet hensigtsmæssige, og disse synspunkter er nok fortsat mest fremherskende.

Slutteligt sagde obersten, at vel var fremtidsudsigterne ikke særligt lyse ved dette arsskifte – hverken de kortsigtede eller de mere langsigtede – men på den anden side heller ikke så alvorsfyldte, at de bør give sig udtryk i mismod eller sortsyn. Obersten håbede, at der meget hurtigt i det ny år måtte komme afklaring på fremtidsudsigterne, således at man kan koncentrere sig om foreliggende opgaver og pligter pa samme loyale måde som i 1979 og med de samme gode og tilfredsstillende resultater til følge på alle områder.

– Med håbet og ønsket om gode resultater og godt udbytte af fælles indsats ogsa i 1980 samt med tak til alle for indsatsen i 1979 ønsker jeg alle et godt og lykkeligt nytar, sluttede oberst C. Nielsson sin tale.

Obersten ved nytårs-parolen:

3 pct. stigning nødvendig for at fortsætte uændret

Regimentet markerede 4. januar det ny år med den traditionelle nytårsparole for ca. 200 befalingsmænd og civilt ansatte i gymnastiksalen.

Regimentschefen startede med at oplæse Hendes Majestæt Dronningens nytårshilsen til forsvarets personel, ligesom han henviste til forsvarschefens nytårshilsen, der er optaget i regimentsbefaling nr. 1.

Herefter noterede obersten, at et tilbageblik på det forgangne år ikke afspejlede særlige markante begivenheder – heller ikke en udvikling, der kunne tegne sig som en rationalisering mod forbedrede arbejds- og uddannelsesvilkår samt mod en større overensstemmelse mellem fastsatte mål og de til rådighed værende midler.

– Heller ikke på det højere niveau, i den større sammenhæng, er der i 1979 fremkommet afklaringer, som set fra vort lokale ståsted har kunnet afstikke faste rammer, inden for hvilke vi kunne få en klar fornemmelse af den kommende udvikling indenfor forsvaret som helhed og indenfor hæ-

sen.

Han tilføjer, at de fleste af de soldater, som er på kasernen om aftenen, uanset deres holdning til f. eks. kristendom efter hans opfattelse er glade for, at der *udenfor* hovedvagten findes et sted, hvor man kan komme i pauser og om aftenen, se TV, spille, snakke og lign.

– Da vi kom hertil i 1964, oplevede vi i de første år en glansperiode, fordi soldaterne skulle blive på kasernens grund tre uger efter indkaldelsen, og fordi de kun havde orlov hveranden week-end. I dag er der kun en halv snes mand tilbage i week-enden, og vi lukker derfor fredag kl. 17. Men på trods af de reducerede besøgstal har vi helt givet stadig en opgave som soldaterhjem, siger Henrik Ejlersen.

Henrik Ejlersen og hustruen Hanne, som kom til Hvorup fra en stilling som bestyrere af et sømandshjem i Skive, har i de forløbne 16 år investeret adskillige timer i at gøre hjemmet til et hyggeligt tilholdssted for soldater fra Hvorup og – i en vis udstrækning – fra Nørre Uttrup kaserne. Selv om tre piger og enkelte andre medhjælpere yder en stor indsats, er det bestyrerparret, der skal lukke op om morgenen kl. 8.30 – og det er også dem, der skal sørge for, at der bliver lukket 13 timer senere.

Og i dagens løb skal der laves kaffe, smøres mad, hentes brød, gøres rent, køres på skydebanen og meget andet. Og ind imellem også snakkes.

Af og til mødes han imidlertid med en opfattelse af, »at vi bare sidder ude bagved og skraber penge sammen fra soldaterne«, siger han selv.

– Man må gøre sig klart, at det

Det moderniserede soldaterhjem

faktisk er meget vanskeligt at få det hele til at køre rundt. Avancen på vort salg kan lige dække løn og kost – men havde vi ikke vort lodseddel-salg og en god støtte fra soldatervennekredsen i Aalborg, var der simpelt hen ikke penge til husleje, lys og varme . . .

At salget – som følge af bl. a. ændrede orlovsregler – rent faktisk er gået ned, illustreres af en lille udregning, Henrik Ejlersen har lavet.

I 1964 solgte man for 540.000 kr., og en kop kaffe kostede dengang 40 øre. I fjor var omsætning godt nok på 730.000 kr. – men til gengæld var prisen på en kop kaffe i de forløbne 15 år steget til to kr.

Når soldaterhjemmet om en måneds tid markerer 25 års jubilæet, sker det formentlig i helt ny rammer. I hvert fald udvendigt. Efter planen skal en halv snes unge langtidsledige til den tid have tilendebragt opførelsen af en halvstens mur omkring hele soldaterhjemmet – et projekt, der udføres som beskæftigelsesarbejde under Aalborg kommune.

Et længe næret ønske er dermed realiseret. Men flere står klar på ønskesedlen. Bl. a. nyt betræk til dagligstuens møbler og en ny kantinevogn.

Premierløjtnant Jesper Boisen, der senest har gjort tjeneste ved regimentets sanitetskompagni, rejste i december til Thailand for i en orlovsperiode på foreløbig tre måneder at arbejde for Røde Kors på stedet.

Wattana Nakon, januar 1980. Det er nu en måned siden, vi kom herned, og alle de indtryk, der vælter ind over én, har slet ikke fået tid til at bundfælde sig. Hele det danske hold (14 ialt) arbejder i flygtningelejren Khan I Dang, som ligger tæt ved grænsen til Cambodia, ca. seks timers kørsel fra Bangkok.

Her har vi været med til at indrette et dansk hospital med plads til 120 patienter. Når jeg skriver et dansk hospital, er det dog ingenlunde således at det svarer til f. eks. Herlev Sygehus. Det er bygget af et bambusskelet overtrukket med armeret plastik og der uden på igen bambusblade, hvilket bevirker, at der er en vis kølighed, samtidig med at det er vandtæt.

Lejren rummer for nærværende 83.000 flygtninge (Khmer Sarai). 61 tankbiler forsyner dagligt lejren med 1,3 mill. liter drikkevand. Boringer i området skulle efter sigende have vist, at der er tilstrækkelige vandresourcer i undergrunden til at forsyne hele lejren.

Jeg er vældig glad for at være her og finder arbejdet uhyre interessant. Transportsystemet er noget af et problem, og jeg er blevet pålagt at forsøge at finde en rimelig løsning, så man også undgår al den overflødige kørsel. Foreløbig gør jeg det ved at jeg hver dag forsøger at finde ud af hvilke familier der er kommet til lejren og har efterladt pårørende i de deciderede grænselejre. Dem tager jeg så med til de to grænselejre Samet og Mak Mun, hvor de forsøger at finde de pårørende.

Samtidig tager jeg syge og sårede med tilbage. Selv om man ind imel-

Sergenter blev reserve-officerer

Seks sergenter afsluttede i december et kursus ved regimentets kursuselement, hvorefter de nu har titel af sekondløjtnanter af reserven. De seks er indkaldt af Forsvarets Rekruttering uden forudgående militær uddannelse – udelukkende med henblik på uddannelse til officerer af reserven. Fem af eleverne kom fra sergentskolen i Sønderborg, mens den sidste stammede fra Jyske Trænregiment.

Som nr. et på holdet bestod sergent Søren Marinus Dieckmann, søn af gårdejer Dorrit Vera Dieckmann, Orre ved Herning.

Succesfuld juleturnering

Traditionen tro sluttede regimentets idrætsforening året af med en juleturnering i en række idrætsgrene. Det gjaldt i år badminton, bordtennis og skydning.

Turneringen blev afviklet med pæn deltagelse – fra såvel menige som befalingsmænd .

Resultaterne blev:

I *badminton* for menige blev MG R. W. Klitholm, SANKMP/II, nr. et, MG E. C. S. Madsen, FSKMP/I, nr. to, MG E. S. Eriksen, STDEL/II, nr. tre, mens MG J. Mølgaard Pedersen, FSKMP/I, sikrede sig turneringens fjerdeplads.

Hos befalingsmændene vandt OS G. P. Nielsen, GKMP, badmintonturneringen, mens SG M. Hayes, SANKMP/II, besatte andenpladsen. SG M. E. Heden, GKMP, blev nr. tre.

De to sidstnævnte røg også til tops i *bordtennis,* idet SG M. Hayes besatte førstepladsen og SG M. E. Heden andenpladsen. Ingen menige deltog her.

Ved *skydningen* på salonbane deltog ligeledes udelukkende befalingsmænd, og her satte MP-kompagniet sig på de tre første pladser. PRLT J. O. Skovlyk blev nr. et med 89 points, SG T. V. Hansen nr. to med 86 points, og på tredjepladsen kom SG K. Thylstrup, som sikrede sig 82 points i konkurrencen.

Old boys nr. tre

Et old boys-hold af befalingsmænd fra regimentet sikrede sig en tredjeplads, da Dansk Militær Idræt i januar holdt indefodboldturnering i Fredericia.

I de indledende kampe slog holdet Kongens Jydske Fodregiment 5-1, Dronningens Livregiment 6-3 og Flyvestation Aalborg 6-3, hvorefter holdet var vinder af puljen. Da der skulle spilles om top-placeringerne, tabte holdet imidlertid 5-1 til Hærens Kampskole og 5-2 til Jyske Dragonregiment, hvorefter resultatet blev en tredjeplads ud af 13 deltagende hold.

• træn-sport

Bedste resultat nogen sinde

Det bedste resultat i regimentets historie. Således betegner idrætsofficeren, kaptajn E. S. Kristiansen, udfaldet af en konkurrence i 3200 meter løb, som er blevet afviklet med Uddannelsestrænbataljon II som deltagere.

I det samlede resultat vandt STDEL med en gennemsnits-tid på 13 min 8 sek. Nr. to blev FSKMP med 13 min 12 sek, og tredjepladsen gik til SANKMP, hvis gennemsnitstid var 13 min 40 sek. Alle disse resultater betegnes som særdeles tilfredsstillende, eftersom minste-kravet er på hele 15 min.

DA TRÆNREGIMENTET . . .
Fortsat fra forrige side

forsinket, og for at indhente dette besluttede politiet, at transporten fra trykkeriet til næste stop, Aalborg Værft, skulle foregå med sirener osv., således at røde lys og de øvrige trafikanter ikke skulle respekteres.

– Aldrig har jeg kørt så stærkt gennem Aalborg, sagde en af chaufførerne bagefter.

Efter at prinsen havde navngivet korvetten »Olfert Fischer«, gav værftet frokost på Hotel Hvide Hus, hvor også chaufførerne blev inviteret med. Og da prinsen havde drukket kaffe, sluttede Aalborg-turen med en reception på det gamle rådhus, hvor prinsen bl. a. fik overrakt 50.000 kr. til Røde Kors.

Hvorefter de to MGGTere afleverede prinsen og hans følge på flyvestationen. Til tiden.

De to chauffører var enige om, at det havde været en oplevelse udover det sædvanlige at køre for prinsen. Og begge fortæller, at prinsen og de øvrige passagerer inden afrejsen kom hen for at sige tak for god kørsel . . .

MGGT Stefan Laursen, der kørte for prinsen og hans adjudant, tilføjer, at prinsen på ingen måde var den vanskeligste passager, han havde haft med sig.

– På et tidspunkt, da prinsen kom tilbage til vognen, havde jeg glemt at slukke for bil-radioen. Da jeg ville slukke den, bad prinsen mig i stedet skrue lidt op. Den her musik lyder godt, sagde han. Et par minutter efter lød imidlertid pausegymnastik-signalet – og straks bad prinsen mig slukke, med en bemærkning om, at pausegymnastik var noget af det værste, han vidste . . .

-søwo

MGGT Stefan Laursen med prinsens vimpel

Prinsen modtages af Flyvestation Aalborgs chef, oberst R. S. Hansen

Hos 83.000 flygtninge i Khan I Dang-lejren

lem har rystet på hovedet af vore gamle Dodge-ambulancer, er det dog luksus ved siden af dette! En ting der forbavser mig meget er den fantastiske hårdførhed, disse mennesker besidder. En ung mand havde den ene dag fået foden revet af i et minefelt. Da jeg løftede ham op på ladet af vognen og under den efterfølgende transport – som langt fra var behagelig og som varede en time – gav han ikke et kny fra sig, og sådan har jeg mange eksempler.

De to føromtalte grænselejre Samet og Mak Mun rummer hver ca. 2-300.000 flygtninge, sidstnævnte ligger delvis på cambodisk område. Her er sundhedstilstanden – navnlig blandt børnene – ringere, og behandlingsmulighederne på stedet dårligere, men der ydes en fantastisk indsats af det personel, som er indsat her.

Vi bor alle i en teltlejr Wattana Nakon, som ligger en times kørsel fra Khan I Dong. På det område er der noget, som er sammenfaldende med situationen derhjemme, nemlig at det er mørkt, når man starter om morgenen, og mørkt, når man slutter om aftenen . . .

Hvis der er behov for det, og hvis det kan lade sig gøre, vil jeg nok forsøge at forlænge kontrakten med en eller to måneder. Visse ting tyder dog på, at situationen er blevet mere stabil, således er der i de seneste dage kun kommet få hundrede flygtninge hver dag.

Har netop haft dagens oplevelse. En slange havde sneget sig ind i et af teltene, hvorefter jeg påtog mig opgaven at finde den og slå den ihjel. Det lykkedes – den var ikke større end en dansk hugorm . . .

Jesper Boisen.

LANGTIDSPLANLÆGNING . .
Fortsat fra side 8

telse af stillinger – samt fandt en mere hensigtsmæssig form for langtidsplanlægning af personellets anvendelse – og vel at mærke holdt personellet orienteret – ville den gamle floskel »at kan man ikke vænne sig til lugten i bageriet, kan man bare ryge og rejse« – ikke have en så beklagelig aktualitet.

ss

✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶✶

OS G. P. Nielsen, GKMP, og SG M. Hayes, SANKMP/II, vandt herredouble ved et kvalifikationsstævne i badminton, der blev afviklet af Dansk Militært Idrætsforbund i Hjørring.

Da trænregimentet var hofleverandør

Da Hans Kongelige Højhed Prins Henrik i januar gæstede Aalborg, var det naturligt, at det var landsdelens og hele landets største »vognmandsforretning« – Jyske Trænregiment – der sørgede for transporten af prinsen.

To skinnende blanke Volvo'er fra motorvognsdelingen, ført af MGGT Stefan Laursen og MGGT Bjarne Olesen, holdt sammen med en politieskorte klar på Flyvestation Aalborg, da prinsen midt på formiddagen ankom i helikopter.

Efter en kort velkomst midt på landingsbanen kom prinsen, hans følge og hans bagage på plads i vognene, og man tog fat på det krævende program, som omfattede indvielse af Aalborg Stiftstidendes ny trykkeri, navngivning af en ny korvet til søværnet – hvor prinsen har rang af kommandør – på Aalborg Værft, frokost på Hotel Hvide Hus samt reception på det gamle rådhus i Aalborg. Altsammen efter planen afviklet på [illegible] timer.

Selv om modtagelsen af prinsen fungerede perfekt, var det lige før, motorvognsdelingens nøje tilrettelagte transport af prinsen var gået i vasken.

Ti minutter før afgangen til flyvestationen viste det sig, at den ene af Volvo'erne ikke ville starte, selv om den havde stået i en lun garage hele natten, og selv om den havde været prøvestartet mindre end en time tidligere. Gode råd var dyre. Tilkaldte mekanikere kunne ikke umiddelbart finde årsagen til start-vanskelighederne – og for at overholde tidsplanen måtte en reservevogn, en lidt mindre Volvo, klargøres og indsættes.

Alt dette bemærkede prinsen formentlig ikke, mens turen i kvikt tempo gik via Høvejen og motorvejen til første stop på ruten, Aalborg Stiftstidendes ny trykkeri i Aalborg Øst. Prinsens vogn var udstyret efter reglerne – hvilke bl. a. indebærer, at prinsens egen vimpel med det danske rigsvåben pr. fly i forvejen var bragt til Aalborg og fastskruet på vognen.

Og med politibiler foran, bagved og i midten gled den store kortege hurtigt afsted.

Da prinsen var »afleveret« på Aalborg Stiftstidende, kunne de to chauffører imidlertid ikke holde helt fri. Ved ankomsten til Aalborg var prinsen i civilt tøj, men ved navngivningen af korvetten senere på formiddagen skulle han fremtræde i uniform – og mens prinsen foretog trykkeriindvielse, sørgede MGGT Bjarne Olesen for, at prinsens bagage med bl. a. militær udrustning blev bragt til et omklædningsrum i bygningen, hvor prinsen senere skiftede.

Allerede ved ankomsten til flyvestationen var prinsen et kvarters tid

Fortsættes næste side

Lad os stå vagt om skil-lingerne

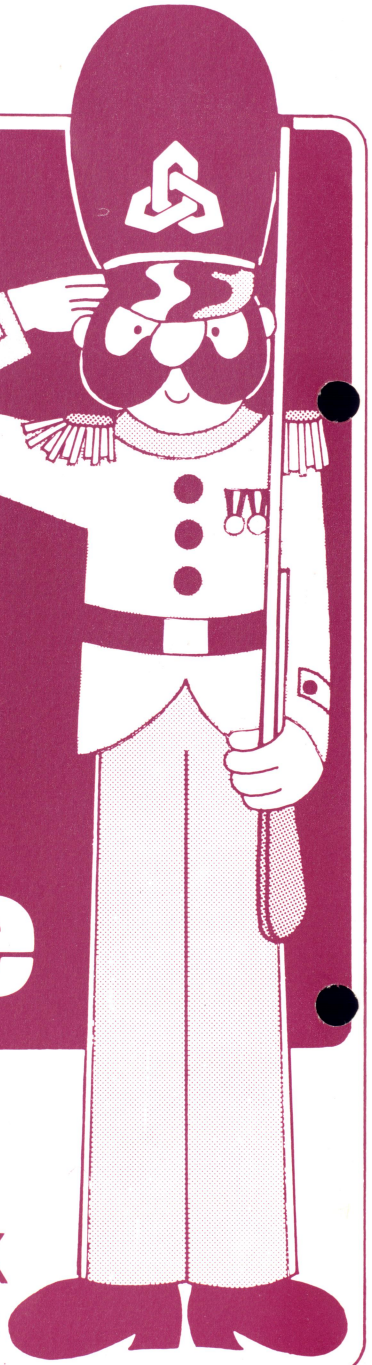

Nørresundby Bank

-den lokale bank pa begge sider af fjorden!

Trænposten

JYSKE MEDDELELSER

NR. 2 1980 19. ÅRGANG

De vandt regimentets indefodboldturnering

TRÆNPOSTEN
udgives af
JYSKE TRÆNREGIMENT/
HÆRENS TRÆN- OG MP-SKOLE

ADRESSE:
Velfærdstjenesten, Hvorup kaserne,
9400 Nørresundby,
tlf. (08) 17 02 44, lok. 231

REDAKTION:
MAJ S. A. Skytt (ansvarshavende)
KN O. F. Larsen
MG G. B. Jensen
MG S. Wormslev

SATS:
Aalborg Stiftsbogtrykkeri

TRYK
UMAK/JTRR/HTMS/
SSG I. Marcussen

Eftertryk – også i uddrag – tilladt
med kildeangivelse

Næste nummer udsendes i juni. Stof hertil må være redaktionen i hænde senest 22. maj.

Skiftedag igen

Godt 250 ny menige møder fredag 16. maj ved Uddannelsestrænbataljon II.

De menige, hvis præcise antal ikke lå fast ved redaktionens slutning, fordeles på stabsdelingen, forsyningskompagniet og sanitetskompagniet med henholdsvis ca. 30, 100 og 125 mand. Holdet, der betegnes hold maj 80, påregnes hjemsendt midt i februar 1981.

Holdets forgængere hjemsendes to dage før det ny holds ankomst, onsdag 14. maj.

Også ved regimentets kursus-element siger man i maj farvel til et hold. Det sker 9. maj, hvor november-holdets ny træn- og MP-sergenter afgår fra skolen.

Allerede 1. april mødte det næste hold på kursuselementet. Der er tale om 63 sergent-elever, fordelt på 36 MP-elever og 27 træn-elever.

140 jyder og fynboer deltager

Hvorup kaserne danner i begyndelsen af maj ramme om Vestre Landsdelskommandos årlige mesterskaber i militær fem-kamp. Ca. 140 militærpersoner fra en snes regimenter i Jylland-Fyn-området er med i konkurrencerne, der afvikles i tiden fra 6. til 8. maj.

Et omfattende arbejde ligger forud for stævnet, og en lang række personer har i de seneste måneder tilrettelagt afviklingen af arrangementet. Stævneleder bliver major A. J. Carlsen, mens regimentets idrætsofficer, kaptajn E. S. Kristiansen, fungerer som konkurrenceleder.

Mesterskaberne omfatter skydning, forhindringsløb, svømning, håndgranatkast samt terrænløb. Svømmekonkurrencerne holdes i Skansebadet i Nørresundby og terrænløbet i Dronninglund Storskov,

Siden sidst..

. . . har fritids- og velfærdsudvalget besluttet, at der i TUTTEN skal opstilles yderligere een ikke gevinstgivende morskabsautomat.

. . . har den kommende landstalsmand, MG M. K. Lindstrøm, FS-KMP/I, i kontaktudvalget spurgt, om personel med fjerntliggende bopæl kan få lov til at vælge to døgns weekendvagt fra lørdag morgen til mandag morgen. Oberst C. Nielsson var ikke negativ overfor ideen, men mente, at den i givet fald må gennemføres obligatorisk for alle. Nu undersøger talsmændene stemningen for en sådan ordning i valggrupperne.

. . . har Aalborg Omnibus Selskab svaret på en henvendelse fra regimentet om bedre bybusbetjening. Regimentet foreslog bl.a. at bussen hver halve time kører fra Hvorup kaserne – i stedet for, at den som nu på hver anden afgang kører til Nørre Uttrup kaserne, hvor bussen til gengæld holder stille i ca. 20 minutter. Svaret oplyser – en smule lakonisk – at regimentets ønsker vil indgå i de kommende planlægning af bybustrafikken.

. . . har fungerende cafeteriabestyrer E. Kjeldtoft Nielsen på cafeteriaudvalgets møde lovet, at man vil søge at variere indholdet af cafeteriets madpakker. Det skete, efter at et medlem af udvalget beklagede sig over, at madpakkerne var for ensformige.

. . .har regimentet haft besøg af 29 norske sergentelever med holdføreren, kaptajn F. A. Eek, i spidsen. Trods komplikationer umiddelbart efter ankomsten lørdag 22. marts – bussen brød sammen – fik besøget et vellykket forløb, og der blev på den første dag tid til besøg i Zoo og på Nordjyllands Kunstmuseum. Efter en hård nat aflagdes søndag besøg på flyvestation Aalborgs sergentmesse, hvor der med bl.a. bacon og æg atter blev pustet liv i de slumrende livsånder. Efter besøg på Lindholm Høje og spisning gik turen retur til Frederiksstad, hvor sergentkurset i øvrigt sluttede en uge efter. 1. april flyttede sergenteleverne til Nordnorge, hvor resten af tjenestetiden skal afvikles.

. . . er der til »tirsdags-skydningen« på skydebanen under officersmessen indkøbt tre salonpistoler. Det er fritids- og velfærdsudvalget, som har bekostet indkøbet ud af egne opsparede midler. •

To af turneringens seks hold leger med bolden.

GKMP suverænt

Seks hold med i indefodboldturnering

Der er blevet afholdt indendørs fodboldturnering, med deltagelse af hold fra 6 kompagnier.

Et typisk træk, for de spændende og velspillede kampe, var at de første kampe foregik i et hastigt tempo, med få mål. De sidste kampe bar præg af mere sammenspil og var meget målrige. Efter de første kampe var det næsten kun et spørgsmål om, hvem der skulle have 2. og 3. pladsen.

Garnisonskompagniet vandt en velfortjent sejr, deres spil bar ikke præg af overilede afleveringer, de spillede simpelthen suverænt. Deres holdleder SSG W. G. Thomsen ledede udskiftningen, således der altid var friske spillere på banen.

Vinderrækkefølgen blev således:

Nr. 1 GKMP (10 points), nr. 2 STDEL/II (7 points), nr. 3 FSKMP/II (6 points), nr. 4 SANKMP/II (4 points), nr. 5 VEDLKMP/I (2 points) og nr. 6 MPKMP (1 point).

Turneringen sluttede med een stor omgang »bytten hat«.

Sergentmessens vandrepokal blev overrakt til det vindende hold af en repræsentant for messen, SSG W. G Thomsen, der derefter, i sin egenskab af holdleder, sammen med vinderholdet modtog et regimentskrus af velfærdsofficeren, major S. Skytt, som derefter, i sin egenskab af chef for det vindende kompagni, rykkede ind i soldaternes række for at blive foreviget sammen med holdet.

– gbj

Menige laver menu

De menige skal nu være med til at bestemme menu

Nu skal de menige selv være med til at sammensætte cafeteriets menu.

Efter at menuen forsøgsvis i een uge var sammensat på forslag af tre cafeterieudvalgsmedlemmen, har cafeteriaudvalget og fungerende cafeteriabestyrer E. Kjeldtoft Nielsen godkendt, at de menige fremover selv skal medvirke ved madplanens udarbejdelse en uge hver måned.

Rent praktisk vil ordningen fungere på den måde, at et underudvalg under cafeteriaudvalget på baggrund af en gældende menuoversigt laver et forslag til menu i månedens anden hele uge. Under hensyntagen til evt. leveringsproblemer osv. sammensættes menuen ud fra dette.

i 5-kamp på Hvorup kaserne

mens de øvrige tre discipliner finder sted på militære skyde- og forhindringsbaner.

Når stævnet afsluttes torsdag 8. maj om eftermiddagen, uddeles der en lang række præmier. Regimenter, foreninger m.fl. har til den årlige femkamp skænket pokaler, plaquetter m.v., som ofte går i arv fra år til år.

I femkampens præsidium sidder chefen for Vestre Landsdelskommando, generalmajor G. Asmussen, chefen for Jyske Trænregiment, oberst C. Nielsson og idrætsofficer ved Vestre Landsdelskommando, major G. O. K. Schaumburg-Müller.

Endvidere har yderligere to lokale personer accepteret at sidde i præsidiet. Det er borgmester Marius Andersen, Aalborg, og formanden for De Samvirkende Idrætsforeninger i Aalborg, lærer og byrådsmedlem Henning G. Jensen.

-SØWO

500 mand mønstret

Knap 500 hjemsendte menige og befalingsmænd var med, da 4. trænbataljon fra 12. til 18. april holdt alarmeringsmønstring af supplementsstyrken til bataljonen og uddannelsesmønstring af bataljonens vedligeholdelseskompagni.

De værnepligtige blev alarmeret ved udsendelse af ekstraordinær indkaldelsesordre, som meddelte, at de hurtigst muligt skulle møde på Brønderslev station. Efterhånden som personnellet ankom, blev det transporteret til iklædning, hvorefter turen gik til et beredskabsområde i nærheden af Nibe.

En del af det mønstrede mandskab kom fra Holstebro, Skive og Fredericia, og disse mødte allerede lørdag 11. april. For den øvrige dels vedkommende fandt mødet sted mandag 14. april.

Hovedparten af det mønstrede mandskab var sidst i trøjen i november 1978.

I tre dage deltog de menige og befalingsmændene i en feltøvelse med 1. Jyske Brigade, hvor man øvede forsyningstjeneste med brigaden. Øvelsen bragte mandskabet rundt i en del af Jylland. Fredag 18. april kunne udrustningen pånу afleveres, og i dagens løb vendte de mønstrede tilbage til den civile tilværelse.

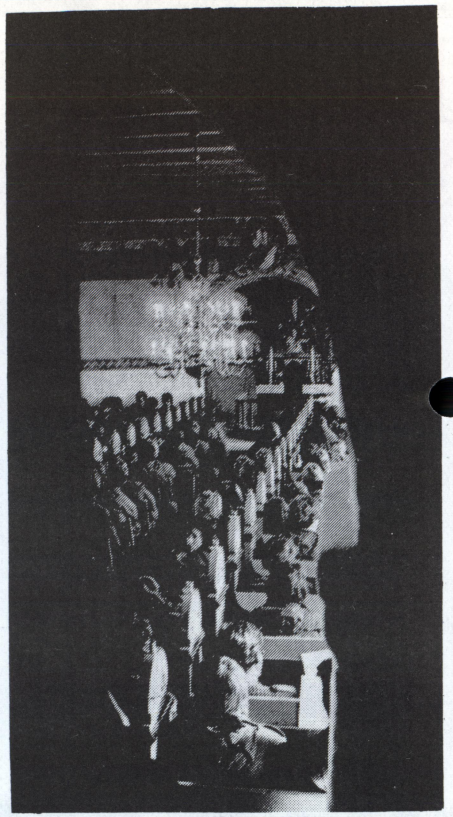

9. april mindes

Samtidig med at regimentets ældste bataljon 9. april indledte en stor øvelse, var det 40 år siden, tyskerne besatte Danmark. Og for at minde begivenhederne på denne dag blev der forud for selve øvelsen holdt en feltgudstjeneste i Estvad kirke, syd for Skive, hvor man bl.a. holdt en mindre mindehøjtidelighed i anledning af 9. april 1940. Som billedet viser, var den lille landsbykirke fyldt til mere end sidste plads ved gudstjenesten, som blev forrettet af feltpræst B. J. Terp.

Han løb fra alle

Ved bataljonskonkurrencen i 5 kilometerløb ved UDTRBTN-11, den [illegible] marts, blev der sat en ny regimentsrekord af MG O. M. Kristiansen fra FSKMP, med tiden 16 min. 25 sek.

Selve konkurrencen vandtes af STDEL med SANKMP på andenpladsen og tredjepladsen gik til FSKMP, trods den ihærdige indsats.

Resultaterne må siges at være særdeles tilfredsstillende for STDEL og tilfredsstillende for FSKMP og SANKMP, siger regimentets idrætsofficer, kaptajn E. S. Kristiansen.

MG O. M. Kristiansen – slog både regimentets og VLKs rekord.

Blev Danmarksmestre i bordtennis

Jyske Trænregiment fik både et Danmarks-mesterskab og en andenplads, da Dansk Militært Idrætsforbund afviklede DM i bordtennis og badminton.

I bordtennis senior double sikrede løjtnant K. O. Bendixen, FSKMP/I, og kaptajn F. Jensen, JTRR/HTMS, for tiden Jyske Divisionskommando, sig atter førstepladsen, ligesom F. Jensen i old boys-rækkens singleafdeling blev nr. 1.

Oversergent G. P. Nielsen, GKMP, og sergent M. M. Hayes, SANKMP/II, spillede sig i badminton frem til en flot andenplads i senior doublerækken.

KN E. V. Hansen redder med en lynhurtig bevægelse en smash, mens PRLT A. Villadsen imponeret ser på.

Old boys giver den •••

De »gamle« kan også være med, når det gælder badminton og bordtennis. Det blev bevist, da regimentets idrætsforening afviklede en turnering i disse to discipliner for befalingsmænd i old boys-gruppen.

Efter at der var kæmpet bravt, blev resultaterne i badminton:

Single: SSG W. G. Thomsen, GKMP, blev nr. et, mens PRLT A. Villadsen, KURELM, kom på andenpladsen.

Double: SSG W. G. Thomsen viste også her sin styrke, idet han sammen med SSG O. B. T. Jensen, KURELM, atter sikrede sig en førsteplads. MAJ H. H. Rasmussen og PRLT P. V. Nielsen, begge KURELM, blev nr. to i double.

I *bordtennis* var turneringen ikke særlig lang, da der kun var tilmeldt to deltagere. En enkelt kamp afgjorde derfor, at SSG F. Graugaard, FSKMP I, blev nr. et.

• træn-sport

Obersten beklager

– *Sikkerhedsofficer handlede forhastet*

Efter at kontakt-udvalget på februar mødet behandlede en klage fra de menige over, at regimentets sikkerhedsofficer havde »afhørt« en af de meniges talsmænd om forskellige aktiviteter på kasernen, er sagen nu endt med, at regimentschefen, oberst C. Nielsson, har beklaget episoden.

På kontaktudvalgsmødet betegnede de meniges landstalsmand, MG Poul Wiis, GKMP, det som »lusket« og »belastende for det fremtidige samarbejde«, at sikkerhedsofficeren havde bedt den pågældende talsmand komme op på sit kontor og dernæst stillet ham en række spørgsmål om forskellige aktiviteter blandt kasernens menige.

Poul Wiis:

– Regimentschefen lovede på kontaktudvalgsmødet, at han ville undersøge sagen, og obersten har nu meddelt mig, at handlingsforløbet desværre var korrekt skildret. Epidsoden var meget beklagelig og beroede på en forhastet beslutning, fik jeg at vide.

Og med denne klare tilkendegivelse af, at den slags afhøringer udenom de officielle samarbejds-kanaler ikke tolereres, betragter jeg nu sagen som løst fra vores side, siger landstalsmanden.

Oberstens svar i sagen blev gentaget i kontaktudvalgets marts-møde.

Åbent hus

Lørdag 7. juni afvikler regimentet den årlige forældredag, hvor forældre og andre interesserede får mulighed for et besøg »indenfor murene«.

Traditionen tro bliver der i dagens løb demonstration af forskellige aktiviteter fra enkelt-kompagnier, ligesom bl.a. regimentets soldaterforening opstiller skydetelt.

Allerede lørdag 26. april er der imidlertid en »mini-forældredag« på Hvorup kaserne. Det er Uddannelsestrænbataljon II, der står som arrangør af dette

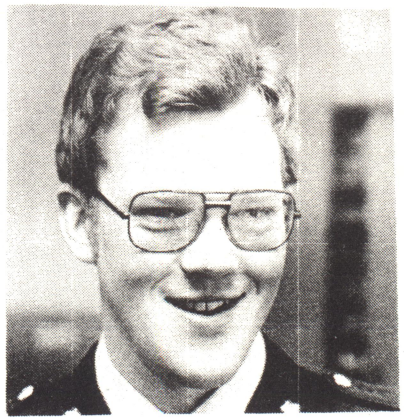

Som nyt medlem af TRÆN-POSTENs redaktion er indtrådt MGGT G. B. Jensen.

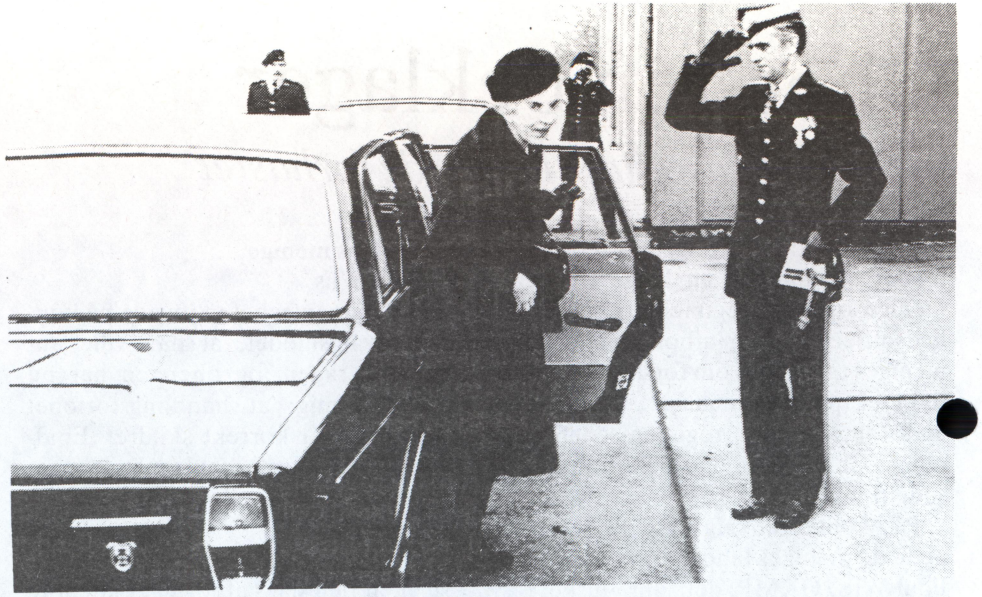

Kongelig hofleverandør igen

Motorvognsdelingen på Hvorup kaserne overvejer nu at søge mere permanent status som kongelig hofleverandør. Kun en måned efter at delingen, som omtalt i TRÆNPOSTEN, havde kørt for Hans Kongelige Højhed Prins Henrik, lagde motorvognsdelingen vogn til Hendes Kongelige Højhed Dronning Ingrids rundtur i Aalborg. Ganske vist med dronningens privatchauffør bag rattet, men alligevel... Trænregimentets regimentsmærke var i hvert fald med bag på vognen, da dronningen ved ankomsten til Nørre Uttrup kaserne blev modtaget af regimentschefen, oberst S. E. Christensen (billedet).

Gå med

Søndag 6. juli er udpeget som dagen for årets Lundby-march – sæt kryds i kalenderen og øvelsesoversigten.

Regimentet var i fjor repræsenteret af fire kompagnier med et samlet deltagerantal på 205 – et så fint resultat skulle vi også gerne opnå i år. Brug en af de marchture, der alligevel skal afvikles, på Lundby-marchen og få en oplevelse ud af det.

Ud over at være en march som mange andre skal vi jo også lige huske, at 28 km ruten ret nøje følger den rute, et kompagni soldater marcherede i 1864 ud til den skæbnesvangre træfning ved Lundby, hvor de fleste af soldaterne faldt.

Velfærdstjenesten betaler tilmeldingsgebyret for de, der deltager i uniform.

–SS

NYT *fra* JYSKE TRÆNREGIMENTS SOLDATERFORENING

JUBILARSTÆVNE

31 MAJ holder Jyske Trænregiments Soldaterforening sit årlige jubilar- og årgangsstævne på Hvorup kaserne, Nørresundby. Stævnet er som sædvanligt for alle JTRRS medlemmer, som vil træffe gamle kammerater fra soldatertiden og hygge sig sammen med dem i nogle timer.

En del 10 og 25 års jubilarer (alle, hvis adresse vi kender) er inviteret, da det jo i høj grad er for dem, stævnet holdes. Skulle du kende adressen på en jubilar, lad så endelig høre fra dig, da det er ved at være på høje tid. Ring til Laurits Jacobsen på (08) 38 16 76 eller Poul Erik Jensen på (08) 17 58 36. De besvarer også alle spørgsmål.

Programmet for dagen ser således ud:

Kl. 13.00: Samling ved KFUMs soldaterhjem.

Kl. 13.30: Indmarch med Slesvigske Musikkorps i spidsen.

Kl. 13.35: Modtagelse af regimentschefen, oberst C. Nielsson, og hædring af 25 års jubilarerne.

Kl. 14.00: Koncert af Slesvigske Fodregiments Musikkorps.

Herefter: En kort rundtur på Hvorup Kaserne, forskellige konkurrencer og kammeratligt samvær.

Kl. 16.00: Spisning i kasernens cafeteria, hvor der serveres ½ sild m/små kartofler og smør, beuf stroganoff m/mos, ostesnitter, kaffe, 1 øl eller vand og 1 snaps. Og så er der bal bagefter. Vi danser og hygger os sammen til kl. 22.00.

Pris pr. couvert: Kr. 60.00.

Har du efter at have læst dette fået lyst til at være med, kan tilmelding ske ved at indsende et girokort til:

Gironummer 6 25 28 26.
Jyske Trænregiments Soldaterforening
Kassereren
Hanevej 23
9230 Svenstrup

Mærk kortet »JUBILARSTÆVNE« og husk at tage talonen med til stævnet. Den gælder som spisebillet.

Sidste frist for tilmelding er 14 MAJ 1980.

Vi ses i Hvorup 31 MAJ.

Kammeratskabsaften

Sammen med bl.a. De danske Forsvarsbrødre søges arrangeret en kammeratskabsaften 18. juni 1980 på Nørre Uttrup Kaserne. Der vises bl.a. den nye film »Soldat i pansret mandskabsvogn« der er optaget hos Dronningens Livregiment, Nørre Uttrup. Da der er temmelig lang tid til, kan man allerede nu tilmelde sig til Kristian Kielgast-Jensen, Godthåb Mini-Marked, tlf. (08) 38 12 17.

I god tid før den 18. juni tilsendes det endelige program til de tilmeldte.

Tilmelding *er* nødvendig.

Noter datoerne i kalenderen og ring på 38 12 17 med det samme.

Bestyrelsen

Hjertesuk

Vi har desværre en del problemer med vort adressekartotek, fordi der en del medlemmer, der glemmer at meddele adresseændringer til os. Resultatet bliver naturligvis ingen »Trænpost«.

Det letteste, man kan gøre, når man flytter, er at meddele adresseændringen direkte til postvæsnet, og altså ikke til os. Vi får automatisk rettelsen fra postvæsnet.

HUSK!!! – adresseændringer direkte til postvæsnet – det er så let.

Hilsen Postmesteren

Stort ønske: Hus til soldater

Et hus i Aalborg, hvor gamle og nuværende soldater kunne komme.

Det er et af de mere utraditionelle jubilæumsønsker fra formanden for Jyske Trænregiments Soldaterforening, Ole Hansen.

Ole Hansen:

– Ligesom tilfældet er i København, kunne man forestille sig, at forsvarsbrødrene og De Samvirkende Soldaterforeninger gik sammen om driften af et hus med værtshus, mødelokaler m.v. et sted i Aalborg. Her kunne man mødes med andre over en øl, ligesom mange af aktiviteterne i tilknytning til soldaterforeningerne fik et fælles hjemsted.

Samtidig kunne de nuværende værnepligtige, som også har ytret ønske om at få et hus i Aalborg, eventuelt komme med i projektet, tilføjer han.

Der har – på helt uformelt plan – været kontakt mellem byens soldaterforeninger om ideen. Uden at der dog på nuværende tidspunkt er realiteter bag, og uden at man har fundet det rigtige hus til formålet.

Regimentsnyt

Jubilæums-diplomer fra regimentskommandøren, oberstløjtnant E. Nørskov, til tre motormekanikere.

25 ÅR I STATENS TJENESTE

MOTMEK E. Nielsen, MOTMEK J. K. Bach og MOTMEK K. E. Andersen, alle den 01/3.

MAJ B. Jørgensen, MAJ H. H. Rasmussen og PRLT L. Nygaard, alle den 24/4.

SØLVBRYLLUP

Den 7/5 kan MAJ N. G. Krogh og hustru fejre sølvbryllup.

50 ÅRS FØDSELSDAG

Kørelærer L. Kragh 30/6.

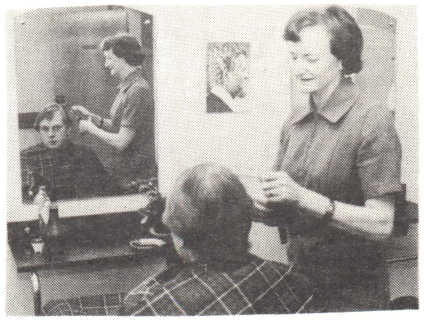

Frisør igen

Efter en pause er kasernens frisørsalon ved tutten atter befolket. Frisør Asta Nikolajsen, som her er ved at betjene en kunde, har åbent på salonen hver tirsdag kl. 12.30-17.00.

Mon jeg her vundet???

Vellykket jubilæum

I midten af marts havde folkene på soldaterhjemmet travlt. En superrengøring fandt sted, alt skulle være tip top til jubilæet. Der blev udvist en fantastisk aktivitet.

Aftenen for arrangementet skulle løbe af stablen, havde Ejlersen fået dækket op til et par hundrede mand, »og hvis der ikke er plads nok, kan vi jo altid tage billiard- og bordtennisbordene i brug« sagde Ejlersen.

Det var et alsidigt program, soldaterhjemmet havde lavet til jubilæumsfesten onsdag aften, hvortil soldater fra Hvorup og Nr. Uttrup kaserner var indbudt.

Ejlersen bød velkommen til de ca. 140 personer, der var mødt op, og annoncerede aftenens program.

Der blev holdt en god og fornøjelig festtale af Garnisionspræst, Pastor Erik Derlev. Den indeholdt historien om et soldaterhjem, gode soldaterhistorier og en fin hyldest til bestyrerparret.

Bugtaleren Preben Palsgård bragte stemningen yderligere i vejret med sit fine show, som var fyldt med vittigheder, pudsige indslag og sange. Herunder var pastor Derlev også

Den jubilerende forenings bestyrelse med formanden i centrum.

foreningen.

Når Jyske Trænregiments soldaterforening i juni fejrer 25 års jubilæum, er man på en måde to år for sent ude. Allerede 12. april 1953 etableredes nemlig, på initiativ af Karl Hansen og Bjarne Brodtkorb, en Jyllands-afdeling af den daværende Trainsoldaterforening i København.

Først to år senere – altså for 25 år siden – blev Jyske Trænregiments Soldaterforening imidlertid oprettet, efter at Trainsoldaterforeningen var blevet delt i to, og den jyske forening fik i første omgang hjemsted i Århus.

Da Jyske Trænregiment efter nogen omflakken til Århus, Esbjerg og Padborg fik fast hjemsted i Hvorup, opstod der behov for en Aalborg-afdeling af foreningen. Denne blev startet i 1972 – men kun to år senere fandt man det mere hensigtsmæssigt, at hovedafdelingen hørte til i regimentsbyen, og hovedafdelingen flyttede derfor til Aalborg.

Århus-afdelingen, som efter omlægningen fortsatte, er senere nedlagt.

Meget kan fortælles om soldaterforeningens historie. Om dens initiativtagere. Om dens formænd. Og om dens aktiviteter. Og beretningen om dette findes i et omfattende jubilæumsskrift, som udsendes kort før jubilæet. Skriftet omfatter bl.a. indlæg fra oberst C. Nielsson, regimentets tidligere velfærdsofficer, major N. P. Sørensen samt fra den første og den seneste formand, Karl Hansen og Ole Hansen.

-SØWO

Jubilerende soldaterforeningsformand:

– Vi har stadig en funktion

– Selv om alt det her med soldaterforeninger nok kan blive lidt »pladder-romantisk« engang imellem, har vi alligevel en funktion.

Eksempelvis som arrangør af jubilar-stævnerne, hvor en masse mennesker rejser hertil fra hele landet og får en meget stor oplevelse.

Formanden for Jyske Trænregiments Soldaterforening, Ole Hansen, er ikke i tvivl om, at den jubilerende forening fortsat har en opgave.

– Vi ved, at nogle trækker lidt på smilebåndet ad soldaterforeningen. For mange er soldatertiden imidlertid en periode, som man bagefter tænker tilbage på med stor glæde – uanset om man har været inde for 30 eller tre år siden. Og for disse mange kan det være virkelig morsomt, at de får lejlighed til at mødes med gamle kammerater, siger han.

★★★★★★★★★★★★★★★★★

Jyske Trænregiments Soldaterforening fylder i juni 25 år, og jubilæet markeres bl.a. med en reception i officersmessen på Hvorup kaserne lørdag 21. juni kl. 10-12, hvor bestyrelsen håber at se mange medlemmer og andre venner af foreningen til en drink. Senere på dagen er der jubilæumsmiddag, ligeledes i messen, hvor foreningen er vært for bl.a. æresmedlemmer, tidligere bestyrelsesmedlemmer, foreningens militære værter på Hvorup kaserne samt repræsentanter for Danske Soldaterforeningers Landsråd, De Samvirkende Soldaterforeninger og venskabsforeningerne.

★★★★★★★★★★★★★★★★★

Han tilføjer, at soldaterforeningerne samtidig har en mere overordnet betydning som en organisation af mennesker, der er positive overfor forsvaret, ligesom sammenholdet om enkelt-regimenter bevares.

Et medlemstal på 1000 i jubilæumsåret vidner om stor interesse for medvirkende og viste sit udmærkede talent som skuespiller.

Mens kaffen blev drukket, blev der solgt amerikansk lotteri på tusind lodder, det varede ikke længe, inden man kunne melde udsolgt. Derefter blev spændingen udløst med suk og jubel. Der var mange festlige og dejlige gevinster.

Et lokalt postbud leverede musikken og fortalte nogle lune jyske historier. Pastor F. Lange sluttede afenen af.

Det var alt i alt en vellykket aften, det var blot en skam, at der ikke var mødt flere op.

Torsdag blev soldaterhjemsjubilæet markeret med en reception, hvor mange militære og ikke-militære gæster benyttede lejligheden til at gratulere. Nogle af de første gæster var en deputation fra Jyske Trænregiment med regimentschefen, oberst C. Nielsson, i spidsen – og de overrakte fra regimentets personel soldaterhjemmet et smukt vægtæppe.

Såvel obersten som den fungerende landstalsmand for de menige, MG A. Skårup, takkede soldaterhjemmets bestyrerpar og formand for de mange hyggelige stunder, Hvorup kasernes personel har tilbragt på hjemmet. Og umiddelbart derefter blev vægtæppet ophængt i dagligstuen.

I løbet af fire timer strømmede det ind med gæster og gaver. Der var Uddannelsestrænbataljon I, som var særdeles velrepræsenteret, der var garnisonskommandanten, oberst S. E. Christensen, og der var en lang række mennesker, som soldaterhjemmet til daglig har kontakt med.

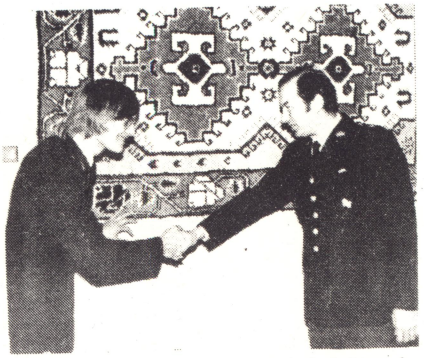

Soldaterhjemmets formand lykønskes af MG A. Skårup foran vægtæppet fra regimentets personel.

Pastor Derlev (i midten) får lamper fra to soldaterforeningsfolk, Sven Bengtson (t.v.) og Ole Hansen.

Fra byens soldaterforeninger mødte bl.a. formanden for Jyske Trænregiments Soldaterforening, Ole Hansen op, og foreningerne forærede soldaterhjemmet fire smukke smedejernslamper, som senere skal ophænges på hjemmets terrasse.

Som et festligt punktum på tre dages jubilæumsfestligheder var der fredag aften fest på soldaterhjemmet, hvor Aalborg Operettekor underholdt, og hvor biskop Henrik Christiansen, Aalborg, holdt festtalen.

gbj+søwo

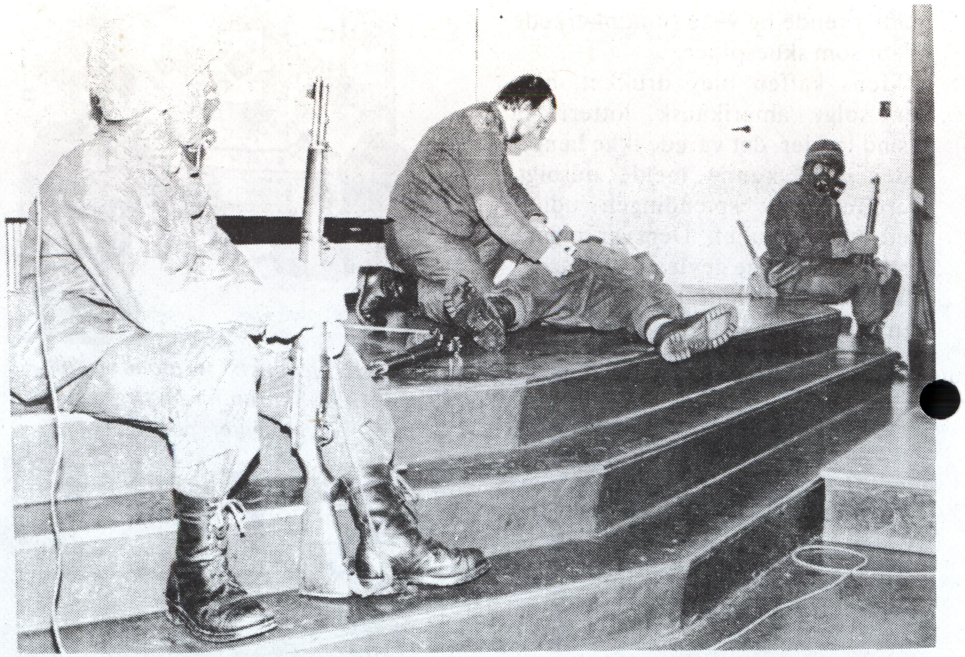

SKLT T. E. Hansen og tre menige demonstrerer ABC-beskyttelse i UMAK.

Et halvt hundrede nordjyder fik i løbet af et par timer en hel del at vide om tilværelsen for den danske soldat, da de deltog i det årlige lodsejermøde på Hvorup kaserne.

På lodsejermødet møder folk, som i årets løb oplever soldaterne ved bl.a. øvelser, repræsentanter for regimentet på »hjemmebane«, og de får lejlighed til at høre om soldateruddannelsen m.v. Også muligheden for erstatning efter markskader, når

Håndværkere dominerer

Kun knap en halv snes af de 180 ny menige i Uddannelsestrænbataljon I var ved indkaldelsen for fire måneder siden *ikke* bosat i Jylland.

Bataljonens administrationsofficer, kaptajn V. B. Nielsen, oplyser, at ikke-jyderne fordeler sig på fem fynboer og et par sjællændere. Undersøgelsen viser også, at langt størstedelen af jyderne hører til i Nordjylland, således at mange har mulighed for at rejse hjem hver dag.

På bataljonens foregående hold, som blev hjemsendt til nytår, var denne tendens så udtalt, at tre fjerdedele af hele holdet var fra Nordjyl-

med sækkepibemusik m.m.

På tur i det skønne Skotland.

holdt tjeneste.

Omgangsformen i enheden var præget af særdeles god militær anstand, og alle gjorde sig virkelig umage med tjenesten. Uden for tjenesten var tonen stadig høflig og korrekt, og man fornemmede et ualmindeligt godt kammeratskab og sammenhold under den militære facade. Alle kunne more sig sammen og nyde hinandens selskab, uden at det gik ud over disciplinen bagefter.

Interessen for at være med i træningen er stor, og man får hos mange indtryk af at de gerne ofrer en del for at være med. Nogle enkelte taber direkte penge på at være hjemmefra i de 14 dage træningslejren varer.

Ellers er problemerne de samme som hos os, nemlig familiens accept af den tid, træningen tager, og arbejdspladsens velvilje med hensyn til frihed og løn. Fra mange sider fremhæves det dog, at der ikke er problemer af sidstnævnte art på de større virksomheder og i den offentlige sektor.

Personligt må vi fremføre at besøget har været en ualmindelig stor oplevelse, hvor vi har været fuldt integreret i træningsprogrammet gennem aktiv deltagelse i alle discipliner. Det har desuden været meget interessant at snakke med mandskabet og høre deres begrundelser for at være med. Vi fik også indtryk af, at denne enhed arbejdede ivrigt og energisk på deres opgaver, og resultaterne forekom gode og effektive.

Til slut vil vi fremhæve det sociale liv, der fandt sted i messen. Det er rent ud sagt fantastisk, som englænderne hæger om traditionerne på det område. Der er næppe tvivl om, at det gode kammeratskab, som trivedes blandt messedeltagerne, har haft en afsmittende virkning langt uden for messens mure. Gæstfriheden er utrolig, og alle ved ikke det gode, de ikke vil gøre for deres gæster.

En aften havde »chefkokken« arrangeret en rigtig skotsk aften, hvor man serverede en skotsk nationalret kaldet »Haggis«. Den blev serveret med ægte skotsk honnør, nemlig til lyden af en sækkepibeblæser »live«, og dertil drak man ægte skotsk whisky. Det blev en aften, vi sent vil glemme.

Alt i alt en uforglemmelig tur med en passende blanding af de oplevelser, som vi tror interesserer de fleste reserveofficerer.

J. Rasmussen/KN-R
T. Ludvigsen/KN-R

SOLDATENS GLADE LIV...
Fortsat fra forrige side

til at sige:

»I hopper jo som benskader i ærtehalm!

Spillet var lystigt i gang. Det store massive spyttekrus rullede gang på gang hen ad gulvet, først sagte og forsigtigt, så hurtigere og dristigere, indtil vi ganske glemte, hvor vi var.

Skuespilleren hev med al sin kraft kruset mod tøflerne:

»Alle ni!« brølede han, mens tøflerne ramlede sammen og skårene af det splintrede krus fløj til alle sider.

I samme øjeblik gik døren op. Overplejersken trådte ind. Med en fart, som gerådede vore syge ben til al ære, var vi atter i vore senge, skuespilleren nede på bunden af min, godt gemt under dynen.

Kun kadetten havde ikke kunnet få sin dukkeseng med. Han var bleven hængende på sengekanten og kunne derfor ikke nægte, at han havde været på gulvet.

Da »plejemor« imidlertid truede kadetten med straf, kom skuespilleren frem fra sit skjul, gjorde honnør i bar skjorte og fremstillede sagen med sa megen komik, at »plejemor« også denne gang lod nåde gå for ret.

SG C.V. Jensen, der hidtil har gjort tjeneste i FSKMP/I, blev på landsmødet for værnepligtige befalingsmænd og befalingsmandselever i april nyvalgt til forretningsudvalget.

Skotsk aften

To reserveofficerer afslutter beretningen om et udvekslingsbesøg hos en enhed i Skotland, hvor bl.a. det traditionsrige liv i messen har gjort stort indtryk.

I slutningen af træningslejren begyndte man afholdelsen af en række prøver, som skulle vise den enkeltes nuværende uddannelsesniveau i de forskellige discipliner. Enkeltmandsuddannelsen bedømmes efter et klassificeringssystem opdelt i graderne 3-2-1, hvor klasse 3 er begynderstadiet. Den enkeltes klassificering danner grundlag for hans videre muligheder for udnævnelser.

Træningslejren afsluttedes med en »minikorporalskole«, som man kunne vælge at deltage i under lejren, og så gå op til prøven, hvor kravet var et tilfredsstillende resultat i de personlige færdigheder, militær fremtræden, almindelig soignering, våbenlære, eksercits og kommandoføring.

For at blive officer af reserven må man melde sig til et regiment, som så bedømmer én, i første omgang på grundlag af civile papirer. Derpå gør man tjeneste som kadet, og hvis man findes egnet, kan man søge om at komme på et 14 dages kursus på militærakademiet Sandhurst, hvorfra man afgår med graden sekondløjtnant. Den videre uddannelse sker inden for våbenarten. Lønforholdene afhænger af den enkeltes grad og uddannelse. Som princip modtages et rådighedsvederlag samt løn for af-

Smagsprøve på soldatertilværelsen

soldaterne har været på øvelse, orienteres der om.

Efter et mere teoretisk foredrag ved bl.a. majorerne B. Jørgensen og L. V. Christiansen demonstreredes det – med menige fra Uddannelsestrænbataljon I som modeller – hvordan man kan beskytte sig mod ABC-våben. Og udenfor UMAK, hvor første del af lodsejermødet foregik, var samtidig opstillet et vandrensningsanlæg. Her fik mødets deltagere mulighed for at smage på urent åvand – efter at dette havde gennemgået en omfattende rensning, og et par deltagere benyttede sig af dette tilbud.

Appetitten og tørsten var imidlertid større, da lodsejermødet traditionen tro sluttede med gule ærter og pandekager i officersmessen.

El-installatør Henning Pedersen skåler i nyrenset åvand.

land.

Samtidig med at man har undersøgt de meniges geografiske fordeling på landet, har man set på deres civile erhverv.

Mens ca. hver fjerde på bataljonens forrige hold var beskæftiget i metalfagene, viser undersøgelsen noget overraskende, at det denne gang er gruppen »håndværkere«, der dominerer. 40 procent – eller 67 personer – var ved indkaldelsen beskæftiget som håndværkere af forskellig art. Og heraf næsten en tredjedel som tømrere.

Antallet af værnepligtige, som angiver at være beskæftiget i landbruget, er 12 procent. Dette tal har været konstant faldende i mange år.

Resten af holdet er nogenlunde ligeligt fordelt på en række andre faggrupper.

Erhvervspraktikant fortæller:

Da soldaterne var »syge«

Niels Lorentzen, 14 år og elev på Hobro Nordre Skole, har været i erhvervspraktik ved regimentet, hvor han i en uge fulgte sanitetskompagni/II. I et brev, som nok kan give stof til eftertanke, fortæller han om sin uge som soldat.

Jeg var i praktik på Hvorup Kaserne i Nørresundby. Under dette ophold oplevede jeg en masse ting.

Jeg ankom klokken 9 til hovedvagten, hvor jeg ventede til klokken 10. Så fik jeg vist et værelse, og jeg fik uniform udleveret plus udstyr. Der var ialt næsten 15 ting. Det var en af de ting som forbavsede mig.

Over middag blev jeg vist ind i en klasse, som havde undervisning i kort og kompas. Jeg fik indtryk af, at de ikke rigtig var sikre på, hvordan man skulle vende kortet. Der blev lavet en hel del ballade, mere end jeg havde regnet med. Bagefter fulgte jeg den samme klasse i en time med førstehjælp. Vi sluttede dagen med appel.

Efter aftensmaden snakkede jeg med to soldater. Af den ene blev jeg inviteret over til pornofilm, som han kaldte det.

Det var den første dags oplevelser. De andre 4 dage prøvede jeg mange ting. Jeg var ude på et løb, hvor jeg ikke løb med, men kørte rundt sammen med sergenterne og spiste kage. Jeg var også ude at kaste med håndgranater, som jeg nu fandt lidt kedeligt, da det bare var attrapper.

Torsdag skulle vi ud at gå 12 km. Den dag fandt jeg ud af, hvor syge alle soldaterne var. De gik over på infirmeriet på stribe, og de havde ondt i maven og i hovedet, og nogle havde forstuvet foden. Jeg forstod dem ikke, for jeg syntes ikke, at denne var særlig hård. Det var måske fordi, vi ikke havde gevær eller noget andet med.

Vi var også ude på skydebanen, hvor vi endda fik lov til at skyde. Det var jeg meget glad for at vi måtte, for det var jo noget andet end luftgeværet derhjemme. Det var også sjovt at prøve at køre i lastbil. Det synes jeg nu var en lidt kold fornøjelse, men det var morsomt alligevel.

Jeg fulgte også noget undervisning om sprængning af 200 grams legeme. Det forstod jeg ikke så meget af, men jeg havde indtryk af, at det var der også nogle af soldaterne der heller ikke gjorde. Jeg var også med til lidt pionertjeneste. Det var noget med noget fosfor, som man skulle tage af fingrene.

Alt i alt synes jeg, det var meget sjovt og lærerigt at være med soldaterne i en uge. Der var kun en ting, og det er, at jeg troede, at der var mere disciplin i militæret, end jeg fik indtryk af.

Jeg troede, at jeg kom i praktik som konstabel, men en soldat fortalte mig, at der ikke var nogle konstabler på kasernen. Det gjorde heller ikke noget, for jeg har haft et skønt ophold alligevel.

Et sted lå en artillerist med en bolden tommelfingen. Skuespilleren klemte på den:

»Ja, den er slem, – den kan ikke blive siddende, således som den ser ud! – og så tog han sindigt sin store lommekniv frem og hvæssede den mod sengekanten. Artilleristen så med angstfulde opspilede øjne på skuespilleren, der nu atter greb om tommelfingeren og gjorde mine til at ville skære den af.

»Aa nej da, jøsses ko's!« jamrede den ulykkelige mand.

»Vil De gærne tage afsked med den, så kan den blive siddende til i morgen!«

»Aa ja, mange tak!« klynkede artilleristen og så med kærlige, tårefyldte øjne på sin tommeltot.

– – –

En anden patient spurgte han:

»Har De åbning?«

»Javel hr. overlæge!«

»Kommer der noget ud af den?«

»Hvorledes? Hvad skulle der vel komme ud af den, hr. overlæge?«

»Ja, når De har en åbning, som der ikke kommer noget ud af, så har De jo ingen åbning, fjols! Det er bedst, De får et laverment!«

Så anbragte han klystersprøjten på et unævnelige sted og pumpede luft ind i den ulykkelige mand, som var han en cyklering.

I der samme gik døren op og den rigtige overlæge trådte uventet ind. I næste nu var den falske »overlæge« ude af den anden dør. Han lod klystersprøjten sidde, hvor den sad, og skyndte sig ind på sin stue, men her løb han lige i armene på reservelægen. – Han fik sig naturligvis en ordentlig røffel og blev anbragt på

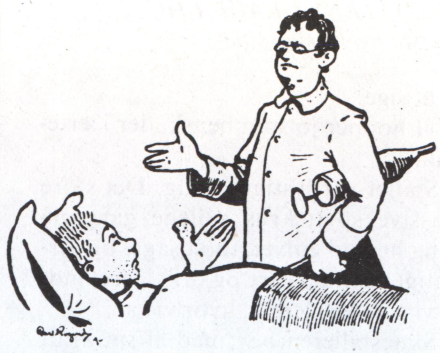

enestue, for at han ikke skulle forstyrre patienterne.

– – –

En aften, da gassen forlængst var skruet ned til det lille vågeblus og sygeplejerskerne havde sagt os »god nat«, blev jeg vækket af skuespilleren, som havde listet sig fra sin enestue og nu havde lyst til et slag kegler.

»Er du fuld eller gal?« spurgte jeg.

»Gal er jeg måske nok, men fuld desværre ikke. Kom op og lad os få et slag kegler, – nu skal jeg stille keglerne op!«

Han samlede alle vore tøfler sammen, stillede dem oprejst på de brede firkantede snuder og tog et spyttekrus til kugle.

»Kom an! 2 slag for 25 øre! 8 om kongen vinder hele bøtten! Væsse-arti!«

Snart var vi alle oven senge. En lille kadet, der havde »mus« i knæet og lå med sit ben spændt fast til en ståltrådsindretning, ikke ulig en dukkeseng, var den, som havde vanskeligst ved at gerere sig. Da vi alle havde dårlige ben, humpede vi sådan omkring at skuespilleren fik anledning

Fortsættes næste side

★ Soldatens glade liv ★

Fortsat

Resumé: Vi har hørt om, hvordan det var en hel svir at blive indlagt på sygehuset. Vor hovedperson er netop blevet indlagt og kommet til at ligge ved siden af den noget åndssløve trainkonstabel Hermansen, som altid var »noget mat i det«. Han var ofte indlagt, årsagen hertil var, at man i hans kompagni ikke ønskede, at han skulle ødelægge noget ved præsentation eller øvelser.

En dag fik vi notabelt besøg på sygehuset. Et selskab af kongelige personer, overvejende damer, blev vist om på »Grødslottet«. En ung og smilende prinsesse henvendte sig til Hermansen og spurgte, hvad han fejlede.

»Aa, je' er no'et mat!«

»Hvorledes synes De ellers om at være på sygehuset?«

»Ja, når man ikke fejlede noget, så ku' man ha'et helt godt her: fri forplejning, god appetit og rigelig afføring!«

Prinsessen smilede lidt forlegent og sagde så:

»Har De ikke noget ønske! Er der ikke noget, jeg kan gøre for Dem!«

»Jo, hvis De vil ta' og fly mig er par bovser til og træde a' i po naturens vejne, for nu ka' je' ikke holde mig længer'!«

– – –

Desværre blev vi fra den dag berøvet den »matte« Hermansen, idet han blev indlagt til observation på 6. afdeling.

Men vi fik rigelig erstatning i skuespilleren, der længtes efter at komme ind at se til os, hvorfor han havde lavet sig et dårligt ben, med hvilket han blev anbragt på samme stue som jeg.

Han fejlede selvfølgelig intetsomhelst, hvorfor sygeplejerskerne morede sig med at flytte hans bandage fra det ene ben til det andet, mens han sov, så han tilsidst hverken vidste ud eller ind om hvilket ben, der var det dårlige.

Da han havde ligget een dag på ryggen, begyndte han at kede sig. For at få lidt liv i gemytterne stod han op af sengen og iførte sig en lang hvid kittel, som hang på kallelovnen. Dernæst fandt han et par blå briller på vågekonens bord og sygejournalen i et skab. En sygepasser skaffede ham en klystersprøjte og således udrustet gik han på ekspedition til de andre stuer.

Overalt, hvor han kom frem, blev der dødsstille ved hans indtræden. Alle hviskede til hinanden:

»Det er vist den nye overlæge!«

– og alle foldede pænt hænderne over dynen og svarede efter bedste ævne og med største alvor på alle de vanvittige spørgsmål, den falske »overlæge« stillede dem.

Samtlige gæster med chefen, kaptajn P. J. Schmidt (t.v.).

Kørelærere så forsvarets uddannelse af chauffører

Et hold kørelærere fra Aalborg kørelærerforening besøgte 3. marts Centralkøreskolen, hvor de blev vist rundt af kaptajn P. J. Schmidt og kaptajn S. A. Jensen. Meningen med besøget, som omfattede køreskolens faciliteter på Hvorup, Nørre Uttrup og Rørdal kaserner, var at vise, hvordan forsvaret uddanner sine kørere.

De besøgende udviste stor interesse og spørgelysten var stor.

En af deltagerne, kørelærer P. Sand, fortalte, at Aalborg kørelærerforening går med tanker om sammen med andre nordenfjordske kørelærerforeninger at etablere et køreteknisk anlæg, således at kørerundervisningen kan forbedres.

Udgifterne til et sådant anlæg – omkring tre mill. kr. – skal skaffes til veje af kørelærerforeningen selv, da man ikke regner med at skulle have staten blandet ind i projektet.

Kaptajn S. A. Jensen – kørelærerbesøg.

Placeringen og jordkøb af ca. 15 tønder land er endnu ikke foretaget. Af hensyn til de deltagende foreninger må placeringen dog blive nord for fjorden.

–ss

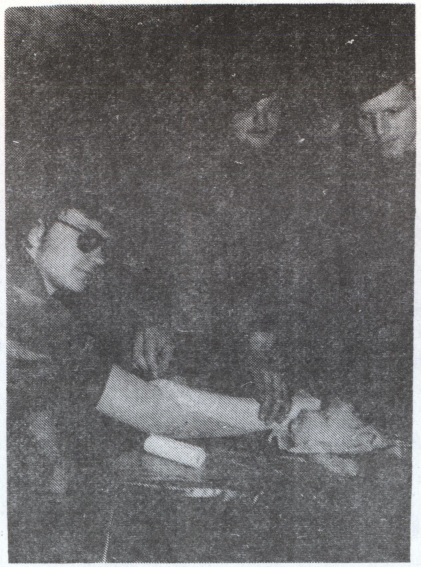

Sådan lægger man gips på.

Det ser alvorligt ud – men det var kun en arm af gaze, »operationssygeplejersken« stak i, da SANKMP demonstrerede sin rolle i en eventuel krigssituation.

En af motorcykelordonnanserne

På vagt foran »juletræet«.

Så gør vi sådan

Onsdag 9. april startede Uddannelsestrænbataljon II en demonstrationsøvelse for nogle af 1. og 2. Jyske Brigaders enheder, hvor konstabler fra hele Jyllands-området fik gennemgået funktionen af SANKMP, FSKMP, VEDLKMP og STDEL.

I løbet af eftermiddagen fik enhederne mulighed for at kikke nærmere på de pågældende kompagniers opbygning og materiel. Altsammen med det formål at forbedre brugende enheders forståelse af forsyningstjenesten m.v.

Dagene 10. og 11. april blev anvendt til at øve flytning, indretning af TBO samt overførsel med færge.

–ss

Så er det fordringstid.

243 HR CHR K SKOV JENSEN
VARUPYEJ 58
3900 SKJERN

Lad os stå vagt om skil-lingerne

Nørresundby Bank
-den lokale bank på begge sider af fjorden!

Trænposten

JYSKE MEDDELELSER

NR. 3 1980 19. ÅRGANG

FRA VANCOUVER TIL HVORUP

Fra venstre Chr. Lüch, Vancouver, JTRRS formand Ole Hansen og næstformand Helge Larsen.

Indmarch

Obersten overrækker 25 års jubilæumsnålen

Det vindende hold

og det tabende

• træn-sport

VLK-turnering

Regimentsholdet i fodbold spillede, mandag den 16/6, en kamp mod Nørre Jyske Artelleriregiments hold. Kampen, der var et led i VLK turneringen, blev spillet i Skive, på en meget ujævn og ikke nyslået bane.

Nogle få minutter inde i første halvleg scorede Nørre Jyske Artelleri regiment kampens første mål. Et meget heldigt mål, de udviste megen kampiver i første halvleg, og nogle gange tvivlede man på, om der var en dommer til stede. Vort hold havde et godt sammenspil, men det blev slået i stykker af modspillernes mandsopdækning.

Holdlederen SSG Graugaard, som har et øje på hver finger, havde fundet modspillernes svage punkter og foretog i pausen en omrokering af holdet. Og så var brikkerne faldet på plads, ti minutter inde i anden halvleg udlignede MG T. Laustsen SANKMP/II, og efter dette mål, var det som om vort forsvar var blevet styrket. Vore angreb blev meget mere effektive og modspillerne begyndte at virke trætte, hvorimod vore spillere så ud, som om de lige skulle til at begynde. Hvilket nok skyldtes den formidable effektive opvarmning, som SG K. E. Damgaard, trods sit gipsben, ledede.

Fem minutter senere var det igen galt i det Nørre Jyske forsvar, og da åbningen kom scorede SG A. C. Jensen MPKMP. Nu havde Jyske Trænregiment fuldstændigt tilkæmpet sig overtaget.

25 minutter inde i anden halvleg fik Nørre Jyske Artelleriregiments målmand sig en overraskelse, han reddede, men MG K. Krabbe FSKMP/I var ikke slået, og i »Ole Madsen stil« lavede han mål på et hælspark. Dermed var kampen afgjort. Og Jyske Trænregiment fortsætter i VLK turneringen, hvor de enten skal spille i Holstebro eller på Fyn.

FODBOLD

Her i sommermånederne spilles der en fodboldturnering mellem kompagnierne. Ved tilmeldingsfristens udløb havde følgende KMP tilmeldt sig og blevet sat i pulje således:

Pulje 1:
GKMP
FSKMP/UDTRBTN/I
STDEL/UDTRBTN-I
SANKMP/UDTRBTN-I

Pulje 2:
VEDKLMP/UDTRBTN-I
STDEL/UDTRBTN-II
FSKMP/UDTRBTN-II
MPKMP/VLK

Trænposten vil følge kampene og resultaterne vil fremgå af et senere nummer.

mand, dvs. 1/3, hvortil nu vil komme yderligere nogle tusinde.

Vi må købe os kvalitet på bekostning af kvantitet, selv med en 3%'s stigning på forsvarsbudgettet. Men vore styrkers størrelse er ved at blive for små; en større personalreduktion, som den vi nu igen lægger op til, tror jeg ikke kan gennemføres én gang til i midten af 80'erne. Territoriet skal jo kunne dækkes og forsvares.

Ved den såkaldte 0-løsning, altså uændrede budgetter i 80'erne, dog regulerede som hidtil for stigninger i lønninger og priser, må vi for at få moderne materiel, reducere vore styrker i fredstid med ca. 1/3 og for søværnet og flyvevåbnet også med 1/3 i krigsstyrken. Ved en 3%'s løsning vil reduktionerne blive betydeligt mindre, 10–15%.

Dette er i grove træk resultatet af det planlægningsarbejde, vi i de sidste 2–3 år har udført for at få et holdbart beslutningsgrundlag for vore politikere.

Vi har af forskellige rent militære grunde prioriteret forsvaret af Jylland og Slesvig-Holsten højest, når vi taler om *landforsvaret*. Denne prioritering vil navnlig få virkning ved en 0-løsning. Hovedparten af de midler, der lægges oven i, vil for *hærens* vedkommende komme det sjællandske *landforsvar* til gode. Først ved en 3%'s løsning kommer vi op på en størrelse som i dag på Sjælland – dog med en langt bedre kvalitet.

Men man må ikke glemme i debatten, at også søværnet og flyvevåbnet spiller en afgørende rolle i forsvaret af øerne. Også disse værn bør styrkes i forhold til 0-strukturerne for, at forsvaret kan løse sin krigsopgave, der meget generelt sagt indledningsvis er at slå de første angreb tilbage sammen med de i området værende vesttyske styrker.

Det er nu op til politikerne at bestemme, hvilke opgaver forsvaret skal kunne løse i 80'erne.

Vi i forsvaret erkender naturligvis vanskelighederne, ikke mindst på baggrund af den økonomiske situation, landet befinder sig i. Men havde vort forsvar fulgt den vækstrate, som den øvrige offentlige sektor har haft i de sidste 10–15 år, og taget konsekvenserne, da USA's og Canadas våbenhjælp bortfaldt i midten af 60'erne, havde vi ikke stået med uløste forsvarsproblemer i dag.

Kun ved en forøgelse af budgettet kan forsvaret forbedres og kun gennem forbedringer kan styrkebalancen i Østersøområdet opretholdes. I vort område som alle andre steder langs NATO's og Warszawapagtens grænser er balance lig med stabilitet og dermed en forudsætning for, at freden kan bevares.

Dette er alvorlige ord, som nok kan give stof til eftertanke. Som landet ligger, med den muværende sammensætning i folketinget, hvor de partier Socialdemokratiet støtter sig til, ikke er udpræget forsvarsvenlig stemt, bliver forhåbningerne for en lykkelig udgang af forhandlingerne, set med forsvarets personels øjne, vel nok små.

Realiteterne bliver sikkert indskrænkninger, og deraf følgende personelle omrokeringer, som kan skabe en ny »Købt eller solgt – situation« for mange.

Regimentsnyt

Foråret kom til regimentet med en række udnævnelser. Trænposten nævner disse nedenfor i den rækkefølge, de har været optaget i regimentsbefalingen.

Pr. 1/5:

PRLT - B	K. P. Burkal til KN - B
PRLT - B	K. E. Nielsen til KN B
KN - R	J. E. E. Bro til MAJ - R
LT - IR	E. H. Pedersen til PRLT - R
LT - R	E. L. Knudsen til PRLT - R
LT - R	E. Bjarnov til PRLT - R
SKLT - R	R. Alberg til LT - R
SKLT - R	A. K. Vesterholt til LT - R
MAJ	B. G. Schnoor til OL
KN - B	E. Pedersen til MAJ - B
KN - R	P. Olesen til MAJ - R

60 ÅRS FØDSELSDAG

PRLT C. M. M. Christensen 3/8
MAJ-R K. D. Højgaard 28/9

50 ÅRS FØDSELSDAG

MATF V. Nielsen 26/8
KN E. Jakobsen 3/9
MAJ G. R. Pedersen 5/9

Pr. 9/5:

SGE	O. B. Olsen til SG
SGE	S. T. Lassen til SG
SGE	M. Schnoor til SG
SGE	L. D. Christensen til SG
SGE	B. Jensen til SG
SGE	S. K. Brorsen til SG
SGE	J. Lageri til SG
SGE	E. Knudsen til SG
SGE	Halbro til SG
SGE	J. S. Sørensen til SG
SGE	J. R. Christensen til SG
SGE	L. Iversen til SG

Trænposten ønsker alle til lykke.

Den 15/5 var OL B. M. R. Christensens sidste dag som chef for 5 TRBTN og Uddannelsestrænbataljon - II. OL har fra samme dato tiltrådt en stilling som chef for Tjenestegrensspecialet ved JTRR/HTMS.

Den 16/5 tiltrådte OL B. G. Schnoor som chef for 5 TRBTN og UDTRBTN - II. OL, der er udnævnt den 1/5, kommer fra en stilling ved Tjenestegrensspecialet ved JTRR/HTMS.

Fortjensttegnet for god tjeneste i reserven er pr. 16. APR 1980 tildelt:

MAJ - R	H. Haumann
MAJ - R	B. E. Sachse
MAJ - R	J. L. Gjørup

SØLVBRYLLUP

Den 26/9 kan KN K. E. Nielsen og frue fejre sølvbryllup.

Velkomst til nye soldater

Den 19/5 var soldaterhjemmet rammen om en velkomstfest for nye soldater. Der var pænt fremmøde af både soldater og befalingsmænd, ca. 200 mand.

Soldaterhjemsbestyrer Ejlersen fortalte om hjemmet og dets drift.

Formanden for Jyske Trænregiments soldaterforening, Ole Hansen, var også til stede, og han introducerede et skema, der var lagt frem ved kuverterne på bordene. Han forklarede det besvær både soldaterhjem og -forening har med at skabe kontakt til hjemsendte soldater. Regimentet må ikke udlevere adresserne, og han bad derfor de fremmødte om at udfylde blanketten. Så ville man være medlem af soldaterforeningen uden vederlag indtil hjemsendelsen, og derefter vil foreningen tillade sig at opkræve et mindre årskontingent.

Ole Hansen håbede dette initiativ kunne blive til glæde for de enkelte, soldaterhjemmet og -foreningen.

Under kaffebordet talte pastor Langdal, og direktør Bengtson fra Aalborghallen bød velkommen fra kommunen, der gav brødet og kaffen.

Senere underholdt tryllekunstneren Bengtson assisteret af Søren, en af de menige fra FSKMP.

Aftenen sluttede med major Andersens tak til arrangørerne.

Nogle af deltagerne

DET SKYLDES

EN KVINDES INDSATS

at betydningsfuld krigsfilosofi blev stillet til rådighed for officersuddannelsen

★

Moltke - Hitler - Stalin

Så vidt forskellige krigsledere og hærførere som Moltke, Schlieffen, Ludendorff, Foch, Haig, Lenin, Hitler og Stalin hører til Clausewitz's disciple; hans lære er doceret på praktisk talt alle officersskoler og forsvarsakademier i snart 150 år.

Enken tog udfordringen op

Direktør for Allgemeine Kriegsschule i Berlin, general Karl von Clausewitz's krigsfilosofiske værk »Vom Kriege« udkom i 1832 – året efter hans død under den store kolera-epidemi.

Det var Marie von Clausewitz, som efter sin ægtefælles død gik i gang med de omhyggeligt forseglede pakker, der indeholdt generalens tanker og erfaringer.

10 bind – 130 felttog

Efter »Vom Kriege« (3 bind) udsendtes yderligere syv bind krigshistorie, omhandlende 130 felttog.

»Vom Kriege« indfører os i krigens natur og teori, strategien i almindelighed, kampen, stridskræfterne, forsvar, angrebet og krigsplan.

Krigens sociale og psykologiske problemer

Feltmarskal Montgomery og Alamein pointerer i »Krigens historie« Clausewitz's dybe forståelse for krigens sociale og psykologiske problemer.

Clausewitz indså, at man ikke kan lære at forstå krigens væsen, hvis man isolerer den fra dens økonomiske og sociale baggrund, fra politikernes motiver og fra menneskenes impulser, siger Montgomery.

JRL

MUSIK

VLK LP-plader 002 eller tilsvarende kassettebånd med militærmusik kan købes nu ved KVO.

Pris kr. 55,-

Ring eller skriv.

Hjælp!

Trænpostens glimrende medarbejder MG S. Wormslev er desværre hjemsendt, så nu falder bladet nok tilbage til de gamle baner. Så derfor kære læser, kom med dit indlæg, dermed gøres bladet mere interessant.

Horst Prayon, præsenterede våben, materiel og mandskab.

Seminar-deltagerne overværede den historiske parade, hvor bataljonen aflagde den hidtil anvendte felthue og anlagde barret – grøn for pansergrenadererne og blå for sanitetssoldaterne.

Sovjetunionens militær-doktrin

Mellrichstadts borgmester Oskar Herbig fortalte interessant og muntert om den gamle frankerby, dr. Ekkehard Wagner analyserede det ideologiske grundlag for Sovjetunionens militærdoktrin, medens seminarlederen, den kendte skribent og modstandsmand, Helmut Bärwald gik ind i den løbende debat.

Interessante film

Politiofficerer orienterede om grænsesituationen og afslørede den hæmningsløse og grusomme spærring østtyskerne har etableret som »værn« mod det »monopolkapitalistiske« vesten.

Og der forevistes en række interessante – »tappede« – film om livet bag DDR's 1378 km lange bælte af landminer og dødsautomater.

Organiseret tortur og menneskehandel

Herr Erhard Göhl – 60% nedsat erhvervsevne – havde selv oplevet 6½ års fængsel og tortur i DDR. Herr Göhl gav et billede af livet i et land, hvor frihed er et ukendt begreb; et land som præges/»regeres« af stikkere, og hvor tusinder indespærres og dræbes.

Her har man organiseret en menneskehandel, hvor prisen for udrejse ligger på fra 80.000 til 100.000 D-mark pr. menneske.

Frihed – et spørgsmål om kamp!

Europa Seminar 1980 gav de danske deltagere noget at tænke over. Frihed er ikke noget selvfølgeligt, men noget man må være parat til at kæmpe for – militært, og hver dag må kæmpe for – ideologisk!

JRL

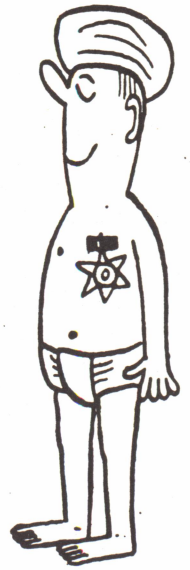

Lad os stå vagt om skil-lingerne

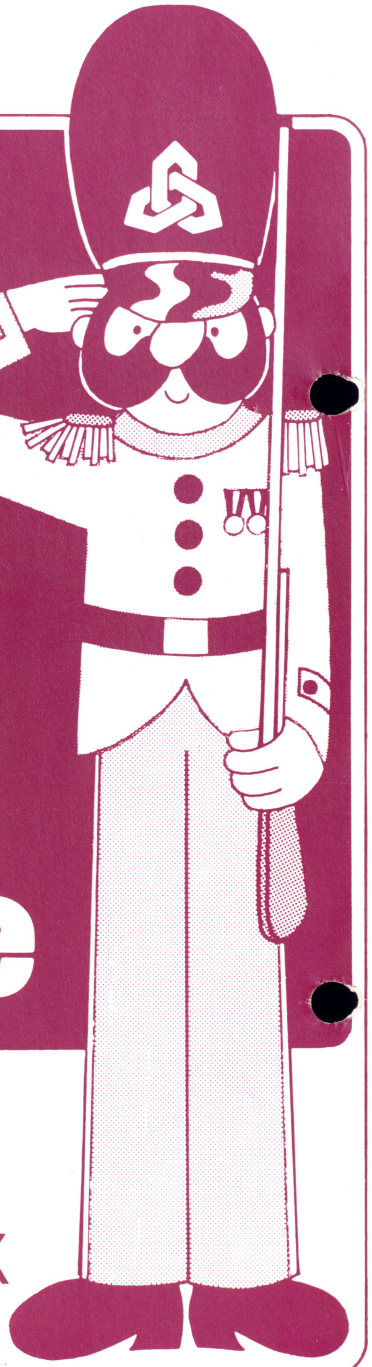

Nørresundby Bank

-den lokale bank pa begge sider af fjorden!

Trænposten

JYSKE MEDDELELSER

Nr. 4 1980 19. ÅRGANG

Sprængt kylling

TRÆNPOSTEN
udgives af
JYSKE TRÆNREGIMENT/
HÆRENS TRÆN- OG MP-SKOLE

ADRESSE:
Velfærdstjenesten, Hvorup kaserne,
9400 Nørresundby,
tlf. (08) 17 02 44, lok. 231

REDAKTION:
MAJ S. A. Skytt (ansvarshavende)
KN O. F. Larsen
MG C. Christensen

SATS:
Aalborg Stiftsbogtrykkeri

TRYK
UMAK/JTRR/HTMS/
SSG I. Marcussen

Eftertryk - også i uddrag – tilladt
med kildeangivelse

Ny mand i redaktionen

Som følge af, at MGGT G. B. Jensen er blevet hjemsendt pr. 1/10, er MGGT C. Christensen indtrådt som nyt medlem i TRÆNPOSTENS redaktion.

Oberst C. Nielsson tager imod forsvarsminister P. Søgaard, da han 20/8 aflagde et hurtigt besøg ved regimentet og fik en kort orientering om mobiliserings-, personel- og materielsituationen.

trækker træploven på marken. I og med at Bhimber hører hjemme i det sydlige område er her også ret lunt (ca. 35°) og på grund af fugtigheden i luften føles varmen ret generende. Det meste af området er flad agerjord af god kvalitet, der er dog også et par bjergkæder. Der er mange slanger, vildsvin, påfugle og et hav af papegøjerne er i området. Ræve og sjakaler har jeg også set ligeså en flok gribbe (ca. 50).

Vildsvinene skulle efter sigende være ret agressive og ikke vige tilbage for at angribe mennesker, specielt om natten. Sådan fortalte en kompagnichef, at man natten i forvejen havde skudt en stor orne – fire skud var nødvendig, før den gav op. Han fortalte forøvrigt også, at man i området havde en meget stor sjældenhed – en løve – som havde fået den ene pote beskadiget i et minefelt, som sagt en stor sjældenhed da løvebestanden ellers er udryddet i området. Dagen efter, jeg kom til Bhimber, var vi ude i området for at kontrollere stillinger. Således fortsatte hele ugen. Når man så forestiller sig en chauffør der på de elendige hullede bjergveje kører med en hastighed som på en dansk hovedvej og i stedet for at tage den lidt med ro blot bruger hornet og gaspedalen, og anvender standardudtrykket: »No problem – Sir« hver gang man forsøger at dæmpe ham lidt, kan man sikkert forstå, at jeg efter en uges forløb syntes jeg var rystet mere eller mindre fra hinanden.

I øjeblikket er vi i muslimernes hellige måned Ramazan, hvor man kun må spise og drikke (dog ikke alkohol) i det tidsrum, hvor der er så mørkt, at man ikke kan skelne en hvid tråd fra en sort. Da det er begrænset, hvor længe jeg har været her, er mit kendskab til forholdene selvfølgelig af samme målestok, men en del informationer vil naturligvis tilflyde både for starten og hen ad vejen.

Jeg skrev tidligere, at her er stor fattigdom. Dette brev bliver postet via vores posthus på HQ. Hvis jeg ville gå til det lokale posthus, købe frimærker, sætte dem på og derefter aflevere brevet, kunne jeg være sikker på een ting – brevet ville ikke nå frem. Hvorfor? Posten ville tage frimærkerne af igen og sælge dem igen. Forkasteligt, umoralsk? Ja måske, det er altid let at have en høj moral hvis man ikke sulter.

Ligesom observatørerne skifter fra station til station, således flytter også selve hovedkvarteret (HQ). I sommerhalvåret er det i Srinagar og om vinteren i Rawalpindi. Det har noget at gøre med det rent politiske (halvdelen af tiden i Indien – halvdelen i Pakistan). Tre gange om dagen er vi i radiokontakt med HQ, hvorfra meldinger kan modtages eller afleveres. To gange om ugen er der arrangeret en rute, så vi får skriftlige ordre m. v. fra HQ og ved samme lejlighed vores private post.

Jesper Boisen

gang kl. 15,00 tog jeg med det første tog fra Aalborg med ankomst København kl. 13,00. Da helbredstilstanden blandt flylederne var meget dårlig turde jeg ikke satse på at tage med fly fra Aalborg til København. Det viste sig imidlertid at jeg såmænd ikke behøvede at have så megen hastværk, idet der var otte timers forsinkelse på flyet til Delhi. SAS forsødede dog ventetiden ved at arrangere en rundtur i hovedstaden med efterfølgende middag på Restaurant Zoo.

Ved ankomst til Delhi, var der på grund af forsinkelsen ingen kontaktmand fra FN men med hjælp af en taxi fandt jeg frem til ham. Overnatning på hotel, hvor der uden for var en vagt med en stor kæp. Jeg troede det var en slags parkeringsvagt, men det viste sig at hans opgave var at holde tiggerne væk. Næste dag til lufthavnen, ind i flyet til Srinagar, afgang til planlagt tid. Efter ca. en times flyvning den smukke dal i sigte, hvor Srinagar ligger. Så blev der over radioen meddelt, at man på grund af problemer med maskinen måtte tage tilbage til Delhi. Lande igen i Delhi, derefter to, så fem og til sidst otte timers forsinkelse i lufthavnen, hvor der faktisk var temmelig lunt – navnlig når man er i uniform.

Endelig – udkald til maskinen, starte mod Srinagar, som vi denne gang nåede uden problemer. Her var det grundet forsinkelsen heller ingen til at tage imod, men ved hjælp af en taxi – omkring en halv snes taxichauffører var ved at komme op at slås om hvem der skulle gøre turen, og min største bekymring var nu om min bagage kom med samme vogn som jeg. Det lykkedes dog og chaufføren fandt frem til HQ, hvor jeg blev budt velkommen af en nordmand. Dernæst blev jeg indkvarteret på en husbåd, forøvrigt et meget charmerende bekendtskab. Her boede jeg i de 4-5 dage jeg var i Srinagar og hvor jeg blev briefet på HQ. Da dette var overstået startede vi tidlig en morgen fra Srinagar i vogn med kurs mod Baramula. Her eskorterede den lokale FN station os til et crossing-point, en dyb kløft oppe i bjergene. De indiske soldater, som var der, gik frem og viftede med et par hvide flag, og umiddelbart efter kom en gruppe pakistanske soldater gående over en hængebro fra den modsatte side. De hilste hjerteligt på alle – også inderne, hvorefter de tog bagagen og bar den over på den anden side, hvor en anden FN-vogn ventede. Herefter gik det ad nogle skrækkelige veje over Domel til Rawalpindi, hvortil vi ankom sidst på eftermiddagen. Her overnattede jeg og fortsatte dagen efter til Bhimber en af de sydlige stationer og altså min den første. Det skal måske lige anføres at observatørerne ca. hver 3. måned skifter station, således bliver min næste station Astor, som ligger oppe i den nordlige del af området.

En fuldstændig beskrivelse af turen fra Srinagar til Bhimber er ikke mulig at give, kun kan jeg sige, det er en storslået natur, stor fattigdom og stor gæstfrihed. Her føler man virkelig, at tiden er skruet flere hundrede år tilbage. Her er kamelen, æslet og muldyret fortsat det foretrukne transportmiddel, ligesom oksen fortsat

Lundbymarch 1980

Igen i år var regimentet fint repræsenteret i Lundbymarchen den 6. juli. Der deltog ca. 250 befalingsmænd og menige, næsten alle fra den yngste uddannelsestrænbataljon, hvorfra STDEL og SANKMP deltog med fuld styrke, medens FSKMP ikke var fuldtalligt.

Venstre, højre, – venstre, højre

Uddannelsestrænbataljon I deltog kun med en enkelt mand, for marchen var det nemlig så uheldigt, at bataljonen holdt værnepligtsorlov på det tidspunkt, og det kunne den ikke konkurrere med.

Igen i år opstod der konkurrence blandt nogle af holdene om, hvem der kunne gennemføre på den hurtigste tid, og det blev et hold fra SANKMP, der gik af med sejren. De brugte 4 timer og 5 minutter til de 28 km.

Vejret på dagen var fint marchvejr, dog kom der en kraftig byge efter middag, men da var langt hovedparten af de lidt over 1400 deltagere i mål.

Ved at lægge marchen ind i det af KMP lagte uddannelsesprogram, er der ved at opstå en god tradition, som regimentet håber, vi kan holde i hævd i tiden fremover.

Pigen midt i billedet var STDEL tro følgesvend på hele marchen

Norge »rundt« i 3 dage

10.06.1980

Oplev Norge i 3 dage. – Hvem kan modstå et sådant tilbud? – Undertegnede kunne ihvert tilfælde ikke, og resultatet blev da også, at jeg straks tilmeldte mig sammen med 4 andre ligeledes netop udnævnte SKLT-R. Turen denne artikel handler om, fandt sted i dagene 6-7-8 juni, og var et arrangement sat i stand af ROID (Nordjydske Kreds) og vores norske søster-organisation NROF i Arendal.

Foruden vi fem nyudvalgte SKLT-R, deltog 4 »gamle kendinge« med fruer, heriblandt Nordjydske Kreds' formand Ole Neimann.

Turen startede for vores vedkommende fredag morgen, den 6. juni klokken 6 fra Hvorup Kaserne. Turens første mål var Hirtshals, hvor vi skulle møde de øvrige deltagere, og hvorfra færgen skulle afsejle klokken 8.

Alt gik planmæssigt, vi mødte de øvrige, fik vekslet penge og fik klareret vores pistoler uden vrøvl. Og sandelig om vi ikke også alle nåede at komme om bord på færgen, inden landgangen blev taget.

På trods af tæt tåge ankom vi til Kristiansand næsten planmæssigt omkring middagstid.

På kajen blev vi modtaget på bedste vis af en mindre enhed uniformerede nordmænd, vores værter for de kommende 3 dage.

Turen gik straks til den lokale kaserne Gimlemoen, hvor vi blev modtaget af Oberst Forberg, og Oberstløjtnant Abrahamsen.

Gimlemoen blev oprindeligt bygget af den tyske værnemagt under sidste krig, men er siden da moderniseret betydeligt. Således også Officersmessen, som ikke var ret stor, men til gengæld fantastisk hyggelig og charmerende. At den yderligere var placeret i en anseelig højde, hvorfra man havde en meget flot udsigt over det meste af Kristianssand, gjorde jo ikke sagen dårligere.

I Officersmessen havde vores norske venner arrangeret et overdådigt frokostbord, og da det var længe siden, vi danske havde spist, blev der virkeligt gået til sagen.

Efter frokosten gik turen videre til Arendal, ca 70 km fra Kristianssand.

Her blev vi alle indkvarteret på hotel, og havde nu et par timer til at slappe af i, inden vi alle skulle mødes på havnen hen på eftermiddagen.

Fulde af forventning stillede vi til

I begyndelsen af 1948 indbragte Indien konflikten for FNs sikkerhedsråd, der gik ind for, at det omstridte områdes fremtidige stilling skulle afgøres gennem en folkeafstemning. Begge parter – men vel navnlig Indien – havde indvendinger mod denne løsning, og først i 1949 lykkedes det for FN at arrangere en våbenhvile med frontlinierne som demarkationslinie. Pakistan kontrollerer to trediedele af landet, mens de vigtigste og mest beboelige dele incl. hovedstaden Srinagar er under indisk kontrol.

Siden 1949 har de to hære ligget langs en 600-700 km lang våbenstilstandslinie, der begynder ved den kashmirsk/pakistanske grænse i syd og slynger sig godt 300 km mod nord, hvorfra den drejer mod øst for at ende ca. 350 km længere inde i det vilde ugæstfrie Ladakh. Selvom utallige forsøg er gjort i årenes løb for at bilægge konflikten er dette af forskellige årsager ikke lykkedes. I 1965 udbrød der igen kampe. Disse varede tre uger og kostede store tab af personel og materiel.

Igen i 1971 i forbindelse med Øst Pakistans løsrivelse fra Vest Pakistan kom det til kampe, denne gang fra den 3.-17. december. Siden har det været ret roligt i området. FN-observatørernes opgaver er i store træk at kontrollere styrkerne på begge sider af linien (efter 1971, hvor Indien og Pakistan undertegnede »Simla Agreement« finder check af stillingerne reelt kun stred på den pakistanske side). Der er altså på begge sider af linien oprettet et antal Field Stations bemandet med observatører fra FN, normalt 2-4 pr. station. I øjeblikket er der 35 officerer udsendt som observatører fra følgende lande: Australien, Belgien, Chile, Danmark, Finland, Italien, Norge, Sverige og Uruguay. Hver station ligger i tilknytning til et militært hovedkvarter. Herfra foretages så rutinemæssige check af de pågældende styrker i området for at kontrollere om de fortsat befinder sig hvor de skal være, at de ikke har foretaget forøgelse af styrken, udbygget stillingerne o.s.v. og undersøgelse af klager modtaget fra modparten. På nogle af stationerne kan de udgående ture klares ved tidlig udkørsel og hjemkomst samme dag medens de på de øvrige stationer oftest kræves overnatning ved enhederne. Marchturene til stillingerne tager ofte timer og altid med en ret anstrengende klatring til bjergtoppene.

Dernæst vil jeg gå over til en kort beskrivelse af mine oplevelser siden jeg for nøjagtig en måned siden forlod Danmark. For at være sikker på at komme med flyet til New Delhi af-

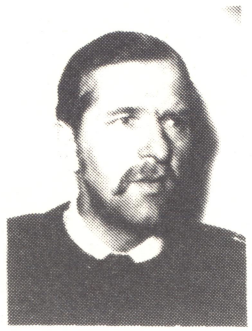

Kashmir

Fra KN Jesper Boisen har Trænposten modtaget følgende beretning fra hans ophold som observatør på grænsen mellem Indien og Pakistan.

De fleste mennesker har en fornemmelse af at Kashmir »ligger derovre østpå«, men da det jo ingenlunde er et turistmål i lighed med Costa del Sol, Gran Canaria o. lign. er det de færreste forundt at stifte nærmere bekendtskab med dette smukke område.

Grundlaget for FNs tilstedeværelse i området går helt tilbage til tiden umiddelbart efter anden verdenskrig, hvor englænderne måtte trække sig ud af de tidligere kolonier og overlade dem til selvstyre.

Da det gamle indiske rige bestod af en hel masse stater og man nu havde besluttet at oprette to stater Indien og Øst- og Vest-Pakistan hovedsagelig med hinduerne i førstnævnte og muslimerne i sidstnævnte, kunne stridighederne om tilhørsforholdet til enten den ene eller den anden part ikke undgås. Det var i virkeligheden fyrsterne i de enkelte stater som afgjorde tilhørsforholdet.

På grund af forhold, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her, var der tre stater som ikke ville tilslutte sig de to nye statsdannelser. Disse var: Hyderabad, Junagadh og Kashmir. Kashmir – som reelt hedder Jammu og Kashmir – har 4-5 mill. indbyggere, og 75-80% af disse er muhamedanere.

Ved afviklingen af det engelske styre lå magten enevældigt i hænderne på maharajaen, Sir Hari Singh, som var hindu. Da englænderne forlod Indien var Jammu og Kashmir et af de mest tilbagestående områder i landet.

I 1948 begyndte urolighederne fordi den muhamedanske befolkning i de vestlige egne af Kashmir gjorde oprør for at fremtvinge statens tilslutning til Pakistan. Maharajaens tropper slog oprøret ned, men da muhamedanske stammefolk fra grænseegnene mellem Pakistan og Afganistan invaderede området bad Maharajaen Indien om hjælp og anmodede om statens optagelse i Indien.

Indien accepterede og sendte tropper mod oprørerne. Da disse måtte vige for den stærkere militære magt trådte Pakistan ind i krigen på oprørernes side, og Indien og Pakistan var nu konfronteret på slagmarken.

aftalt tid, og vi blev ikke skuffede. – I havnen lå en armada på ikke mindre end 7 lystbåde af ikke uanseelig størrelse og ventede på os. Programmet stod nu på sejlads i den norske skærgård.

Efter en times fantastisk smuk sejlads var det endnu engang tid for at spise, hvorfor alle begyndte at spejde efter en passende ø, hvor vi og vores værter, alt i alt, omkring et halvt hundrede mennesker, kunne gå i land.

Øen blev fundet, iøvrigt med det gode danske navn Ærø, og vi lagde til.

Vores norske venner havde sørget for mad og øl, og vi danske for nogle flasker god dansk Akvavit. Da vejret tilmed nu var både varmt og tørt varede det ikke længe før stemningen var på højdepunktet. En fantastisk aften i en natur som slet ikke lader sig forklare.

Næste morgen var der arrangeret fælles morgenspisning i Arendal. Herefter gik turen til et mindesmærke for faldne under 2. verdenskrig. Her var arrangeret en lille mindeceremoni, med tale af bl. a. lokal frihedskæmper ved navn Gundersen.

Gundersens tale indeholdt chokerende oplysninger om de forfærdelige forhold nordmændene har levet under i krigsårene, under nazisternes undertrykkelse. Forhold som langtfra ligner dem tyskerne bød Danmark i samme periode, omend disse har været hårde nok.

Som aktiv modstandsmand havde Gundersen selv måtte se mange af sine personlige venner dø under krigen. Rent faktisk var der idag kun 5 tilbage fra hans modstandsgruppe, som oprindelig talte 32 mand.

Formanden for NROP (Arendal), Thorleif Bredesen, overrakte Hr. Gundersen et NROF flag som påskønnelse for det arbejde han har udført.

Ceremonien sluttede med en kransenedlægning ved mindesmærket.

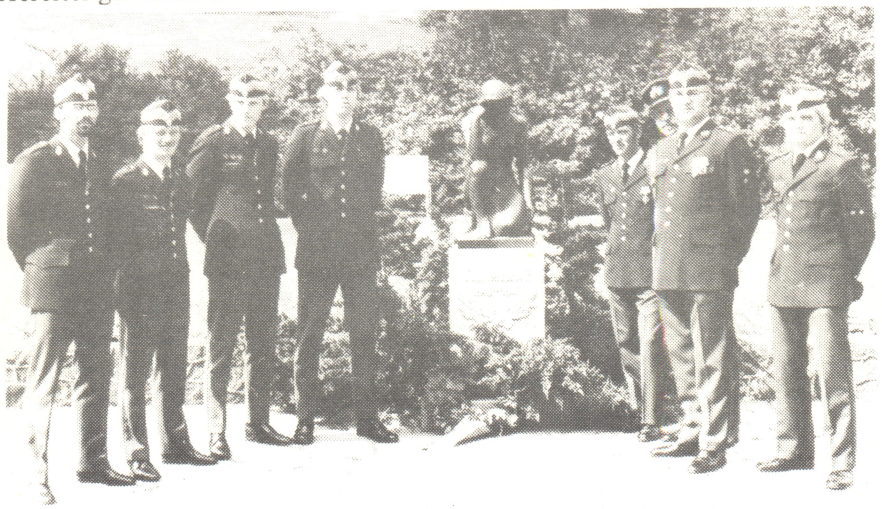

fortsættes

Der var nu tid til frokost og lidt afslapning, inden den arrangerede skydekonkurrence som skulle finde sted om eftermiddagen.

Klokken halv to blev vi afhentet på hotellet og kørt til skydebanen. I konkurrencen skulle indgå skydning med henholdsvis pistol og gevær m/75 (G3).

Selve skydebanen var iøvrigt meget ulig, det vi kender fra Danmark, alene af den grund at det i Norge er umuligt at finde et fladt stykke land, hvor man kan indrette sig som i Danmark. At man i Norge tilmed med GV skyder på 300 meters afstand gør jo heller ikke sagen lettere. Problemet er imidlertid løst på den måde, at skiverne er placeret på en bjergside, mens standpladserne er placeret på en anden bjergside, således at man rent faktisk skyder henover den mellemliggende dal. Særpræget måske, men det fungerer efter hensigten.

Resultatet af skydekonkurrencen blev at Norge sejrede på begge våben. Bedste danske resultat i pistolskydningen blev i al beskedenhed opnået af undertegnede selv. For de danske præstationer i geværskydningerne blev der uddelt 2 norske skydemærker til henholdsvis Eigil Pedersen og undertegnede.

Efter skydekonkurrencen var det endnu engang tid for lidt afslapning, samt omklædning til den fest, der var planlagt samme aften.

Festen blev afholdt i Arendals Hjemmeværnshus, hvor altså også reserveofficersforeningerne har hjemme. Bygningen var rigt udsmykket med alverdens ting, som havde været benyttet i det norske forsvar igennem tiderne.

Ialt deltog omkring 50 mennesker i festen, og den dertil hørende spisning. Maden bestod af friske rejer, så flere af os fik lige pludselig travlt med at lære at pille sådanne fyre. Der blev kæmpet hårdt fra bl. a. undertegnedes side, og det lykkedes da også til sidst at få fremstillet et par stykker mad. Til maden blev serveret øl og norsk brændevin, hvilket heldigvis hjalp lidt på humøret.

I løbet af aftenen blev der holdt flere taler både fra norsk og dansk side. Bl. a. gjorde vores danske kredsformand opmærksom på den alvorlige faktor, at norske og danske officerer, til trods for vores i øjeblikket hyggelige samvær, måske en dag kan komme i en situation, som betyder, at vi skal kæmpe sammen mod en fælles fjende, enten i Danmark eller i Norge. Formanden udtrykte derfor sin tilfredshed med det gode samarbejde NROF og ROID har idag. Som en bekræftelse på dette overrakte Ole Neimann den norkse formand et eksemplar af ROID's våbenskjold, til ophængning i de norske lokaler.

Efter spisningen var der musik og dans og rig lejlighed til at få snakket ud med vores norske kolleger.

Næste morgen var det tid for at tage afsked med vores venner i Arendal, og takke for nogle vidunderlige dage i det norske.

Opholdet i Norge var meget interessant og underholdende, ikke mindst for os 5 nye medlemmer, som aldrig før havde deltaget i et lignende arrangement. Ligeledes er det helt sikkert, at vi glæder os til at se de norske reserveofficerer her i Danmark til næste år.

K. F. Saust, SKLT-R.

Benzintank	: 12 L, heraf 0,8 L i reserve
Smøreolietank	: 1,1 L
Motor:	
Fabrikat	: YAMAHA
Princip	: 2-takt benzin, luftkølet, oktanbehov 93
Cylindre	: 1
Boring/slaglængde	: 60x64 MM
Volumen	: 246 CM^3
Kompressionsforhold	: 6,7:1
Maks.effekt	: 16,9 kW v/6000 r/min. (23,0 HK) DIN
Maks.drejningsmoment	: 27,5 Nm v/5500 r/min.
Kobling	: 7-pladet lamelkobling i oliebad
Gearkasse	: Primært reduktionsforhold 2,826
	1. gear 2,538
	2. gear 1,706
	3. gear 1,190
	4. gear 1,000
	5. gear 0,840
Bremser	: Tromlebremser både for og bag
EL-anlæg	: 6 V spænding, med vekselstrømsgenerator
Dæk	: Forhjul 3.00-21-4PR Baghjul 4.00-18-4PR Dækmønster: Kombineret vej- og terrændæk
Brændstofforbrug	: ca. 6 L/100 KM

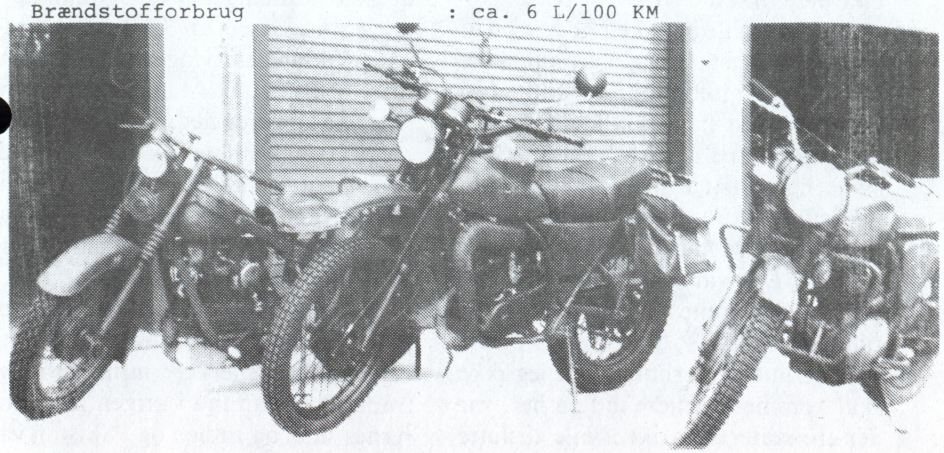

Den ny YAMAHA mellem NIMBUS og BSA.

Fra TEKNISK KONTAKT har vi følgende beskrivelse af hærens motorcykel.

Ny motorcykel, terræn

På basis af en af Hærens Materielkommando gennemført markedsundersøgelse er YAMAHA DT 250 MX blevet standardiseret som ny type MC, TERR, til afløsning af BSA motorcyklen.

Den nye terrænmotorcykel er udstyret med en enkeltcylindret 250 m^3 totakt motor, der ved hjælp af en oliedoseringspumpe får smøreolie tilført via en separat olietank, der har kapacitet svarende til ca. 2 tankfulde benzin. Denne opbygning af smøresystemet kræver derfor ikke, at der skal være olieblandet benzin til rådighed ved optankning af motorcyklen, men blot lavoktanbenzin plus 2-taktsolie, hvorfor drivmiddelforsyningen til YAMAHA motorcyklen ikke vil give anledning til større problemer.

YAMAHA DT 250 MX har en stor frihøjde og lange fjedervandringer på både for- og baghjul, der gør den meget velegnet til kørsel i terræn. Baghjulet er ophængt i en speciel svinggaffel med kun ét tilhørende fjederelement/støddæmper, som er anbragt under benzintanken, og dette konstruktionsprincip giver et meget vridningsstabilt ophæng af baghjulet.

Benzintankens kapacitet er blevet forøget med 50 % i forhold til civiludgaven, således at motorcyklens rækkevidde bliver ca. 200 km.

På grund af YAMAHA-fabrikkens meget store produktionsserier har den danske importør ikke formået at få fabrikken til at male motorcyklerne i forsvarets sløringskulør. Importøren har derfor måttet adskille de standardlakerede motorcykler og male dem om med sløringsmaling. Visse dele på motorcyklen, der på fabrikken er malet med matsort maling, har dog af produktionstekniske og økonomiske årsager fået lov at bibeholde denne matsorte maling.

Udleveringen af den nye terrænmotorcykel til FVM vil ske successivt fra JUN 1980, efterhånden som køretøjerne leveres fra importøren og forventes afsluttet i AUG 1980.

DATA

Hovedspecifikationer:

Største længde	: 2,15 M
Største bredde	: 0,88 M
Største højde (excl. spejle)	: 1,14 M
Min. frihøjde	: 0,25 M
Egenvægt	: 130 KG

Regimentsnyt

UDNÆVNELSER

Til Major-R:
KN-R U. A. Edsen pr. 1/8.
KN-R F. A. Christiansen pr. 1/8.

Til Kaptajn-B:
PRLT-B K. Friis pr. 1/8.

Til Premierløjtnant-R
LT-R B. E. N. Jacobsen pr. 1/8.

Til Løjtnant:
SKLT C. Mortensen pr. 1/9.
SKLT H. Westen-Jensen pr. 1/9.
SKLT T. E. Hansen pr. 1/9.

Til Løjtnant-R:
SKLT-R M. L. Justesen pr. 1/8.
SKLT-R P. Madsen pr. 1/8.
SKLT-R R. Larsen pr. 1/8.
SKLT-R P. Müller pr. 1/8.
SKLT-R T. V. Jensen pr. 1/8.
SKLT-R H. J. Langfrits pr. 1/8.

Til Sekondløjtnant:
SKLT-R Per Geisler Kristensen pr. 1/9.

Til Sekondløjtnant-R:
SG F. Pedersen pr. 23/6.
SG O. B. Kristensen pr. 23/6.
SG J. Mænnchen pr. 23/6.

Til Oversergent-MP:
SG-MP O. Thygesen pr. 1/6.

GRATIALER

Følgende har modtaget gratiale efter tjeneste i 25 år:
MATFORV P. V. Jensen pr. 1/8.
MATFORV H. I. Kolding pr. 15/8.
Den 6. juli 1980 modtog MAJ-R K. Eklund Ridderkorset af Dannebrogsordenen.

SØLVBRYLLUPPER

MATFORV V. Nielsen d. 16/10.
MAJ E. L. Arboe d. 29/12.

50 ÅRS FØDSELSDAG

SSG O. B. T. Jensen d. 10/11.
OLG P. P. Fischer d. 23/11.

• træn-sport

REGIMENTSFODBOLD

Med turen til Odense den 25/7, måtte vor regimentshold se sig slået i fodboldturneringen. I Odense mødte man Fyns Livregiment, og tabte til dem med 5-2. Kampen blev spillet i bagende sol, og det var nogle drøje 90 minutter.

Vort hold gjorde en god indsats, men selv med omrokeringer af holdet, magtede det ikke at gøre sig gældende. Efter 1. halvleg stod det 2-0 til FLR, men i det første minut af 2. halvleg, reducerede MG Lindstrøm til 2-1, og vi begyndte at håbe, men nej modstanderne var for stærke. FLR var meget hurtige og havde et virkelig godt sammenspil, da flere af dem havde spillet sammen i et par år.

Idrætsofficer kaptajn E. S. Kristiansen og holdleder SSG Graugård, udtalte begge: »Vort hold gav alt, hvad de havde i sig, de præsterede et godt stykke arbejde«. Og man kan sige, at holdet nåede længere end holdet sidste år, der blev slået i deres første kamp.

Alle var enige om, at Fynske Livregiment havde fortjent deres sejr, som dog godt kunne have været noget større.

VENSKABSKAMP

Fredag d. 5 SEP kl. 10,30 spillede SANKMP/II fodbold mod nogle marinesoldater fra en engelsk U-båd.

Mod spillere fra fodboldspillets hjemland kan man næsten altid forvente at få hård modstand, så der var rigtig lagt op til en spændende kamp.

Spænding blev der nu aldrig, for da første halvleg var forbi, førte SANKMP/II med 5-0.

Englænderne var kontante i deres spil og havde en kondi som små heste, men deres tekniske kunnen stod ikke rigtig mål med den vilje og energi, de lagde for dagen.

SANKMP/II bragte sig i starten af 2. halvleg på 7-0, men efterhånden

Regimentsholdet

Major S. A. Skytt blev udnævnt til æresmedlem af Jyske Trænregiments soldaterforening. Her får han hædersbevisningen af formanden Ole Hansen.

len, og gav vor forening mange smukke ord og ønsker om fortsat fremgang. Obersten glædede sig over, at der endelig var kommet en kontakt til Kungl. Göta Trängregimentes Kamratförening, så der ligesom imellem regimenterne, også kunne komme et samarbejde igang imellem soldaterforeningerne.

Sven Bengtson, der repræsenterede både De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg og Danske Soldaterforeningers Landsråd, bragte en hilsen fra præsidenten for DSL Herman Berg og overrakte et smukt faneskjold i sølv fra DSS. Bengtson tildelte på DSL's vegne, DSL's fortjensttegn til Kristian Kielgast-Jensen og Laurits Jacobsen. I begrundelsen hed det, at de havde gjort et stort og uegennyttigt stykke arbejde for JTTRS.

Fra Kungl. Göta Trängregementes Kamratförening deltog Lance Wallander og fru Barbro. *Lance Wallander* var glad for den kontakt, der nu for alvor var etableret imellem vore to foreninger. LW overrakte formanden et skjold med det svenske regimentsmærke.

Jørgen Brønnum, De danske Forsvarsbrødre, ønskede tillykke og takkede for det gode forhold, der altid havde været imellem DFB og JTRRS.

Karl Hansen, æresmedlem og foreningens 1. formand, gratulerede og fortalte om foreningens start i Århus.

Bjarne Brodtkorb, æresmedlem og foreningens 1. kasserer ønskede tillykke. Bjarne havde nogle gamle arkivalier med, plus en kuriositet i form af et regimentsmærke udskåret i træ, fundet hos en bekendt.

Jørn Reimers-Jessen fortalte om starten i Aalborg og ønskede Kristian og Laurits tillykke med fortjensttegnene.

Formanden takkede for alle de gode ønsker og de mange smukke ord, der blev sagt om foreningen.

Da Dronning Margrethe ikke var i landet, fik vi et svartelegram med en tak og en lykønskning fra Dronning Ingrid.

Festen sluttede med en sving-om.

På danske soldaterforeningers landsråds vegne uddelte direktør Sven Bengtson fortjenstmedaljer til Chr. Kielgast Jensen (i midten) og Laurits Jacobsen.

Jubilæumsfesten d. 21. JUN 1980

I festen deltog ca. 50 tidligere bestyrelsesmedlemmer, æresmedlemmer, repræsenteret fra vore venskabsforeninger, vore militære værter på Hvorup Kaserne og den siddende bestyrelse. Desværre modtog vi enkelte afbud på grund af andre aftaler.

Festen startede med at selskabet drak Hendes Majestæt Dronningens skål, hvorpå formanden bad om tilslutning til at sende en hilsen til Dronningen.

Der blev nu budt velkommen af Ole Hansen, der udnævnte Jørn Reimers-Jessen til toast-master. Jørn fik en travl aften, idet der var en dejlig stor talelyst.

Formanden var første taler, han talte om kammeratskab og takkede for det gode samarbejde, der er regimentet og soldaterforeningen imellem, dette gav sig til udtryk i, at æresmedlem, regimentschef, oberst C. Nielsson, som den første, fik jubilæumssablen overrakt, som en tak for den interesse og sympati obersten altid viser JTRRS. Major S. A. Skytte blev udnævnt til æresmedlem, med bl. a. disse ord: Vi føler, at JTRRS står dig nær, du virker inspirerende for bestyrelsen, du viser altid interesse for JTRRS.

Major Reinwald og kaptajn O. F. Larsen blev takket for uvurderlig hjælp ved redigeringen af festskriftet.

Til slut fik JTRR og JTRRS et leve.

Oberst C. Nielsson takkede for sab-

Oberst Nielsson (tv) får sablen overrakt af soldaterforeningsformand Ole Hansen. (Foto: Preben Veiby)

overtog englænderne mere og mere af spillet uden dog at tilspille sig de helt store målchancer. SANKMP/I øgede derefter til 9-0 på et par hurtige contraangreb, og i de sidste sekunder lykkedes det endelig englænderne at få et trøstmål til slutfacit 9-1.

Det var et stærkt spil af SANKMP/II, men vi må dog tage hatten af for englænderne, der trods modgangen blev ved med at kæmpe til sidste dommerfløjt.

Duelighedsskydning

Regimentet har afholdt sin årlige duelighedsskydning, hvor der blev opnået nogle bemærkelsesværdige resultater.

Bemærkelsesværdige fordi man ved duelighedsskydning kun får lov til at prøveskyde geværet dagen før selve skydningen, hvorfor man naturligvis ikke er helt fortrolig med det, når det går løs.

Suveræn vinder blev OKS J. B. Jensen fra motorvognsdelingen. Han skød 159 point ud af 216 mulige, hvilket rakte til et bronzemærke, som kræver et resultat på mindst 140 point.

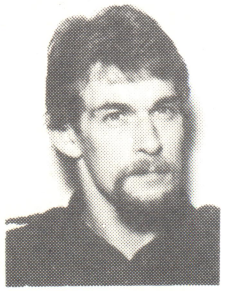

OKS J. B. Jensen

For at erobre sølvmærket skal man skyde mindst 164 point, og det resultat har J. B. Jensen allerede opnået ved en tidligere skydning.

J. B. Jensen startede sin militære uddannelse ved Dr. Livregiment på Nr. Uttrup kaserne d. 1. april 74, hvor han i 3 år bl. a. forrettede tjeneste som kanonjeepkører.

Efterhånden blev han træt af al den øvelsesvirksomhed, der er forbundet med en sådan opgave, og da han samtidig havde lyst til at prøve noget nyt, søgte han til Hvorup kaserne, hvor han begyndte d. 1. juli i år.

Her befinder han sig vældig godt, eller sagt med egne ord: »Det er bare et godt team at arbejde i«.

Det er også et skrapt team til at skyde i motorvognsdelingen, da der foruden J. B. Jensen var yderligere tre i delingen, der skød sig til et broncemærke. KS P. M. Iversen skød 152 point, KS H. F. Mikkelsen 146, og OKS L. Jørgensen der fik 144 point.

Vi ønsker tillykke med de fine resultater.

CAFETERIA-BOYCOT

Den danske nationalsygdom »hvorfor være tilfreds, når du kan være utilfreds«, har også haft sin store dag på Hvorup Kaserne.

Den 4/8 demonstrerede de menige mod maden i cafeteriet med en spisevægring, der resulterede i, at der til frokostspisningen kun mødte nogle få og endnu færre mødte til aftenspisningen.

I ovennævnte anledning indkaldtes til ekstraordinært møde i cafteriaudvalget den 5/8 med en dagsorden, der især gik på at diskutere madens kvalitet, mængde og tilberedning samt variation i menuen.

Fra de meniges side fremførtes, at en rundspørge foretaget med skemaer til alle menige, havde vist, at der generelt er en stor utilfredshed med maden i cafeteriet. 326 ud af ca. 400 mulige havde besvaret spørgeskemaet.

Det, man især ankede over var, at madens kvalitet var for dårlig, at alle kødretter smagte ens, at de løse ris klumpede, at kyllingerne undertiden er halvrå samt at kartoflernes kvalitet er for dårlig.

Cafeteriabestyrer Kjeltoft var ikke enig med de menige i alle klagepunkterne, han bad blandt andet om, at folk, der var utilfredse med en ting, skulle komme til ham med det samme og var en kylling rå, ville den blive byttet. Han så gerne, at problemerne løstes på stedet, i stedet for at de sad og nagede og til sidst udløste en situation som den nuværende.

Udvalget enedes om, at de menige skulle låne kokkens kogebog og deri finde nye retter, som så kan komme på spisesedlen.

Chefkok Richard Poulsen i funktion

JTRRS 25 års jubilæum

Om formiddagen den 21. juni holdtes der reception i officersmessen på Hvorup Kaserne.

Foreningen blev lykønsket fra mange sider og fik mange smukke ord og mange smukke og »nyttige« gaver.

Fra Jyske Trænregiment fik vi en meget smuk dirigentklokke med indskription, den blev overrakt af regimentschefen, oberst C. Nielson, og major S. A. Skytt.

Formanden for SFO/LKA seniorsergent K. H. Baltzer lykønskede med et dekorativt og smukt broncefad med indskription.

Carlo Sørensen, formand for 10. regiments soldaterforening betænkte foreningen med en check til JTRRS's fond.

Af Flyvevåbnets Soldaterforening fik vi en køn gæstebog, Frantz Strehle og Aage Jensen overrakte den.

En sjov »Brændevinsflaske for enkelt mand, Hærens model 1842« og med pålæg om, at den altid skulle være fyldt ved alle bestyrelsesmøder, var Reserveofficersforeningens, repræsenteret ved formanden major R. O. Neimann, hilsen.

H. Ejlersen KFUM's Soldaterhjem gav os en smuk gæstebog.

Jørn Reimers-Jessen kom med en hilsen fra De danske Forsvarsbrødre, et våbenskjold, og fra sig selv og fru Marianne en fin tin-lysestage med indskription.

Af Erik Maxwell fik foreningen en node til »Festfanfare og Trænsignalet«, komponeret af Mogens Braunstein.

En brændevinsdunk med krus i stentøj, og 1 fl. bitter blev givet af Provinsbanken, Skalborg afd.

Nørresundby Bank betænkte JTRRS's fond med et smukt beløb.

Fra Kungl Göta Tränregementes Kamratförening's ordförande Yngve Ekman modtog vi et telegram med gode ønsker for foreningen.

Den siddende bestyrelse gav foreningen en antik sabel monteret på en træplade, det er meningen at den hvert år skal overlades een, der har fortjent den. Sablen er døbt Jyske Trænregiments Soldaterforenings Jubilæumsabel.

Fanemarch

Som sædvanlig var vor fane med ved fastlighederne på Valdemarsdagen d. 15/6, Laurits og Ole mødte op i Klostergården, deltog både i marchen gennem byen og i den efterfølgende gudstjeneste i Budolfi Kirke.

NYT *fra* JYSKE TRÆNREGIMENTS SOLDATERFORENING

Landsmøde

Den 11-12 april deltog Kristian, Ole og Laurits i Danske Soldaterforeningers landsmøde på Haderslev kaserne. Der var ikke de store epokegørende ting på programmet, så det forløb ganske roligt, som en kuriositet kan nævnes at The Danish Soldiers Club of California blev optaget i landsrådet.

Velkomstaften

Den 19. maj var der velkomstaften på KFUM's soldaterhjem, som noget nyt i den ellers traditionelle aften var JTRRS repræsenteret, for at vise ansigt og selvfølgelig for at hverve nye medlemmer, og det kan nok siges, at det blev en succes, idet vi på denne ene aften, af ca. 150 fremmødte fik 130 nye medlemmer.

INDKALDELSE TIL ORDINÆR GENERALFORSAMLING

Jyske Trænregiments Soldaterforening indkalder til den årlige ordinære generalforsamling

torsdag den 6. NOV kl. 19,30

på Hvorup kaserne.

Dagsorden ifølge lovene.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, må være bestyrelsen skriftlig ihænde 5 dage før.

Bestyrelsen

Cafeteriabestyrer Kjeldtoft foreslog også, at udvalgsmedlemmerne kom en dag i køkkenet på Nr. Uttrup kaserne for at følge kokken og ved selvsyn se, hvordan maden laves. Dette besøg er afviklet, og alle har været glade for det, men om det giver sig udslag i forslag til ændringer vil tiden vise, på nuværende tidspunkt er der ikke fremkommet forbedringsforslag fra de besøgendes side.

De menige fremhævede cafeteriet i Skive, som et sted, hvor der var stor tilfredshed og foreslog, at man fik lejlighed til at aflægge besøg for evt. at lære noget. Mødet sluttede med erklæringer fra alle parter om vilje til samarbejde og til at holde forbindelsen vedlige.

De menige erklærede spisevægringen for afsluttet og mødet hævedes.

Regionalradioen mødte op efter mødet og fik en udtalelse fra landstalsmand H. Munk og cafeteriabestyrer Kjeltoft.

Meget apropos

Ved en oprydning i kælderen nogle dage efter spisevægringen, fandt redaktionen meget belejligt nedennævnte spiseseddel fra Frøslevlejren marts 1945, der fastsætter en dagsration pr. mand til:

Morgenmåltid:
Grød (øllebrød), 2 skiver rugbrød, 1 skive hvidt brød, smør, kaffe, evt. mælk.

Middagsmåltid: 1 ret.

Aftensmåltid: *Hverdage:* Grød, 3 skiver rugbrød, 1 skive hvidt brød. 40 gr. pålæg samt ost, postej el. lign., smør, øl evt. mælk.

Søn- og helligdage: 5 skiver rugbrød, 1 skive hvidt brød. 50 gr. pålæg samt ost, postej el. lign. smør, the, øl og evt. mælk.

En form som cafeterieudvalget hermed har til fri afbenyttelse, så kan enhver selv lægge fantasi til, hvad middagen består af.

På trods af den magre spiseseddel var Frøslevlejren ikke en lejr, hvor man sultede ihjel, det skete jo i de tyske lejre.

For de, der ikke ved det, var Frøslevlejren under krigen interneringslejr. Efter krigen blev den anvendt som interneringslejr for værnemagere under navnet Faarhuslejren. Senere med navnet Padborglejren, blev den hjemsted for enheder fra hæren blandt andet dele af Jyske Trænregiment indtil flytningen til Hvorup i 1961.

I dag er der i en af lejrens bygninger indrettet et museum, som kan besøges.

Hvordan har Bommerlund det?

Jo tak – godt! Han er lige blevet FAR!!

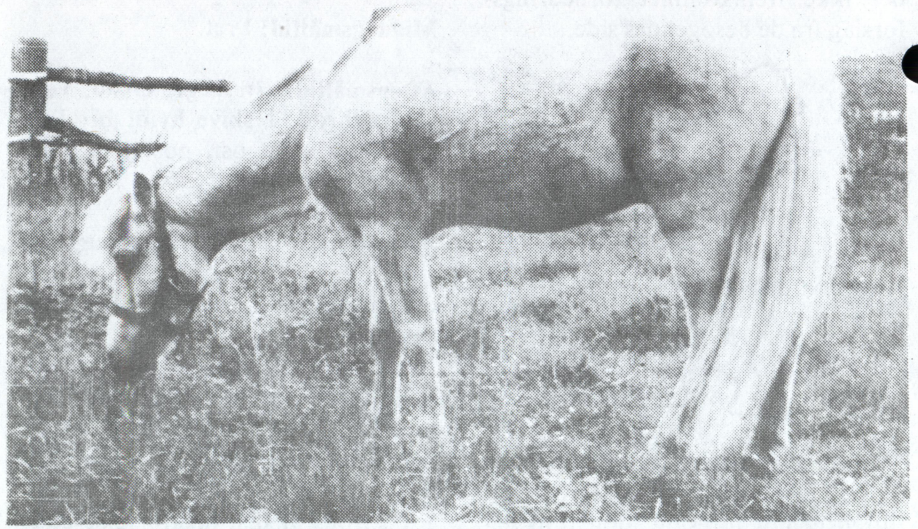

Da jeg i 1975 blev fodervært for JTRR mascot og paukehest i Trompeter- og Tambourkorpset, korporal BOMMERLUND, var såvel korpset som hesten endnu i livets middagshøjde, selvom en mere dyster fremtid var ved at tegne sig i horisonten.

Hver mandag formiddag kom et par soldater og børstede og striglede ham, gav ham en pose lakrids, som den foregående velfærdsofficer, Major N. P. Sørensen, havde forkælet ham med og som han ikke vil være foruden, for så sluttelig en løbe- og travetur med ham i det fri – sommer og vinter.

Endnu blev BOMMERLUND flittigt brugt i T-T-korpset, men de dystre udsigter var, at han ikke mere kom med ud til optræden uden for kasernens mure ved byfester o. lign., men nu udelukkende havde »militære« opgaver ved de årlige parader på HVK, ved Røde Kors-arrangementer i Aalborg og under Lundby-Marchen.

Men opgaverne på HVK blev færre og færre selv om UDTRBTN også anvendte T-T-korpsets rester og BOMMERLUND flittigt, – og i dag ser soldaterne så kun BOMMERLUND ved de to årlige parader og

Premierløjtnant L. Nygaard tog sig af ABC-tjenesten, hvor han førte holdet gennem alle gas- og atomkrigens finesser fra anlæggelse af gasmaske til udarbejdelse af standardnedfaldskalker og sårbarhedsanalyser isprængt muntre beretninger, bl. a. om en etablering af renseplads, hvor man tømte det lokale vandværk, så landsbyen var tørlagt i flere dage.

Premierløjtnant L. Nygaard og løjtnant P. Sørensen formåede ved velforberedt og engageret undervisning at holde opmærksomheden fangen – en præstation, når man underviser 7-8 lektioner i træk.

Ugekursus skal ses som en fortsættelse af den linie, der er lagt med weekend-kurserne – en linie man kan holde, fordi regimentets aktive reserveofficerer møder fuldtalligt op til disse kurser. Den høje kvalitet af regimentets efteruddannelse af reserveofficerer kom på en pudsig måde til udtryk ved evalueringen af kursus. Her foreslog en officer fra STRR, at man skulle have våbenbetjening til nye køretøjer. Forslaget blev ikke kommenteret fra jysk side, hvor man for længst er nået ud over menig gruppeførerniveauet.

Premierløjtnant B. G. P. Schade havde tilrettelagt et krævende underholdningsprogram.

Mandag aften havde løjtnantsforeningen arrangeret et vikingegilde med grillstegte ben og fadøl i strømme. Foreningens gamle og udspiste medlemmer blev iført kalkhvide dragter, mens unge og nuværende medlemmer førte sig frem i forsvarets fikse kedeldragter.

Om tirsdagen holdt Schade foredrag om WP illustreret med lysbilleder og film – uhyggeligt effektive virkede vore potentielle modstandere. Onsdagens aftenarrangement var omgærdet med stor hemmelighedsfuldhed. I spændt tavshed kørtes holdet mod et ukendt mål. Det viste sig at være Schades domicil, hvor man afviklede konkurrencer i afstandsbedømmelse m. m. Næste overraskende mål var Tivoli, hvor deltagerne stiftede bekendtskab med Cinema 2000. Stadig svimle blev man færget over til en lille ø i Limfjorden, hvor et anseligt kvantum ål blev indtaget. Torsdagens program var et vellykket besøg på flyvestation Ålborg.

Efter en oplevelses – og udbytterig uge spredtes holdet atter over det ganske land.

J. E. E. Bro, Major(R).

Filmklubben

Her i efteråret starter Jyske Trænregiments filmklub igen.

Ligesom i foråret er udvalget af film en meget blandet affære – der vil være noget for enhver smag.

Blandt andet vil det blive vist så kendte film som »Blind vej« af Roman Polanski, »Æblekrigen«, »Chok«, »De dødes ø« og »De vilde engle går amok«.

I alt vil der i løbet af perioden 9 OKT – 29 JAN blive vist 14 film, og prisen vil være så lav som kr. 60,-, det vil sige ikke engang 5 kroner pr. film.

På kasernen er der uddelt brochurer, hvor du kan læse lidt om, hvad de forskellige film handler om.

Der er forevisning hver torsdag kl. 17,15 i UMAK, og hvis du ikke allerede er medlem, har du mulighed for at købe et medlemskort hos kontrolløren ved indgangen. Medlemskort kan naturligvis også købes hos kompagniets medlem af fritids- og velfærdsudvalget.

Velkommen og på filmkig.

Reserveofficerer på ugekursus

I ugen 23-27 JUN afholdt JTRR ugekursus for officerer af reserven. Emnerne for kursus var ABC-tjeneste og SIG-tjeneste.

Kl. 10.00 mandag formiddag mødte 23 officerer fra JTRR og 7 fra STRR og kastede sig med frisk mod ud i de første lektioner i signaltjeneste, hvor instruktøren var løjtnant P. Sørensen, der med vanlig energi og godt humør redegjorde for elektronisk krigsførelse og for procedureregler – altsammen illustreret med båndoptagelser fra signalofficerens hverdag. Teorilektionerne blev fulgt op med to øvelser i felten, hvor man øvede signalprocedure på dansk og engelsk.

ved Forældredage – men nu uden T-T-korpset.

Hvordan har han det så ovenpå et langt livs feteret og priviligeret virke? Jo, tak – som sagt godt! Og det er da ikke kun fordi han lige er blevet far til et dejligt hoppe-føl med Cora van Klagenbeek fra Holland som den lykkelige mor. Det skete fredag den 18/7.

Skønt lagt i »mølpose« og sat »på græs«, har han fulgt med udviklingen i samfundet og valgt at være »førtids-pensionist« med tilstrækkeligt vitalitet i behov – forstår sig.

Mig bekendt har han aldrig før været brugt til avl. Og er da heller ikke blevet det som fast avls-hingst nu. Men i ugen 6-10 AUG 1979, hvor vi var på Enhedsinspektionsøvelse under FELT(FAG) 21/79 med Hold NOV 78, gik naturen over optugtelsen.

Et par dage i træk ringede vores naboer, Birthe og Villy Hejlesen, »Bodalsgaard« i Sdr. Saltum, og spurgte min kone om vi ikke savnede vores BOMMERLUND. Han gik nemlig fredeligt græssende blandt deres køer sammen med deres hoppe. Hver dag blev han hentet – men for den første dag bare at stikke af igen. Og vi kunne ikke forstå hvordan han var brudt ud af den solide fold. Men vi opdagede det om lørdagen, da han igen ville gøre det. Han lagde sig simpelthen ned og rullede ud under den nederste bjælke af hestehegnet. Skulle ganske vist »lirke« sig lidt igennem – men ud kom han da ved at tage afsæt på nederste bjælke for så at lande på alle fem. Og så i fuld firspring ned til Cora van Klarenbeek!

Det var den blide østenvind, der over godt en kilometer ledte hendes brunst-duft vej for ham.

Nu er det normalt en alvorlig sag, at en nabo får en ikke-planlagt eller ikke ønsket ifoling, og dyrlægen kommer normalt ind i billedet. Men da Birthe og Villy Hejlesen erfarede om BOMMERLUND og hans *ca. 25 år høje alder* var de da ligeså spændte som vi andre på, om det nu også kunne lade sig gøre!

De har haft Cora siden 1973 og hun har fået et føl hvert år, men dog ikke i 1979 – og 1980 var heller ikke på programmet.

Men nu løber der et lille hoppe-føl rundt på markerne. Brun-spættet som BOMMERLUND selv var i sin ungdomsår, men ellers er det jo ikke for meget vi eksakt ved om ham.

Cora van Klagenbeek er en Shetland pony med en stamtavle så lang som en kongerække og er født i 1967 og indført til Danmark fra Arnhem i 1971.

Denne hesteart siges at kunne blive over 30 år gammel.

BOMMERLUND er nok også en Wellch pony, på vej til at slå aldersrekorden.

Så måske er der ad åre endnu en beretning om BOMMERLUND på vej.

A. J. Carlsen, major

Se mor og datter på næste side

Glimt fra

1 FSK·MP/ UDTRBTN-I

Bivuaktur i Tranum

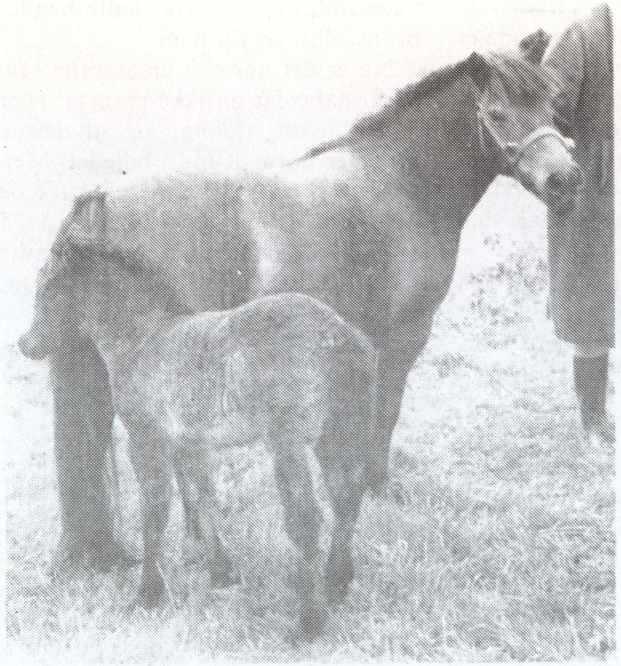

Cora von Klarenbeek og datter

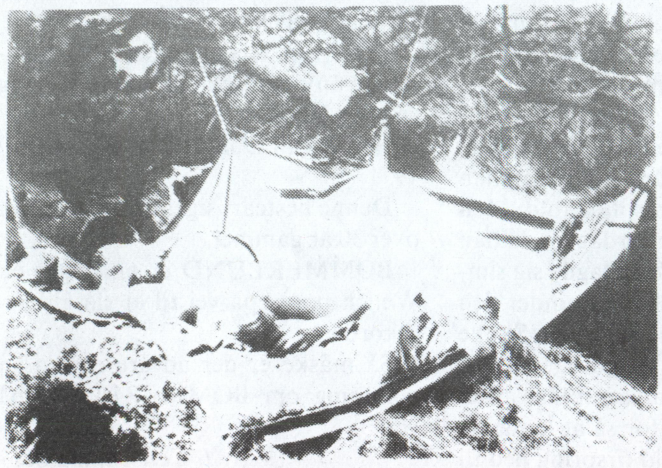

Solbadning

Frokost i det grønne

Lad os stå vagt om skil-lingerne

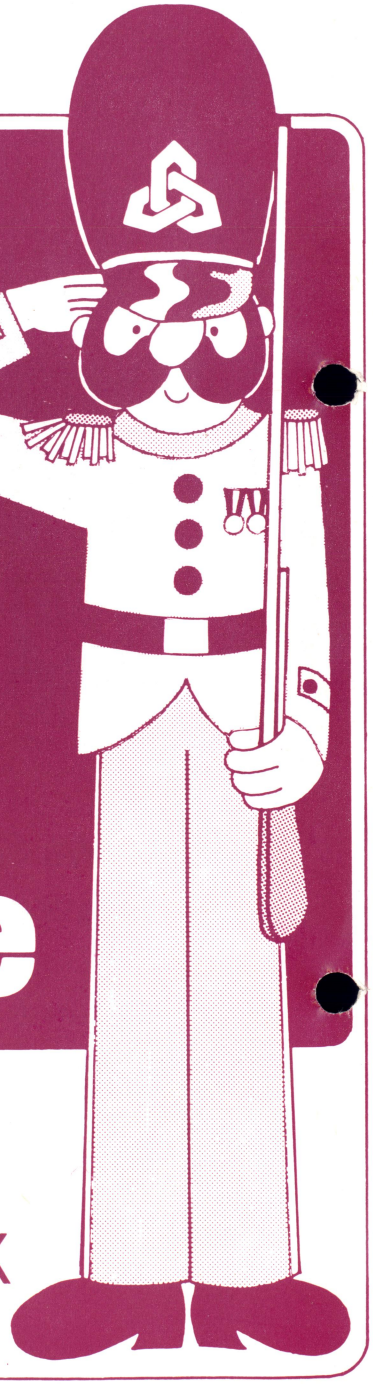

Nørresundby Bank

-den lokale bank pa begge sider af fjorden!

Trænposten

JYSKE MEDDELELSER

NR. 5 DECEMBER 1980 19. ÅRGANG

Den første udrustning

TRÆNPOSTEN
udgives af
JYSKE TRÆNREGIMENT/
HÆRENS TRÆN- OG MP-SKOLE

ADRESSE:
Velfærdstjenesten, Hvorup kaserne,
9400 Nørresundby,
tlf. (08) 17 02 44, lok. 231

REDAKTION:
MAJ S. A. Skytt (ansvarshavende)
KN O. F. Larsen
MG C. Christensen

SATS:
Aalborg Stiftsbogtrykkeri

TRYK
UMAK/JTRR/HTMS/
SSG I. Marcussen

Eftertryk - også i uddrag - tilladt
med kildeangivelse

Dette nummer af Jyske Meddelelser er det sidste, som udsendes i 1980.

Det giver mig en kærkommen lejlighed til at bringe en varm tak til alle gode samvirke-relationer i det forgangne år.

I forvisningen om, at dette vil fortsætte usvækket også i det nye år, ønsker jeg alt tjenstgørende personel – hjemme eller ude – alle regimentets civile medarbejdere, alle regimentets befalingsmænd af reserven samt alle soldaterforeningens medlemmer GLÆDELIG JUL og GODT NYTÅR.

C. Nielsson

KFUMs Soldatermissions årsplatte 1981

er udkommet med motiv: Artilleri fra 1880, feltmæssig påklædning.
Prisen er 115.00 + forsendelse.
Platten kan købes på alle KFUMs Soldaterhjem eller ved henvendelse til KFUMs Soldatermission, Gothersgade 115A, 1123 København K.

Ud og gå med Ole!

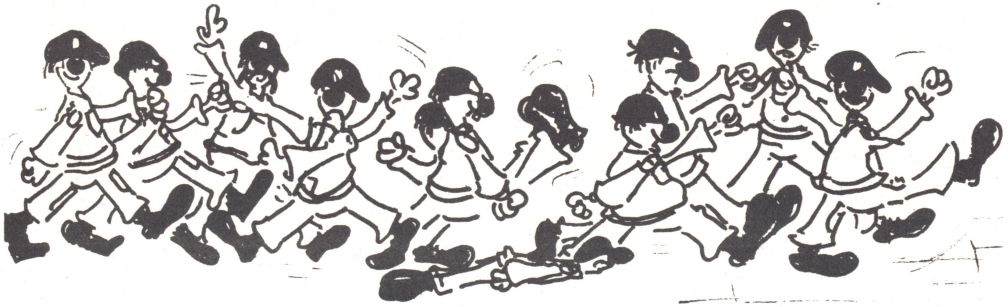

Hver lørdag/søndag året rundt foregår der en del marcher i hele landet, og der må være en masse JTRRS medlemmer, der deltager eller kunne tænke sig at deltage i disse marcher.

Vi har fået den ide, at det måske kunne være sjovt at træffe andre gamle trænsoldater og sammen med dem danne hold. På den måde kunne foreningen få en samling af holdplaketter.

Bestyrelsen vil gerne stå som koordinator, således at der kan samles hold forskellige steder i landet. Vil du være med så ring til Ole Hansen på tlf. (08) 31 82 27 eller skriv til JTRRS, Postbox 7941, 9210 Aalborg SØ. Vi sætter os så i forbindelse med dig, når der er en march i dit område.

Din kone, kæreste, børn, fætter, kusine... er selvfølgelig velkommen til at deltage på foreningens hold.

Er der interesse nok, vil vi få lavet f.eks. T-shirts m.v.

1. oktober 1980

Denne dato er der nok mange, der vil mindes. Nogle som en »sorgens« dag og andre som en »glædelig« dag. For nogle blev denne dag måske en befrielse fra arbejdsløsheden, mens andre måtte forlade deres arbejde og drage til Hvorup kaserne for at aftjene værnepligten.

Vi skulle møde kl. 12.00, og noget af det første der bliver sagt til en, når man træder ind af porten er: »Nå, der kommer en ny møl«. Og så tænker man, hvad det kan være, de mener med det, men det bliver de nye altså kaldt.

Vi får anvist vores stue og præsenteres for vores nye kammerater, dem man skal være sammen med de næste 9 måneder.

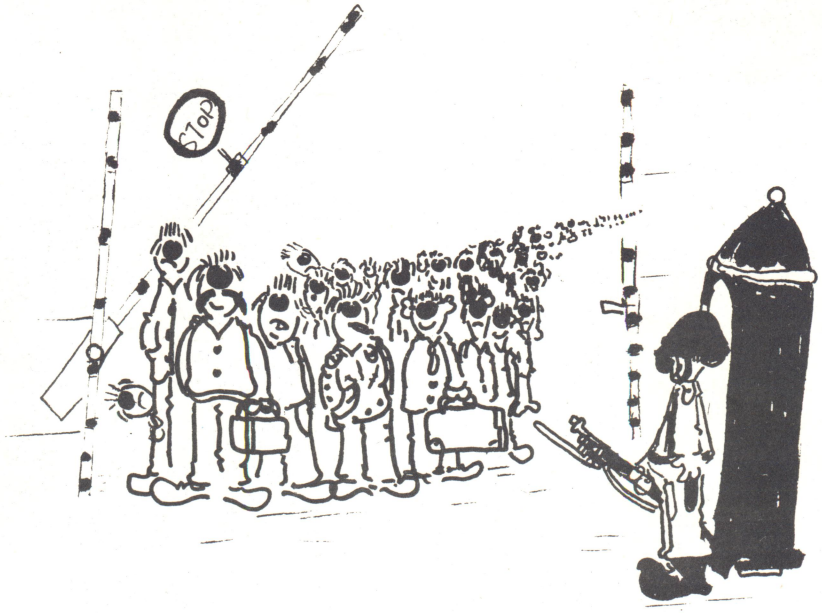

Fortsættes næste side

Fortsat fra forrige side

Da alle er samlet, får vi udleveret nyt tøj, vi skal gå i, alt i hærens standardstørrelse. Noget var for stort og noget for småt, men det skulle passe.

– akkurat som den havde været det i Preussen. Den kommer nu bortset fra krigen 1864 til at føre en fredelig tilværelse. I 1869 omdøbes den ved »Kundgørelse for Hæren« af 4/10 til »Feltkonstabelsabel model 1854«. Den tildeles nu konstabler (menige ved kanonbetjeningen) ved linie- og reservebatterierne samt underkorporaler og meninge ved artilleriets tekniske tjeneste. I 1880 indførtes den illige ved feltartilleriet. I 1907 blev den inddraget for underkorporaler, konstabler og rekrutter ved hærens tekniske afdelinger.

Sin tilværelse ved trænet starter sablen i 1865, da det bestemtes, at trænpersonel skulle uddannes under artilleriet. Denne tingenes tilstand varede imidlertid kun ved til 1894, da »Kundgørelse for Hæren« nr. 4 bestemmer, at menige trænsoldater aflægger feltkonstabelsablen og i stedet anlægger »Sidevåben for fodfolk model 1854« – det såkaldte »Gravkors«, der gik af brug i 1924.

Desværre er »Jubilæumssablen« for den sidste del af sin brugstid dårligt beskrevet i våbenlitteraturen, men ud fra foreliggende oplysninger ser det ud til, at den fra 1894 *kun* har været anvendt af artilleriet og feltartilleriet. Her har behovet tilsyneladende ikke kunnet dækkes af de 2405 eksemplarer, som oprørshæren måtte aflevere, idet et af Tøjhusmuseets eksemplarer har vedhæftet et approbationssegl med påtegninger fra 1890 og 1912. Dette tyder på, at der har været foretaget supplerende indkøb i Solingen helt op mod 1. verdenskrig. Muligvis er der også fremstillet sabler herhjemme.

Hvor længe sablen har gjort aktiv tjeneste kan på nuværende tidspunkt ikke siges med sikkerhed. Kun dette er sikkert: I artilleriets beholdninger blev den til 1931, da et reskript gjorde den til museumsgenstand og samleobjekt.

Vil man nu spørge, om sablen har taget del i kamphandlinger, er der nok størst sandsynlighed i at svare nej! – i hvert fald hvad angår sablens danske tilværelse. For det første befinder artillerister og trænsoldater sig normalt ikke i forreste linie. For det andet bevirkede håndskydevåbnenes udvikling i 1800 tallet, at man ikke så ofte som før med blanke våben kom i nærkamp med fjenden. Kom man det endelig, benyttedes oftest bajonetten og geværkolben, hvad i hvert fald lazaretrapporterne fra 1864 med al tydelighed fortæller. Man kommer nok de faktiske forhold nærmest ved at antage, at sablen overvejende har været benyttet som værktøj f.eks. ved fremstilling af faskiner og skansearbejder.

Peter Thygesen

LITTERATURLISTE:

Vaabenhistorisk Selskabs årbog (Vaabenhistorisk Tidsskrift I).
Vaabenhistoriske Aarbøger XVII (1971).
Tøjhusmuseets bog om Treårskrigen 1848–49–50, bd. 1.
Tøjhusmuseets bog om 1864.
Kay S. Nielsen: Danske Blankvåben.
Th. Møller: Gamle danske Militærvåben (1. samling).
Holger Jacobsen: Den danske Hærs Sidevåben III.
Grundbog for Menige bd. 8, Hærens historie.

Jubilæumssablens historie

Ved Jyske Trænregiments Soldaterforenings 25 års jubilæumsfest den 21. juni modtog regimentets chef, oberst C. Nielsson som den første foreningens nyindstiftede jubilæumssabel.

Sablen er 66,5 cm lang, har lige, tveægget klinge og messingfæste. Det rillede greb er beklædt med læder og i rillerne beviklet med messingtråd. Dens danske navn er i dag »Feltkonstabelsabel model 1854«. Den er »født« i Preussen, hvor den omkring 1818 blev taget i brug som artillerisabel for uberedne. Den danske hær stiftede for første gang bekendtskab med den under den første slesvigske krig 1848–50. Her blev den brugt imod os af oprørshæren, som efter krigsudbruddet havde købt 2505 eksemplarer af den i Preussen. Ved skæbnens ironi kom den danske stat til at betale både disse og mange andre våben, som indkøbtes af oprørerne, idet der i Rendsborg fæstning, som Prinsen af Nør ved kuppet i marts 1848 satte sig i besiddelse af, bl.a. fandtes en dansk hovedkasse indeholdende 2½ million rigsbankdaler!

Efter krigen blev den slagne slesvig-holstenske hær afvæbnet og dens våben og uniformer gjort til dansk krigsbytte. Ved ankomsten til arsenalet i København viste det sig, at antallet af artillerisabler nu var 2405 – altså et tab på kun 100 stk.

Sablens danske tilværelse blev foreløbig rolig, idet den blev liggende i arsenalet indtil 1854, da man besluttede at foretage en revision af hærens blankvåben. Artilleribrigaden, som fik til opgave at beskrive »De sidevåben, hvoraf haves et større antal« vurderer sablen således: »Et meget smukt og stærkt sidevåben«. »Bør bestemmes til artilleriets linie«.

Denne konklusion blev fulgt, og sablen kom til at indgå i »Systemet 1854 for uberedne«. Sablen fik nu sit første danske navn, nemlig »Artillerisabel model 1854«, hvorefter den blev tildelt artilleriets fodmandskab

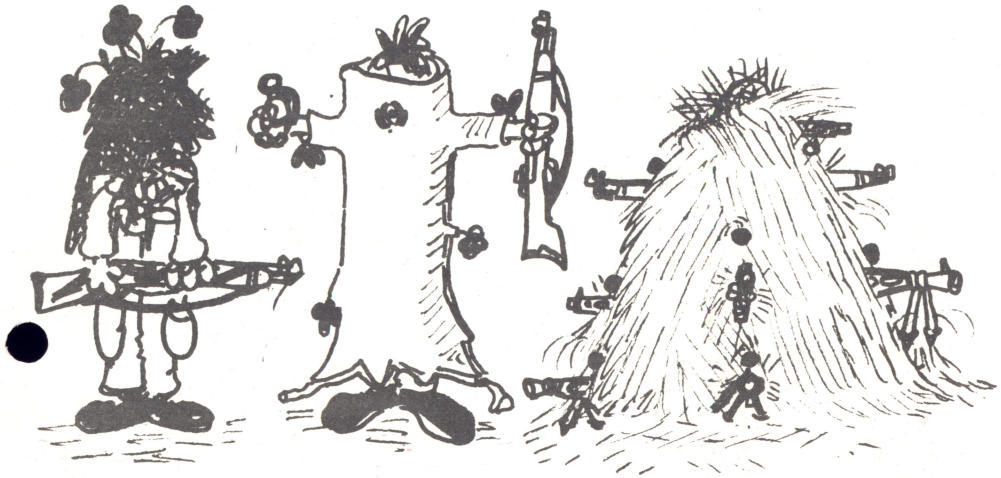

Den første uge gik, men det var lidt forvirret. Vi skulle lige vænne os til, at det var efter ordre, tingene nu skulle udføres. Der var lidt slinger i valsen i begyndelsen, men vi fik det lært, for kunne vi ikke finde ud af det, blev der sagt: »Så må vi øve det«.

Vi kom på de første »skovture«, og det med sløring i hovedet og fuld oppakning; ud i fædrelandet det gik. Det var noget hårdt i starten, men det blev bedre med tiden. – Og det har kostet vabler og en vis tanke om den person, der havde lektionen, men bagefter kunne vi nok se fidusen i det.

Efterhånden er vi ved at være 2 måneder henne i vores militære karriere, så vi er ved at blive vant til det. 9 måneder kan være lang tid, men tiden går hurtigt og d. 30. juni ringer frihedens klokker til det civile liv igen, så hold modet oppe!

P. Jacobsen, FSKMP/I

210 dage igen ...

Regimentsnyt

Hendes Majestæt Dronningen har under 24/9 benådet
MAJ A. M. Mortensen
med ridderkorset af Dannebrogsordenen fra 4/10 80.

Hæderstegnet for god tjeneste i hæren er den 26 SEP 80 tildelt:

MAJ-A	H. E. Møller	
KN-B	E. S. Kristiansen	
KN-B	K. P. Burkal	
MATF	H. I. Kolding	
MATF	P. V. Jensen	
MATF	K. C. H. Bauditz	
CIVMEK	E. Nielsen	
CIVMEK	J. K. Bach	
CIVMEK	K. E. Andersen	

FØDSELSDAGE:

60 år:

KASM	R. Toft	15/1.

50 år:

MATFOV	E. J. Pedersen	8/1.
TELF	Aa. Michelsen	9/1.

UDNÆVNELSER:

Til kaptajn-R:

PRLT-R	P. Ibsen	1/11.

Til premierløjtnant-R:

LT-R	S. Bak	1/11.

Til løjtnant-R:

SKLT-IR	J. C. W. Stegager	1/11.
SKLT-R	H. Winther	1/11
SKLT-R	N. Hjort	1/11.

Til sekondløjtnant-R:

SG	J. T. Mathiasen	25/9.
SG	H. R. Hansen	25/9.
SG	A. Christensen	25/9.

Til oversergent-MP:

SG-MP	P. V. H. Andersen	1/10.
SG-MP	S. Alexandersen	1/10.

GRATIALE:

SSG	S. K. Christensen	29/10.
KN	E. B. Poulsen	15/12.

Alle modtagerne af hæderstegnet

midt- og sønderjylland, som noget man måske skulle prøve for at også medlemmerne på disse kanter af landet kunne komme i nærmere kontakt med foreningen.

Fugleskydning og baneskydning blev også nævnt som mulige emner.

Formandens beretning sluttede med en tak til regimentet, bestyrelsen og medlemmerne for et godt år.

Efter beretningen forelagdes regnskabet, som godkendtes.

Under regnskabet oplyste formanden, at fondet nu havde overskredet de 10.000,– kr., som var grænsen for at tildele støtte, og derfor var der også rettet henvendelse til bl.a. socialrådgiveren på kasernen for at få en indstilling om støtte, hvis et emne i form af en værdigt trængende trænsoldat skulle vise sig.

Herefter valgtes bestyrelsen m.m., og den ser herefter således ud:

Ole Hansen
Kristian Kielgast-Jensen
Laurits Jacobsen
Helge Larsen
Jørgen Riemers-Jessen

Suppleanter:
Poul Erik Jensen
Vagn Olau

Revisorer:
Frank Sørensen
Vagn Olau

Revisorsuppleant:
Svend Jensen

Efter generalforsamlingen var foreningen vært ved et stykke brød, 1 øl og 1 snaps.

Der er endnu ikke afholdt konstituerende møde, så de forskellige poster er ikke besat, det skriver vi i vores kontingent-opkrævning.

23. maj 1981

bliver dagen, hvor soldaterforeningen holder sit årlige jubilarstævne, så en dato kan I lige så godt notere op og reservere.

Det er den dag, hvor gamle trænsoldater møder på Hvorup kaserne, både de der er 25 års jubilarer og de, der har gjort det til en tradition at jubilere hvert år.

Som noget nyt har formanden stillet i udsigt, at programmet mellem paraden og spisningen vil komme til at omfatte noget mere end de tidligere år.

Der er skabt gode forbindelser til flyvevåbnet og luftværnet, men det kan måske også lykkes at få aktiveret nogle af vore egne.

Kom og se!

NYT fra JYSKE TRÆNREGIMENTS SOLDATERFORENING

Generalforsamling

Den 6/11 holdt soldaterforeningen sin årlige generalforsamling i officersmessen på Hvorup kaserne.

Efter formandens velkomst til den lille men tapre skare, der var mødt 11 op i alt incl. en fuldtallig bestyrelse, valgtes Vagn Olau som dirigent.

I sin beretning nævnte formanden den store medlemsfremgang – ca. 200 – som en positiv ting for året, der var gået. Han fremhævede også den store indsats, der var gjort af bestyrelsesmedlemmerne op til årets jubilarstævne, der var det største hidtil i foreningens historie, især Poul Erik Jensen og Laurits Jacobsens indsats for at finde adresser takkede formanden for.

Af andre arrangementer i årets løb nævnte formanden først og fremmest jubilæumsfesten med indbudte gæster, som havde haft et vellykket forløb med bl.a. deltagelse fra soldaterforeningen for T-2 i Skövde, Sverige.

I årets løb har bestyrelsen deltaget med en eller flere i følgende arrangementer/møder:

Danske Soldaterforeningers Landsråd
Samvirkende soldaterforeninger i Aalborg
Flyvevåbnets soldaterforenings jubilarstævne
KFUM soldaterhjems jubilæum
STRRS jubilarstævne
Overrækkelse af pokal ved UD-TRBTN-II
Regimentets fødselsdagsparade
Regimentets forældredag
Valdemarsdagen

samt adskillige bestyrelsesmøder.

Formanden har også opnået en kontakt til en norsk soldaterforening, som han håber bærer frugt i året, der kommer.

Af arrangementer, der påtænkes sat i gang i det kommende år, nævnte formanden kammeratskabsaften i

Nulløsning?

Gennem pressen har alle i den seneste tid dagligt stiftet bekendtskab med, at der foretages nedskæringer i forsvaret, dels på grund af nedskæringen på 100 mill. kr. i nuværende budget og dels på grund af regeringens forslag om uændret budget – nulløsning.

Trænposten har prøvet at se på, hvad ovennævnte vil komme til at betyde for regimentet, og har fundet frem til, at det først og fremmest vil afstedkomme en reduktion i antallet af indkaldte værnepligtige på ca. 40–50% i 1981. Hvad 1982 vil bringe vides endnu ikke.

Dette er selvfølgelig en kedelig situation og vil resultere i nedlæggelse af enheder, således at uddannelsestrænbataljonerne bliver så små, at en uddannelse i bataljonsramme ikke er mulig. Dette har regimentet prøvet at råde bod på ved at anmode kommandomyndighederne om at få ændret indkaldelsesterminerne i 1981 fra 3 til 2, således at holdene kan blive af en passende størrelse. Dette kan medvirke til, at det så længe ønskede ophold mellem de enkelte indkaldelseshold opnås og giver mulighed for en ordentlig oprydning og planlægning, inden næste hold giver møde.

Ovennævnte er i grove træk, hvad regimentet har kendskab til i dag. Spørgsmål om hvordan dette vil influere på antal befalingsmænd ved regimentet, og om nogle skal til at flytte, vides der intet om, vi kan kun håbe det bedste.

SS

Vi er fast forankret i NATO

fastslår Folketingets formand i ny bog

AKTUEL BOG

I »Pusling-landet vågnede – glimt fra 40 år« giver Folketingets formand, K. B. Andersen nogle personlige indtryk fra årene op til og under NATO-medlemsskabet.

Bogen udgives i anledning af 30-års dagen for Atlantsammenslutningens stiftelse den 16. december d.å.

Atlantsammenslutningen har imidlertid fremskyndet udgivelsen – den er netop nu kommet på bogmarkedet – fordi K. B. Andersens bog indeholder vurderinger, der med vægt kan indgå i den aktuelle debat om Danmarks sikkerhedspolitik.

FORSVAR = SAMARBEJDE

Indledningsvis sammenfatter forfatteren *læren af 9. april:* – at vi kun kan skabe en rimelig garanti for Danmarks sikkerhed og uafhængighed i et samarbejde med andre lande.

Baggrunden for vore drøftelser i årene efter 1945 om en fremtidig forsvarsordning var da også besættelsestidens barske sætten-punktum for enhver løsning, der byggede på et isoleret dansk forsvar.

K. B. Andersen pointerer afdøde statsminister Hans Hedtofts indsats, som sikrede et klart ja til vor tilslutning til Atlantpagten i 1949.

DANMARK FØRST I NATO

Allerede året efter stiftedes den danske Atlantsammenslutning. Dengang var der faktisk ingen anledning til at sige »den danske« – der var ikke andre. I dag er der Atlantsammenslutninger i alle 15 NATO-lande efter dansk mønster!

Sammenslutningens symbol blev Pindsvinemærket. Pindsvinet er et fredeligt dyr, som ikke går til angreb, hvis man lader det i fred, men som er i besiddelse af et effektivt forsvar til brug i påkommende tilfælde; angribes det, rejser det piggene og forsvarer sig.

EN VEDTAGELSE, DER FORPLIGTER

Er der grund til skepsis med hensyn til det danske forsvars fremtid, spørger K. B. Andersen i bogens sidste afsnit. – Er der nogen, der for alvor

I anden halvleg begyndte regnen at sile ned, hvilket bevirkede, at man en overgang troede, at det var vandpolo og ikke fodbold, der blev spillet. Desuden var der på det grundlag rigtig basis for mange glidende taklinger.

OFF løb i denne halvleg helt BEF/SG over ende, og sikrede sig en fortjent sejr på 6–3. Sejrsrækken var endelig blevet brudt, og BEF/SG har nu en revance til gode næste år.

SG-gruppen scorer et af de »få« mål

Ny kamp- og tjeneste-uniform

Fra ca. 1/12 d.å. starter forsøget med den nye kamp- og tjenesteuniform M/78. Forsvarskommandoen har udpeget nogle forskellige enheder til at afprøve uniformen.

Afprøvningen skal løbe et år og kommer til at omfatte både enheder og enkeltpersoner. Når året er omme, skal prøveresultaterne indsamles og vurderes, hvorefter en produktion sættes i gang.

Forsvarskommandoen gør dog opmærksom på, at den nye uniform først vil tilgå enhederne i takt med, at den gamle kampuniform M/58 nedslides og udgår, bl.a. for at undgå resursespild. Dette indicerer, at der stadig i mange år vil være soldater iklædt vor nuværende kampuniform.

Forsvarskommandoen siger også, at det eksisterende oppakningssystem fortsat skal bruges i forbindelse med begge uniformer, og at der først efter uniformsforsøget vil blive iværksat foranstaltninger til modernisering af dette gamle system, som vi har haft uændret siden 1945.

Vinderne af regimentsturneringen 1980

FSKMP/II ville gøre udslaget. FSKMP/II var gået helt i opløsning. De havde sat en sikker 3–0 føring overstyr på et kvarter. Kort tid efter fik de nådesstødet, da FSKMP/I scorede til 4–3 og således kom foran for første gang i kampen. Senere blev det 5–3, inden FSKMP/II igen fik styr på spillet, men da var det for sent. De scorede en enkelt gang, så slutresultatet blev 5–4. De »gamle« havde været de stærkeste i dette slag, men der er jo tid til at vinde et nyt for FSKMP/II.

»Den gyldne elefant«

For fjerde gang spillede befalingsmænd/sergentgruppen og officererne den årlige fodboldkamp om »den gyldne elefant«.
BEF/SG havde vundet den de 3 tidligere år, så denne gang var det OFF's tur til at løbe af med sejren.

BEF/SG havde fået »forstærkning« af PRLT K. E. H. Olsens 12 årige søn, og han gjorde sig skyldig i, at der blev lidt spænding i begyndelsen af kampen, da han scorede til 2–1. Det var i øvrigt sidste gang BEF/SG var foran, og ved halvleg førte OFF med 3–2.

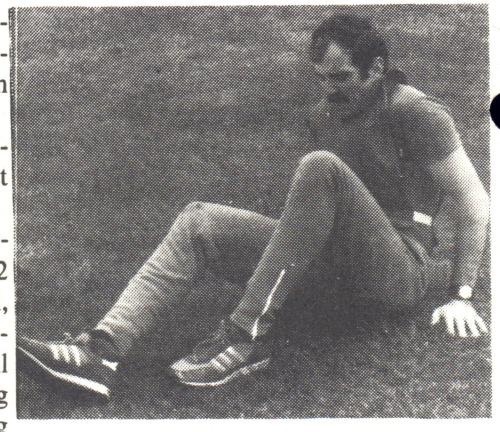

Den eneste tilskadekommende

tror på, at Danmark liggende hen som et militært tomrum vil fremme fred og afspænding? Eller at et isoleret dansk forsvar vil være i stand til at løse vore sikkerhedsproblemer?

Der har ikke hidtil kunnet peges på et realistisk alternativ til Danmarks medlemskab af den atlantiske alliance som basis for vor sikkerhedspolitik og for vore bidrag til afspændingspolitikken.

Det er en dansk afgørelse, hvilket forsvar vi skal have. Det er vore allieredes ret at være med til at vurdere, om det er troværdigt.

I den udenrigspolitiske debat i Folketinget i maj 1980 bekræftede et stort flertal Danmarks tilhørsforhold til NATO med organisationens dobbelte formål: at fremme sikkerhed og afspænding.

Denne vedtagelse fastholder linien i dansk forsvarspolitik fra 1949. Det er en vedtagelse, der forpligter, siger Folketingets formand, K. B. Andersen.

Jørgen-Richard Lund

Bogen kan bestilles ved:
ATLANTSAMMENSLUTNINGEN,
NICOLAJ PLADS 26, 3. SAL
1067 KØBENHAVN K

Pris: Kr. 30,–

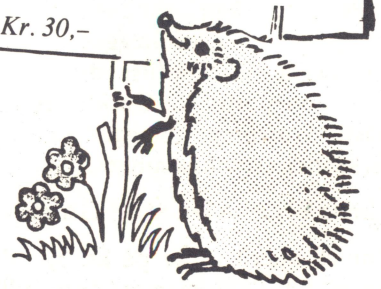

Det er ingen skade - at købe en plade

I 1974 udgav en kreds af militærmusikinteresserede ved Vestre Landsdelskommando en grammofonplade med titlen »Fra de Jysk-fynske regimenter«. Denne plade, der blev produceret i 1500 eksemplarer, blev hurtigt udsolgt, og i december 1979 blev pladen efterfulgt af endnu en plade/kassettebånd, denne gang med undertitlen »Militærmusik gennem 300 år« (VLK 002).

Pladen indeholder en række militære marcher fra de jysk-fynske regimenter samt lysbilleder af arveprins Frederiks regiment på parade (1766) og »morgen i lejren« (1762). Endvidere findes nogle af de ældste kendingssignaler samt soldatersangen »Alle march, alle bom«.

Hele side 2 er forbeholdt STOR TAPPENSTREG med udmarch fra kasernen til byens torv, koncert på torvet, TAPPENSTREGEN og afsluttende retraite.

Fortsættes næste side

Fortsat fra forrige side

Interesserede kan bestille pladen/kassetten hos

VLK-Forlag
Postbox 63
8100 Århus

og prisen er så lav som kr. 55,- pr. stk.

Pengene kan sendes på giro 5 65 78 30 eller vedlægges i check, og i begge tilfælde tilsendes pladen/kassetten portofrit. Ønskes den pr. postopkrævning tillægges kr. 6,- i forsendelsesomkostninger.

SEND EN PLADE SOM GAVE!

For et ekstra gebyr på kr. 5,-, dvs. for kr. 60,-, kan man sende en hilsen i form af en grammofonplade/kassettebånd til udlandet. Til de plader/kassetter, som sendes til udlandet, vil der foruden den danske tekst til musikstykkerne, følge en tysk eller engelsk oversættelse efter eget valg. På bestillingen anføres blot den ønskede oversættelse.

Pladen/kassetten er altså den rette gave til udenlandske venner, så send bestillingen allerede i dag.

TANKER
på en stille vagt

Fundet i en messevogn efter sidste Tysklandsøvelse.

Vi er på øvning, kære venner.
Når fjenden kommer, vi skærer tænder.
Hver dag er næsten som i går,
en enkelt af os lus sgu får.
Men lægen siger: »Bliv ikke bange!
den hverken bide eller stange.«

En messevogn vi også have,
hvor vi får mad til vores mave.
Menuen er en smule slunken,
men alt bli'r glemt bag whiskeydunken.
Vi får vor brød og »toffelmosen«,
og fylder langsomt ædeposen.

Vor nabo, tredie serv. batailjen,
si'r skål i snaps, trods lugt fra »aljen«.
De nyder turen i det tyske,
er hverken sure eller brydske.
Mens krigen går sin vante gænge,
bli'r flasken tom. HVOR ER VOR' SENGE.

Nu fjenden går i land på Schwansen,
og vi går snart bagud af dansen.
En deling står i Eckernförde
i bare tæer og bar skjorte.
Nu slut fra felten, I gæve gutter.
DANK GOT IM HIMMEL, UND DEINE MUTTER.

Fodboldfinale

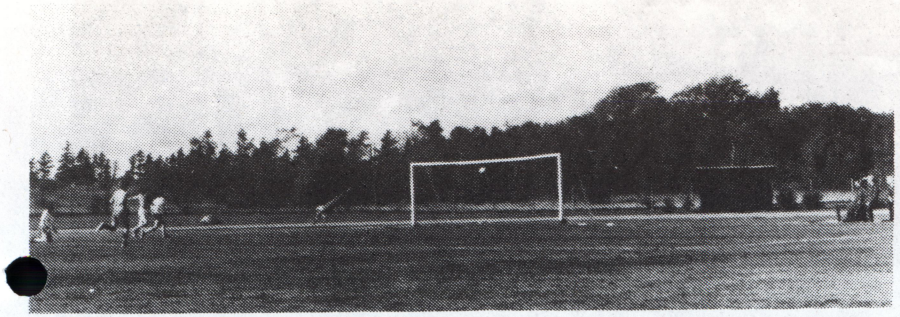

Lige i centrum

Finalen i kompagniturneringen blev et opgør mellem FSKMP/I og FSKMP/II. Dvs. det ældste kompagni skulle prøve kræfter med det yngste, så det drejede sig ikke alene om at vinde pokalen, men æren stod også i høj grad på spil.

Det blev en meget spændende og medrivende kamp. Det var der ikke meget, der tydede på efter 1. halvleg, for der førte FSKMP/II med 2–0.

Da de straks i 2. halvleg øgede til 3–0, troede alle kampen var afgjort undtagen SSG Graugård. Hans tropper kæmpede ufortrødent videre og fik reduceret til 3–1.

Midt i halvlegen begyndte det lige pludselig at gå stærkt. FSKMP/I fik reduceret til 3–2, og minuttet efter fik de tilkendt et straffespark. Hele grønsværen stod på den anden ende af spænding og begejstring. Men ak, straffesparket blev brændt på det skammeligste, men på en af contraboldene lykkedes det alligevel at få bolden i nettet til 3–3. Nu lod det til, at de 4 måneder, FSKMP/I havde været længere i trøjen i forhold til

Ud med dommeren!

Fortsættes næste side

• træn-sport

Bataljonskonkurrence

Den 05 SEP blev der afholdt bataljonskonkurrence i 3200 m løb for UDTRBTN-II.

Ved paraden d. 03 OKT uddelte OL Schnoor i den anledning fortjenstmedaljer til de tre bedste individuelt.

Nr. 1 blev SG I. Madsen fra SANKMP med 10 min. og 54 sek.

Nr. 2 blev MG G. B. Andersen fra FSKMP med 11 min. 18 sek.

Nr. 3 blev MG H. Tranum fra FSKMP med 11 min. 18 sek.

Bedst sammenlagt blev SANKMP, og de fik overrakt vandrepokalen af formanden for Soldaterforeningen Ole Hansen. Han sagde bl.a., at han ikke kunne forstå den kritik, der var angående de unges fysiske tilstand, for de tider, der var løbet på viste, at formen havde været helt i top.

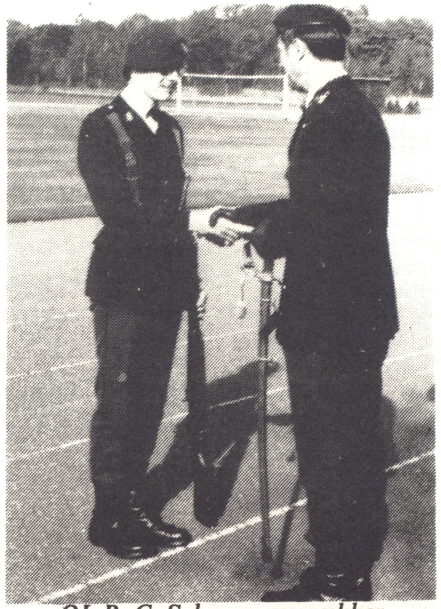

OL B. G. Schnoor overrækker præmien til MG G. B. Andersen

Alle kompagnier havde gjort det godt. SANKMP var kun 4 sek. foran STDEL, som igen kun var 21 sek. foran FSKMP. Kravet for kompagnierne var 15 min., og de fine resultater understreges blot ved, at FSKMP som de »svageste« løb på 13 min. 34 sek.

KDODEL/SANKMP defilerer forbi OL B. G. Schnoor

Rejsebrev fra Cypern

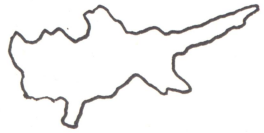

Fra KS K. J. Madsen og KS S. A. - Eriksen, der tidligere har gjort tjeneste ved henholdsvis SANKMP og STDEL i årene 78–79, har vi modtaget et indlæg om deres tjeneste som FN-soldater på Cypern.

Dette er første del af deres beretning om opholdet på Cypern.

Fortsættelsen følger i næste nummer af Trænposten.

Efter at have læst »Rejsebreve« i andre Regimentsblade, fik vi også lyst til at skrive til vor gamle kaserne, som vi på ingen måde har glemt, om FN-tjeneste på Cypern.

Vi synes, at vi vil fortælle om FN-tjeneste på Cypern set fra vores side, da det muligvis kan interessere andre soldater at prøve den oplevelse.

Vi vil skrive lidt om, hvorfor vi tog af sted, om kursus i Jægerspris, vores arbejde, andre kompagnier, om øen og meget mere.

Grunden til, vi tog af sted, var vel nok mest oplevelsen, men vel også er at prøve at komme hjemmefra og møde nye mennesker og gode kammerater.

På kasernen fik vi en briefing om FN-tjenesten og dens formål.

Vi skulle på kursus i Jægerspris i 3 uger. Holdene starter henholdsvis i marts-april og august-september. Kursus gik mest ud på foredrag, eksercits, bygning af OP og gravning af skyttehuller. Foruden de 3 hovedpunkter kan der nævnes skyttefræs, førstehjælp, kortlære, fut, fly – og panserkending og prøvning af uniformer.

I løbet af et hold falder ca. 30–40% fra.

Den 29. april 1980 mødte ca. 180 op i Jægerspris. Nu skulle uniformerne passes til og udleveres. Et par foredrag og de sidste vaccinationer. Angående uniformerne blev vi rådet til at tage dem et eller to numre større, da der jo også skulle være plads til det såkaldte »Cyperntillæg«.

Holdet blev delt i 3 rotationer. Første, anden og tredie rotation, dvs. tre flyafgange, henholdsvis 12., 19. og den 27. maj. Den dag, vi tog af sted, skulle vi være i Jægerspris kl. 18.00.

Efter at have fået kaffe på K.F.U.M. og sagt farvel til kærester, forældre og løse forbindelser, kørte busserne. Kl. ca. 19.45 ved ankomsten til lufthavnen i Kastrup, var der ca. en times ventetid. Nogle ringede hjem og sagde farvel, andre drak kaffe og resten snakkede med de gamle UN. krigere, som skulle af sted igen efter 1 uges rotations orlov i Danmark. Kl. ca. 21.45 blev det meddelt over højttalerne, at vi skulle gøre os klar til afgang. Kl. 22.00 rullede flyet ud på startbanen, og det var for nogle af os det sidste glimt af Danmark i 6 måneder, de fleste tager dog hjem i deres UN. orlov i 14 dage, efter ca. tre måneder på Cypern.

Paradedag

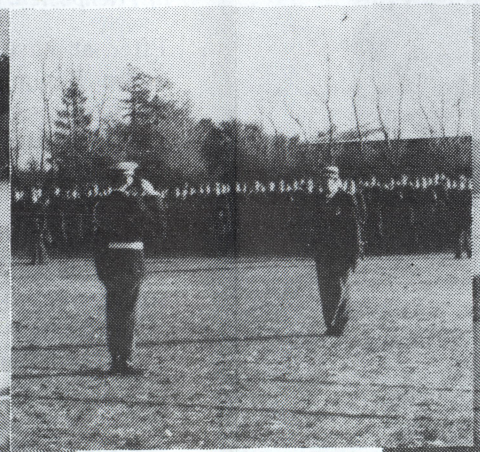

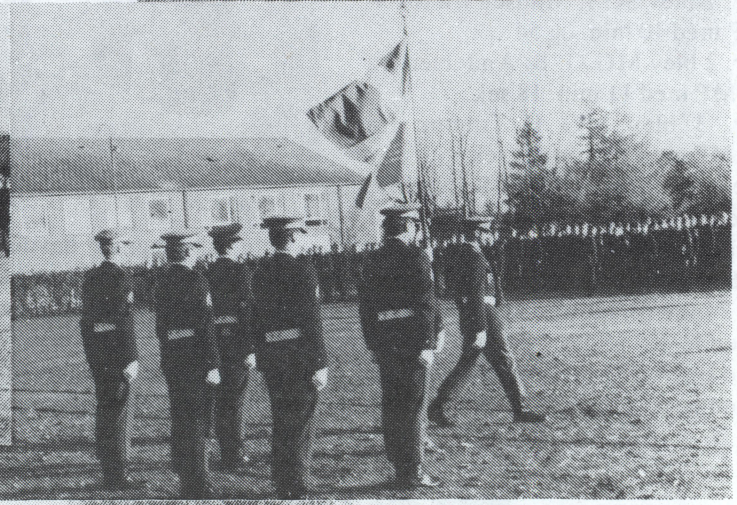
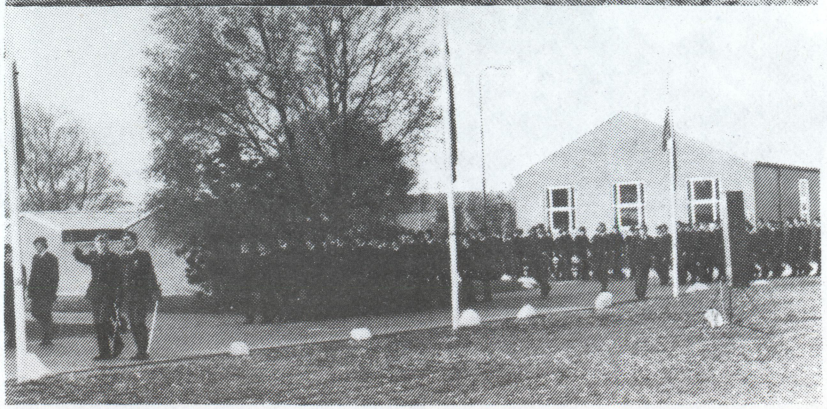
da
regimentet
blev
29 år